

THE ATMANAND PRAKASH REGISTERED No. B. 431

{ श्रीमद्विजयानन्दसूरिसद्गुरुभ्यो नमः }

श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

{ सेव्यः सदा सद्गुरु कल्पवृक्षः }

शान्तिः स्वान्तप्ररूढा जवति जवततिज्ञान्तिरुन्मूलिता च
ज्ञानानन्दोद्यमन्दः प्रसरति हृदये तार्विकानन्दरम्यः ।

अर्हद्वाणीविनोदो विशदयति मनः कर्मकहानलाम्जः

आत्मानन्दप्रकाशो यदि जवति नृणां जावभृद्-हृदिकाशः ॥

पुस्तक १२. } वीर संवत् २४४१ अशाढ. आत्म सं. २०. { अंक १२मो

प्रकाशक-श्री जैन आत्मानन्द सभा. भावनगर.

विषयानुक्रमशिका.

अंश.	विषय.	पृष्ठ.	अंश.	विषय.	पृष्ठ.
१	प्रभुस्तुति २ गुरुस्तुति...	३३६-४०	६	श्री वीरकर्ण वेद्य (वेद्य) ...	३५१
३	आत्माना गुणने विस्तीर्ण करवा	१०	७	जैन दृष्टिअ एक नररत्न ...	३५२
	अर्थार्थना...	३४०	११	आत्माना मानसिक कारणा	३५८
४	स्वहित साधी देवा अव्याभाज्ये	१२	१२	आ सभा तरङ्गी शेट देवकरुभाध	मुण्णने आपवाभां आवेल मानपत्र ३७०
	हितोपदेश...	३४०	१३	सुरतभां मानपत्रने मेलावडो...	३७३
५	सुभना अर्थी दुःखना मार्गधी	१३	१४	एक सुधारो ...	३७४
	आ. ... संन्यस्तुं	३४१	१५	श्रीमद् विजयानन्दसूरि महाराजना	समुदायना मुनिराजना यातुभांसना
६	मनुष्य ज-मनी सार्थकता केम थाय १३४२	१६		निर्णय...	३७४
७	सदगुणीना किंमत करता शीघ्रो ! ३४३	१६		वर्तमान सभाचार मुनिविहार.	३७५-७६
८	वेराग्यथी शुं धर्म प्राप्त थाय छे १३४४	१६			

वार्षिक-भूदय ३१. १) टपाल भूदय आना ४

धी आनंद प्रीन्टींग प्रेसभां शाह गुलाबचंद लखुबाधये छापी-भावनगर.

બ્યારમા વર્ષની ભેટ.

અને

પ્રમાદી ગ્રાહકોને સૂચના.

આ વર્ષે આ સભાને વીશમું વર્ષ બેસતું હોવાથી તેની ખુશાલીમાં દશ દારમને બદલે ત્રીશ દારમનો, સુંદર ટાઇપથી છપાવેલો ગ્રંથ કપડાના પાકા બાઇન્ડીંગથી અલંકૃત કરેલ તેમજ મોટો ખર્ચ કરી તૈયાર કરવામાં આવેલ. “શ્રી શ્વેતામ્બરીય જૈન ગ્રંથ ગાઇડ” નામનો ગ્રંથ અમારા માનવંત ગ્રાહકોને ભેટ આપવામાં આવેલો છે. જે જે સુત્ર ગ્રાહકોએ તેની કદર કરી સ્વીકારી લીધેલ છે તેમનો ઉપકાર માનવામાં આવે છે. પરંતુ કેટલાક પ્રમાદી ગ્રાહકોએ તો માસિક અત્યાર સુધી રાખ્યાં છતાં, વી. પી. સ્વીકારતા માટે પત્ર લખ્યા બાદ ઉડાઉ જવાબ આપેલ અને કેટલાક ગ્રાહકોએ વગર સમજે વી. પી. પાછું રવાના કરેલ છે અને કેટલાક ગ્રાહકો પાસે બે કે તેથી વધારે વર્ષનું લેણું છતાં અને તેઓ અત્યાર સુધી માસિકતા ગ્રાહક રહેલ છતાં ભેટની બુકનું વી. પી. મોકલતાં લેણું લવાજમ આપવું પડે, તેના કારણથી પણ વી. પી. પાછું મોકલેલ છે, જેથી વી. પી.ના ખર્ચ જેટલું જ્ઞાન ખાતાને નુકશાન કરતાં પાછલાં લેણાં માટે પણ તેઓ જ્ઞાન ખાતાના દેવાદાર રહેલ છે. જેથી તેના ગ્રાહકોને વિનંતિ કે આ ધાર્મિક કાર્ય છે જેથી તેને અયોગ્ય નુકશાન નહિ કરતાં લેણું લવાજમ મોકલી ગ્રાહક ન રહેવું હોય તો તેમ અમેને જણાવવા વિનંતિ છે.

મુનિરાજશ્રી અનંગવિજયજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ.

પ્રવર્તકજી મહારાજ શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજના શિષ્ય મુનિ-રાજ શ્રી અનંગવિજયજી મહારાજ ઘણાં લાંબા વખતથી ક્ષયરોગની બીમારી લોગવી ચાલતા માસની શુદ્ધ ૬ ના રોજ સવારના નવ વાગે પાટ-જી શહેરમાં સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. ઉક્ત મહાત્મા સ્વભાવે શાંત, સરલ અને ચારિત્રપાત્ર હતા. ઘણા વખતની બીમારી છતાં છેવટ સુધી ઉક્ત મુનિરાજ સ્વસ્થ, શાંત, ધર્મક્રિયામાં મશગુલ હતા. પરિણામની ધારા, ઉપયોગ અંત ઘડી સુધી અખંડપણે વર્તતા હતા. આવા એક ઉત્તમ મુનિરાજના સ્વર્ગવાસથી આ સભાને અત્યંત દિલગીરી થઇ છે, એટ-લુંજ નહીં પરંતુ પાટણના સંઘને પણ પારાવાર દીલગીરી થઇ છે. તેમની પાછળની ક્રિયા દેવવંદનમાં પંન્યાસજી મહારાજ શ્રી આનંદ-સાગરજી વગેરે શુમારે ૫૩ સાધુ મહારાજ અને ૩૦ સાધ્વી મહારાજે ભાગ લીધો હતો. જૈન કોમમાં એક આવા સાધુ રતનની ખોટ પડી છે. તે મહાત્માના પવિત્ર આત્માને પરમ શાંતિ પ્રાપ્ત થાયે. એવી પરમાત્મા પ્રત્યે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

श्री
आत्मानन्द प्रकाश.

पुस्तक १२ भुं.

पुस्तक १२ भुं. विक्रम संवत् १९७०-७१ आत्म सं. १९-२० अंक १२

“सेव्य सदा श्री गुरु कल्पवृक्षः”

शान्तिः स्वान्तप्ररूढा भवति भवततिभ्रान्तिरुन्मूलिता च
ज्ञानानन्दोद्यमन्दः प्रसरति हृदये तात्त्विकानन्दरम्यः ।
अर्हद्वाणीविनोदो विशदयति मनःकर्मक्षानलाम्भः
आत्मानन्दप्रकाशो यदि भवति तृणां भावभृद्-हृद्विकाशः ॥

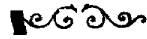
प्रगट् कर्त्ता.

श्री जैन आत्मानन्द सभा—भावनगर.

वीर संवत् २४४०-४१ आत्मसंवत् १८-२० ध. सं. १८१४-१५

वार्षिक मूल्य र. १-०-० पौडगेण आर आना.

વાર્ષિક અનુક્રમણિકા.

નંબર.	વિષય.	પૃષ્ઠ.
૧	વર્ષારંભે માંગલ્ય સ્તુતિ. (પદ)	૧
૨	પ્રભુસ્તુતિ. ... (પદ)	૫૭-૧૧૫-૧૪૧-૧૬૫-૨૦૧-૨૩૩-૨૬૩-૩૩૯
૩	ગુરુસ્તુતિ. ...	૫૫-૫૭-૧૪૧-૨૦૧-૨૦૨-૨૬૩-૨૯૯-૩૩૯-૩૪૦
૪	આત્માનંદ પ્રકાશને આશીર્વાદ.	૨
૫	અભિનવ વર્ષના ઉદ્ઘાટન.	૨
૬	પન્યાસજી શ્રી દાનવિજયજી મહારાજના ધર્મ સંબંધી લાપણી.	૮-૨૬-૬૬-૯૭-૧૩૩-૧૫૩-૧૭૪-૨૦૨-૨૩૪-૨૬૪
૭	કીર્તિથી શું ધર્મ પ્રાપ્ત થઈ શકે છે ?	૧૫
૮	સમયોચિત્ત સેવા.	૧૭
૯	આત્મજન્યુતિ ઉપદેશ પદ અનુવાદ. (પદ)	૨૨
૧૦	શ્રી પાર્શ્વજીનદર્શન લાવના. (પદ)	૨૩
૧૧	વર્તમાન સમાચાર.	૨૩-૫૩-૮૩-૧૧૪-૧૪૦-૧૬૩-૧૮૯-૧૯૧-૨૩૧-૨૩૨ ૨૫૯-૨૬૦-૨૬૨-૨૯૪-૨૯૭-૩૩૬-૩૩૭-૩૭૫-૩૭૬
૧૨	અંધાવલોકન.	૨૪-૫૬-૧૧૩-૧૬૬-૨૯૬
૧૩	વાર્ષિક ક્ષમા યાચના. (પદ)	૨૫
૧૪	સત્યવિદ્યા સ્વરૂપ. (પદ)	૨૬
૧૫	દુઃખથી શું ધર્મ પ્રાપ્ત થાય છે ?	૩૪
૧૬	આશ્રમમિમાંસા.	૩૬-૧૨૩-૨૦૯-૨૭૮
૧૭	આત્માની અવસ્થાત્રયનું સ્વરૂપ દર્શન. (પદ)	૪૮
૧૮	સરલતા.	૪૯
૧૯	શ્રી મહાવીર વિદ્યાત્રય (મુખ્ય)ને મળેલી વધુ મદદ.	૫૫
૨૦	ઉપાધ્યાયજી મહારાજશ્રી વીરવિજયજીનું અતુર્દશ મુનિ સહુ ગુણગામદર્શક પદ. (પદ)	૫૮
૨૧	કૌતુકથી શું ધર્મ પ્રાપ્ત થાય છે ?	૫૯
૨૨	પવિત્ર આશ્વાસન.	૬૧
૨૩	અઠાર પાપસ્થાનક (રાગ) (પદ)	૭૬-૧૮૮
૨૪	સંવત્સરી આમણના પત્રો સાથેનો મહારો સંબંધ અને અને કર્તવ્ય દિ-શા સહુ સદ્દેય	૭૭
૨૫	એક લઘુ વચના સાધુના સંવત્સરી પત્રનો પ્રત્યુત્તર.	૭૮
૨૬	એક વયોવૃદ્ધ સાધ્વીના સંવત્સરી પત્રનો પ્રત્યુત્તર.	૭૯
૨૭	સર્વ શોક અને દુઃખનું કારણ પાપ છે.	૮૦

નંબર.	વિષય	પૃષ્ઠ
૨૮	શ્રી પાર્શ્વજિન સ્તવન. (પદ)	૮૧
૨૯	જીવદયાનો ફેલાવો. ...	૮૨
૩૦	અભિનવ વર્ષાભિનંદન. (પદ)	૮૯
૩૧	ધન અને ધનિક. (પદ)	૯૦
૩૨	પૂર્વકાલના જૈનાચાર્યો.	૯૧
૩૩	શ્રી નેમીજિન સ્તવન. (પદ)...	૧૦૩
૩૪	અહિંસા ધર્મની પુષ્ટિ માટે પુરૂષાર્થ સિદ્ધિ ઉપાયોકારે પ્રતિપાદન કરેલા વાક્યો. ...	૧૦૩
૩૫	આશ્ચર્યથી શું ધર્મ પ્રાપ્ત થાય છે !	૧૦૬
૩૬	સુધારો ...	૧૧૪-૩૭૪
૩૭	વિદ્યાર્થી જીવન કેવું હોવું જોઈએ ? ...	૧૧૬-૧૪૨-૧૬૬
૩૮	કર્મબંધની રચના ...	૧૩૨
૩૯	આત્મ ઘડીયાળી થવા સંબોધન પદ (પદ)	૧૪૦
૪૦	મહારા નાથ ત્હારે આધારે (પદ)	૧૪૭
૪૧	સસ્તા ભાડાની ચાલીઓ માટે જૈન શ્રીમંતોને અપીલ.	૧૪૮
૪૨	વિવિધ વિષયો. ...	૧૫૧
૪૩	ગણિપદ પ્રદાનકે સમય મુનિ મહારાજ શ્રી હંશવિજયજીને દીધા હુવા બોધ	૧૬૧
૪૪	અહિંસા ચાને દયા ધર્મ. ...	૧૬૪
૪૫	જીવદયા સંબંધી સુચના ...	૧૮૯
૪૬	મુનિ મહારાજજીએ વિનંતી ...	૧૯૦
૪૭	શ્રી જૈન શ્વેતામ્બર કોનફરન્સનું નવમું અધિવેશન	૧૯૨
૪૮	પં. દાનવિજયજીના વ્યાખ્યાન પરત્વે આલોચનાકારની અજ્ઞાનતા	૨૧૮
૪૯	પૂર્ણ સ્વરૂપાષ્ટક (પદ)	૨૨૨
૫૦	મુનિ વિહારથી થતા લાભો ...	૨૨૩-૩૩૩
૫૧	વિવેકચરણ... ...	૨૨૬
૫૨	જૈનોત્તતિ ...	૨૨૮-૨૯૦-૩૦૭
૫૩	વ્યવહારથી શું ધર્મ પ્રાપ્ત થાય છે ?	૨૪૨
૫૪	યતિઓની સાહિત્ય સેવા ...	૨૫૦-૩૧૩
૫૫	એક મનોરંજક પ્રભાત. ...	૨૫૧
૫૬	ભાવથી શું ધર્મ પ્રાપ્ત થાય છે ?	૨૭૨
૫૭	શ્રી જૈન શ્વેતામ્બર કોનફરન્સનું બંધારણ અને તેને લોકપ્રીય કરવા શું ઉપાય યોજવા જોઈએ ? ...	૨૭૬
૫૮	પરતુળા વિરમણ પદ અનુવાદ (પદ) ...	૨૮૯
૫૯	જીની જૈન સાહિત્ય પ્રવૃત્તિને નિભાવી રાખવાની જરૂર...	૨૯૨
૬૦	વાર્ષિક મહોત્સવ પ્રસંગે શ્રી સિદ્ધગીરી રતુતિ (પદ) ...	૨૯૯

નંબર.	વિષય	પૃષ્ઠ
૬૧	જિન અને જૈન શબ્દ સખાધી સાદી સમજ	૩૦૦
૬૨	શુ કુલાચારથી ધર્મ પ્રાપ્ત થાય છે ?	૩૦૧
૬૩	દુર્લભ મનુષ્ય દેહ વ્યર્થ ગુમાવવા વિર પુત્રાને વિજ્ઞાપિ (પદ્ય)	૩૦૫
૬૪	નીતિ અને નૈતિક કેળવણી	૩૦૫
૬૫	આત્મા અથવા “હુ” નો સાક્ષાત્કાર... ..	૩૧૫
૬૬	જ્ઞાનદાન (પદ્ય)	૩૩૦
૬૭	મંદસોરની ઉત્પત્તિનો ઇતિહાસ.	૩૩૧
૬૮	શ્રી જૈન આત્માનંદ સંભાનો વાર્ષિક મહોત્સવ... ..	૩૩૬
૬૯	વિજ્ઞાનનંદ સૂરિશ્વરના પરિવાર મંડળના મુનિરાજોનો ચાતુર્માસનો નિર્ણય.	૩૩૮-૩૭૪
૭૦	શ્રીમદ વિજ્ઞાનનંદ સૂરિશ્વરની જયંતિ... ..	૩૩૭
૭૧	આત્માના ગુણોને વિસ્તીર્ણ કરવા અભ્યર્થના.	૩૪૦
૭૨	શીઘ્ર સ્વહિત સાધી લેવા ભવ્યાત્માને ચોખ્ખા હિતોપદેશ.	૩૪૦
૭૩	મુખના અર્થાંશ દુઃખના માર્ગથી પાછા ઓસરી મુખના માર્ગજ સંચરણું જોઈએ.	૩૪૧
૭૪	મનુષ્ય જન્મની સાર્થકતા કેમ થાય ?	૩૪૨
૭૫	સદગુણીનો અનાદર નહીં કરતા તેમના ગુણની કિંમત કરતા શીખો.	૩૪૩
૭૬	વૈરાગ્યથી શુ ધર્મ પ્રાપ્ત થાય છે ?	૩૪૪
૭૭	શ્રી વીરકર્ણ વેદ્ય. (પદ્ય)	૩૫૧
૭૮	જૈન દૃષ્ટિએ એક નરરત્ન.	૩૫૨
૭૯	આત્માના માનસિક કારણો.	૩૫૮
૮૦	આ સભા તરફથી શેઠ દેવકરજીભાઈ મુળજીને માનપત્ર આપવાનો કરવામાં આવેલો મેળાવડો }	૩૭૦
૮૧	સુરતના શ્રી જૈન સમાજે રાંધનપુરવાળા બેન ગલખીબાઈને આપેલ માનપત્ર. }	૩૭૩

શ્રી આત્માનન્દ પ્રકાશ.

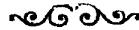
इह हि रागद्वेषमोहाद्यजिज्ञूतेन संसारिजन्तुना
शारीरमानसानेकातिकदुकदुःखोपनिपात-
पीनितेन तदपनयनाय हेयपादेय-
पदार्थ परिज्ञाने यत्नो विधेयः॥

પુસ્તક ૧૨] વોર સંવત્ ૨૪૪૧, અષાઢ. આત્મ. સંવત્ ૨૦ [અંક ૧૨ મો.

उत्तम मार्ग संचरवा प्रभु प्रार्थना.

(શિખરિણી.)

તહમારા 'સંપર્કે' મન વિષમ આઘાત હરવા,
લહી અંતર્દષ્ટિ ગુણ ગુણ વિષે સ્થિર કરવા;
સદા આત્મા પ્રેરી પરમહિત પંથે વિહરવા,
પ્રભો! અર્પો એવું બળ હુઃખદ સંસાર તરવા.

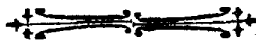

गुरुतत्त्वनी साधनामां प्रवृत्तिमय उद्गार.

(ગીતિ.)

સમયબળ એ શોધી ! ગણના સાધી સમર્થ ગુરૂતત્ત્વે,
હિતકારી-પ્રવૃત્તિ,—કરજે તું 'વિશ્વ શુભ સત્ત્વે.

વિજય.

૧ સંગથી ૨ સમસ્ત

૬૪૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ગુરુ વચનામૃતની શોધ.

(ગીતિ)

સદ્ગુરુ વચનામૃત એ, યાંથી મળશે ? વિચાર ઉદ્ભવતા;
બ્રહ્મયુગ ગુરુ પદ સેવા, — યથાનેથી 'નિર્ઝરો' સદા દ્રવતા.

વિજય.

આત્માના ગુણોને વિસ્તીર્ણ કરવા અભ્યર્થના.

(શિખરિણી)

પ્રભુતા સંભારી પ્રતિ 'હૃદય માધુર્ય' ભરીશું,
મનો વાઙ્માયાથી પરહિત તણી તૃપ્તિ લઈશું;
વળી જૈની દૃષ્ટિ વિધ વિધ નયોમાં નિરખીશું,
વણી અંતે આત્મા સહ શુભ ગુણો 'સ્વાંગ' બનીશું.

શીઘ્ર સ્વહિત સાધી લેવા ભવ્યાત્માને યોગ્ય હિતોપદેશ.

(લેખક શાંતભૂતિ મુનિરાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ)

ઓ મેહ માયાને વશ પડેલા માનવી ! દ્રવ્ય મેળવવાની તૃષ્ણા તજી દે,
મનમાં આશા તૃષ્ણા વગરની સુખદિધિ ધારણ કર. નિજ કર્મ અનુસારે જેટલું દ્રવ્ય
ન્યાય માર્ગે પ્રાપ્ત થાય, તેટલાથી હે લોળા ! તું સંતોષવૃત્તિ ધારણ કર.

૨ અર્થ — દ્રવ્ય ધન અનર્થતું કારણ છે, તેનાથી અનેક અનર્થ પ્રભવે છે.
એમ સદા ચિન્તવ. તે દ્રવ્યથી લેશ માત્ર સત્ય સુખ સંભવતું નથી. નિજ પુત્ર
થકી પણ ધનવંતને ભય રહે છે કે રખે તે દ્રવ્ય લેલથી પિતાને પણ મારી નાંખે.
સમ સર્વત્ર એ રીતે ચાલતું જ આવ્યું છે અને આવે છે.

૩ તહારી સ્ત્રી કંઈ અને પુત્ર કોણ ? આ દેખાતાં સ્ત્રી પુત્રાદિકતો સહુ સ્વા-
ર્થના જ સંબંધી છે. આ સંસાર અત્યંત વિચિત્ર જણાય છે. તું કોનો ? અને
ક્યાંથી આવ્યો ? હે ભાઈ ! આ તત્ત્વતું ચિન્તવ.

૪ હે લોળા ! સ્વજન, ધન અને, જોબનનો ગર્વ તું ન કર. પલક મા-
ત્રમાં કાળ સર્વ કંઈ હરી લે છે. આ બધી ખોટી માયા-મમતા તજીને સત્ય પર-
માત્મા સ્વરૂપને ઓળખી તેની પ્રાપ્તિ માટે પ્રયત્ન કર.

૧ રસનાં ઝરણાં. ૧ પ્રત્યેક પ્રાણીના અંતઃકરણમાં. ૨ પ્રભુરૂપ.

સુખના અર્થોએ દુઃખના માર્ગથી પાછા ઓસરી સુખના માર્ગેજ સંચરવું જોઈએ. ૩૪૧

૫ કામ, ક્રોધ, લોભ અને મોહને તણ આત્મ વિચાર કર કે હું કોણ છું ? મહાર્ શું સ્વરૂપ છે ? મહાર્ શું કર્તવ્ય છે ? મરે ! આત્મજ્ઞાન વગરના મૂઠ જનો નકોદિ સંખંધી દુઃખ દાવાનળમાં જઈ પડ્યા છે.

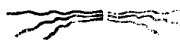
૬ જો તું શીઘ્ર શુદ્ધ તત્વ પ્રાપ્ત કરી લેવામાં છો તો જ હોતો શત્રુ, મિત્ર, પુત્ર અને બંધુ ઉપર દ્વેષાદિક તણ સમ સર્વત્ર સમતો ભાવ ધારણ કર. કષાય તાપ છુટવી હૃદય શાન્તિ પ્રાપ્ત થયે સર્વ સુંદર થાય છે.

૭ કમળના પત્ર ઉપર રહેલા જળ ણિંદુની જેમ જલિત અત્યંત ચપળ છે. અને સમસ્ત જગત વ્યાધિ અને અભિમાનથી વ્યાપ્ત તથા શોકાકુળ છે એમ સમજી શીઘ્ર સ્વહિત સાધી લેવા ઉજમાળ થા.

૮ પ્રથમ વયમાં થોડું પાણી પીધેલું સંભારણા નાળીએરનાં ઝાડ માથે ઘણા ભાર છતાં મનુષ્યોને જલિત પર્યંત અમૃત જેવું મીઠું પાણી આપ્યાં કરે છે. ખરું છે કે સજ્જન પુરૂષો કરેલા ઉપગારને કદાપિ વિસરી જતા નથી.

૯ છતી આંખે અકાર્ય કરે તેજ અંધ, છતે કાને હિત વચન શ્રવણ ન કરે તે જ બધિર; અને છતી જીભે અવસર ઉચિત ન જાણે તે મૂળો; એમ સમજી સુજ્ઞ જનોએ પ્રાપ્ત સામગ્રીનો સદુપયોગ કરી લેવા ચીવટ રાખવી.

કિંમ્બહુના

સુખના અર્થોએ દુઃખના માર્ગથી પાછા ઓસરી સુખના માર્ગેજ સંચરવું જોઈએ.

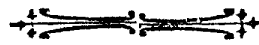
(લે. શાંતમૂર્તિ શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ)

સુખ સહુને સારું લાગે છે, દુઃખ સારું લાગતું નથી. તેમ છતાં સુખના ખરા માર્ગે થોડાજ સંચરે છે દુઃખનાજ માર્ગે ઘણા ચાલતા હોય છે. ન્યાય-નીતિ અને ધર્મના માર્ગે ચાલવાથીજ ખરું સુખ મળી શકે છે. અન્યાય-અનીતિ અને અધર્મના માર્ગે ચાલવાથી તો દુઃખજ પમાય છે. તેમ છતાં મુઘ્ધ અજ્ઞાની જીવો ગેરમાર્ગેજ અંધવત ચાલતા જણાય છે. એવા મુઘ્ધ જીવોને પાપ માર્ગથી દૂર રહી સુખી થવા માટે તેની કંઈક સમજ આપવી ઉચિત જાણી અત્ર તેનું સંક્ષેપથી વ્યાન કરવામાં આવે છે. સુખ દુઃખની લાગણી સહુને સમાન છે અને આપણે જેવું વાવીએ તેવું લણીએ છીએ. જો સુખનાં બીજ વાવીએ તો સુખ-ફળ અને દુઃખનાં બીજ વાવીએ તો દુઃખ-ફળ પામીએ છીએ. મન, વચન અને કાયાના માઠા વ્યાપાર જેમ આપણને પ્રતિકૂળ લાગે છે, તેમ બીજને પણ લાગેજ. એમ

૩૪૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સમજી કોઈ જીવ પ્રત્યે પ્રતિકૂળતાવાળું આચરણ મન વચન કાયાથી કરવું, કરાવવું કે અનુમોદવું નહિ. આપણા પ્રાણ જેવો સહુને પોતાનો પ્રાણ બહાલો હોયછે, એમ સમજી કોઈને પ્રાણ હાનિ થાય તેવું કરવું નહિ. જૂઠું ખોલવાથી કે પારકા મમ્ ખોલવાથી કે કઠોર ગાળો દેવાથી પોતાને અને પરને ઘણી હાનિ થાય છે તેથી તેવું ભાષણ કરવું નહિ. અગીયારમા પ્રાણ જેવું પરદ્રવ્ય અપહરી લેવાથી સામાના પ્રાણ ઊડી જાય છે અને એવી નીતિ કરનારને પણ દંડ કે કેદ પ્રમુખથી ઘણી મહાન હાનિ અહીંજ થાય છે અને તે ઉપરાંત પરલોકમાં નર્કાદિકનાં ભારે દુઃખ લોગવવાં પડે છે. પરસ્ત્રી કે વેશ્યા સાથે ગમન કરવાથી પૈસાના અને આબરૂના કાંકરા થાય છે, અને પરભવમાં પરમાધામી તેને ધગધગતી લોઢાની પુતળી સાથે પરાણે આલિંગન કરાવે છે. એજ રીતે પરપુરૂષ સાથે ગમન કરનારી સ્ત્રીઓને પણ પરાધીનપણે ભારે કષ્ટ સહન કરવાં પડે છે. દ્રવ્યાદિક ઉપર ખોટી માયા મમતા રાખવાથી વધારે જીવ ઉપાધિવ્રત બની બહુ દુઃખી થાય છે. અને એનેજ લઈ અજ્ઞાન જીવ ક્રોધ, માન, માયા અને લોભરૂપ કષાયનું સેવન કરી, રાગ દ્વેષને વશ થઈ અને કલેશ કંકાસને બંધોરી લઈ ખુતાર થાય છે પાપની કે પરભવની ખીંક નહિ હોવાથી અન્ય ઉપર ખોટાં આજ ચઢાવે છે. પારકી ચાડી-ચુગલી કરે છે, મન ગમતું કામ થતાં હર્ષ અને અણુગમતું થતાં બેદ કરે છે. પારકી નિંદા-ખણખોદ કર્યાં કરે છે, કૂડ કપટ કરી બીજને છેતરે છે અને દુરંત દુર્ગતિદાયક નિન્ધ અને વિપરીત માર્ગને હિતરૂપ સમજી આદરે છે. આ સઘળાં પાપરથાનકો પાપ માર્ગમાં ગાઠ પ્રીતિને લઈ સેવાય છે. એના પરિણામે જીવ બહુ દુઃખી થાય છે. દુર્ગતિમાં જાય છે અને પામેલી સઘળી સામગ્રી હારી જાય છે જે ફરી સાંપડવી મુશ્કેલ છે. પાપથી ડરે તેજ સુખી થાય છે. ધતિશમ્

મનુષ્ય જન્મનીસાર્થકતા કેમ થાય ?

(લે. શાંતમૂર્તિ શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ)

૧ આર્યદેશમાં અવતાર આરોગ્ય-નિરોગી કાયા પાંચે ઇન્દ્રિયોની પદ્ધતા-કુશળતા, દીર્ઘ આયુષ્ય, ઉત્તમ કુળ અને જાતિમાં જન્મ ઉત્તમ બુદ્ધિ-બળ અને શુદ્ધ તત્ત્વની ગવેષણા, સમકિત રતનની પ્રાપ્તિ અને નિર્દોષ ચારિત્રનું સેવન કરવું એ પ્રબળ પુન્યયોગે હજવા કર્મી મનુષ્યોનેજ પ્રાપ્ત થઈ શકે છે.

૨ પૂર્વ પુન્યયોગે આ મનુષ્ય જન્માદિ ઉત્તમ સામગ્રી પામ્યા છતાં તેની સફળતા કરવા જીવને દુષ્ટ પ્રમાદાચરણ અંતરાયરૂપ થાય છે.

૩ એકાન્ત હિતકારી એવાં જ્ઞાનીનાં વચનનો અનાદર કરી કેવળ સ્વચ્છંદ વૃત્તિથી મન વચન કાયાને મોકળાં મૂકવાં જેમકે માદક (મદ ઉપજાવે એવા)

સદ્ગુણીના ગુણની કિંમત કરતાં શીખો.

૩૪૩

પદાર્થનું સેવન કરવું, વિષયાસક્ત બનવું, કિલ્લ કષાયને વશ થઈ જવું, આલસ્ય સેવવું. અને નદામી કુચલી (વિકચા) કરવી એને જ્ઞાની પુરૂષો પ્રમાદાચરણ કહે છે.

૪ ઉક્ત પ્રમાદ જેવો કોઈ પ્રબળ શત્રુ મિત્રી અને આત્મકલ્યાણ સાધી લેવા માટે સેવવામાં આવતા સદ્વિયમ સમાન કોઈ મિત્ર નથી.

૫ ન્હાના મોટા, ત્રસસ્થાવર સઘળા જીવોને આત્મ સમાન લેખી હાલતાં ચાલતાં, બેસતાં, ઉઠતાં, ખાતાં, પીતાં, સુતાં-શયન કરતાં, કે બોલતાં જે બનતી સંભાળ રાખવામાં આવે છે તો તેમાં સ્વપર પ્રાણનો બચાવ થાય છે અને આપણો આત્મા પાપથી મલીન થતો નથી એમ સમજી કોઈ કામ ધસમસીને નહિ કરતાં જ્યણાથી કરવું.

૬ પ્રિય પથ્ય અને તથ્ય (અન્યને પ્રિય લાગે અને હિતરૂપ થાય) એવુંજ સત્ય વચન વદવું, અન્યથા મૌન ધારણ કરવું સુક્ત છે.

૭ પરદ્રવ્યને પથ્થરની જેમ ઉવેખી ન્યાય-નીતિને પ્રમાણિકપણે દ્રવ્યોપા-ર્જન કરી સ્વકુટુંબ પોષણ અને સ્વધર્મરક્ષણ કરવું.

૮ સુસ ભાઈઓએ પરસ્પરીને સ્વમાતા-બહેન કે પુત્રી તુલ્ય ગણવી અને સુસ બહેનોએ પરપુરૂષને સ્વપિતા, બંધુ કે પુત્ર તુલ્યજ લેખવો.

૯ અપરિમિત દ્રવ્યની આશા-તૃણા છેદવા માટે પરિમિત દ્રવ્યનું પ્રમાણ કરી સતોષ ધરી સ્વોપાર્જિત દ્રવ્યનો સત્ક્ષેત્રમાં એવી કુનેહથી સદ્વ્યય કરો કે તે તમને પરિણામે અનંતગુણો લાભ આપે.

ઈતિશમ્

સદ્ગુણીનો અનાદર નહિ કરતાં તેમના ગુણની કિંમત કરતાં શીખો.

(લેખક—શાંતમુર્તિ શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.)

૧ સ્વદેશમાં જન્મેલો ગમે એટલો ગુણવાન હોય તો પણ નિરંતરના પરિચયને લીધે તેની ખરેખર અવજ્ઞા થાય છે. જોઈએ એવી કદર થઈ શકતી નથીજ. જૂઓ ! પોતાની સ્ત્રી ગમે તેટલી રૂપવંતી હોય તો પણ તેનો અનાદર કરી મુગ્ધ લોકો પરસ્પરીનો સંગ કરે છે અથવા ગંગા ગામને પાદરે વહેતી હોય તેને તજી લોકો કૂવાનું પાણી બાપરે છે તેથીજ કહેવત ચાલે છે કે ‘ અતિ પરિચયાત અવજ્ઞા ’

૨ સુવર્ણમાં સુગંધ નથી. શેલડીને ફળ બેસતું નથી. ચન્દનનાં વૃક્ષને ફલ બેસતાં નથી. વળી વિદ્વાન્ લક્ષ્મીપાત્ર થતો નથી. અને કદાચ તેમ થયો તો પણ

૩૪૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

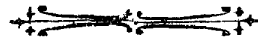
લાંબુ જીવતો નથી તેથી સમજાય છે કે પહેલાં વિધાતાને કોઈ ભલો બુદ્ધિશાળી સલાહકાર મળેલો નથી.

૩ કૃષ્ણીધરના માથે રહેલા રત્ન ઉપર, કૃપણના ધન ઉપર, સતી પતિવ્રતા સ્ત્રીનાં રત્ન ઉપર. કેસરી સિંહની યાજ (કેશ જટા) ઉપર અને સ્વાભિમાનીને શરણે ગયેલા ઉપર, મૃત્યુ વશ થયા વગર કોઈ હાથ નાખી શકે નહિ. તેમને આંગળી અડાડવી પણ ભારે થઈ પડે છે તો પછી તેમનો પરાભવ કરવાનું તો કહેવું જ શું ? તેમનો પરાભવ કરવા જતાં પોતાનાજ પ્રાણનો નાશ થવા પામે છે.

૪ મૂર્ખ-અજ્ઞાનને મહા ધનાઢ્ય દેખીને વિદ્વાન્ માણસે નિર્દોષ વિધાને અનાદર કરવો નહિ. કુલટા વેશ્યાઓને રત્નનાં મુગટવાળી દેખીને આર્ય નારીઓ (પવિત્ર પતિવ્રતા સ્ત્રીઓ) કુલટા થઈ જાય શું ? નહિજ. જેમ સતી સ્ત્રીઓ પોતાના પવિત્ર શીલનેજ સાર-શણગાર-અલંકારરૂપ લેખે છે તેમ વિદ્વાન્ પુરૂષો પણ વિદ્યા ધનનેજ સર્વ ધનમાં પ્રધાન ધન સમજી ચત્નથી તેનું સંરક્ષણ કરે છે.

૫ જે જેના ગુણાતિશય (ગુણ ગૌરવ) ને જાણતો નથી તે તેની સદાય નિંદા-અવજ્ઞા-આશાતના કર્યા કરે છે તેમાં કંઈ વધારે નવાઈ જેવું જણાતું નથી. જૂઓ ! ભીલડીને હાથીના કુંભસ્થળમાં પાકતા સાચા મોતીની કંઈ પણ કિંમત નહિ હોવાથી તેનો અનાદર કરી એ આપડી રાત્રી ચણોઠી ઉપર મોઢી પડી તેનેજ ધારણ કરી લે છે. તેમ જે નિર્જીણી હોય તે ગુણવંતની કદર કરી શકે નહિ. ઝવેરી હોય તેજ રત્નની પરીક્ષા કરી જાણે.

ઈતિશમ્

વૈરાગ્યવિષયે ધર્મ.

શું વૈરાગ્યથી ધર્મ પ્રાપ્ત થાય છે ?

લેખક—મુનિ મણિવિજયજી મુ. હુણવાડા.

(પુષ્પ છેલ્લું)

વૈરાગ્ય—પ્રિય બાંધવ ! વૈરાગ્ય એટલે ભવનિવૈદ, સંસાર થકી ઉદ્ધિમ થવું, સંસારની અસારતાનું ચિંતન કરવું તથા શુદ્ધ ચિત્ત કરી સંસારના દરેક પદાર્થ ઉપરથી મૂર્છા ઉતારી પરમ ભાવના ભાવવી. તે એવી રીતે આત્માને સમજાવવો, કે હે ચેતન ! હનિયાના દરેક પદાર્થો કેવળ કર્મવૃદ્ધિના હેતુભૂત છે માટે તે ઉપર જે મોહદશા છે, તેના થકી તું વિરામ પામ. આવી રીતે વિચાર કરી પુણ્યલની તેમજ સંસારની અનિત્યતાનું ચિંતન કરવું તેને વૈરાગ્ય કહેવામાં આવે છે. કહ્યું છે કે—

શું વૈરાગ્યથી ધર્મ પ્રાપ્ત થાય છે ?

૩૪૫

યત:—

આયુર્વર્ષશતનૃણાં પરિમિતં રાત્રૌ તર્ધગતં,
તસ્યાર્ધસ્યકદાચિદર્ધમધિકં વાર્ધવૈ વાલ્યેગતં ।
શેષં વ્યાધિરિયોગશોકસહિતૈઃ સેવાદિ જિર્નિયતે,
જીવં વારિતરંગ ચંચલતરે સૌખ્યંકુતઃ પ્રાણિનાં ॥૧॥

ભાવાર્થ—આ દુષ્કર્મ કાળને વિષે મનુષ્યોનું આયુષ્ય સો વર્ષના પ્રમાણ-
વાળું કહેવાય છે, તેમાં પણ અર્ધ આયુષ્ય રાત્રિને વિષે ગયું, તેનું અર્ધ કાંઈક
વિશેષ બાલ્યા અવસ્થામાં તથા વૃદ્ધાઅવસ્થામાં ગયું તથા બાકી રહેલું વ્યાધિ, વિ-
યોગ, શોક, સેવાદિ કર્તવ્યમાં ગયું. પાણીના કલ્લોલના સમાન જેને ચંચળ પ્રાણ
રહેલા છે, એવા સંસારી પ્રાણીઓને સુખ ક્યાંથીજ હોય ? વળી પણ કહ્યું છે કે—

યત:—

કચિદ્ગોણાનાદઃ કચિદપિ હ્રદાહેતિ રુદિતં,
કચિદ્દિદ્ગોષ્ઠી કચિદપિ મુરમત્ત કલ્પદં ।
કચિદ્રમ્યારામા કચિદપિ જરાજર્જર તનુ,
નૈજાને સંસારે કિમ મૃતમયઃ કિં વિપમયઃ ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ—આ દુનિયાને વિષે કોઈ જગ્યાએ વીણાના મનોહર શબ્દ વાગી
રહ્યા છે, કોઈ જગ્યાએ હા ! હા ! હા ! ઇત્યાદિ પ્રકારના વિલાપના શબ્દોના સાથે
હાય પીટ થઈ રહી છે, કોઈ જગ્યાએ વિદ્વાન પુરૂષોની જ્ઞાનમય નાના પ્રકારની
ગોષ્ઠી વાર્તા-ચર્ચા ચાલી રહેલી છે, કોઈ જગ્યાએ દારૂના પાન કરવાથી મદોન્મત્ત
થઈ ગયેલા દારૂડીયા લોકો કલેશને કરી રહેલા છે, કોઈ જગ્યાએ ઉત્તમ પ્રકારના
શૃંગાર વસ્ત્રાભૂષણને ધારણ કરનારી મનોહરા એવી નવયૌવના વયવાળી સ્ત્રીઓ વિ-
વિધ પ્રકારની કિડાને કરી રહેલી છે, ને કોઈ જગ્યાએ વૃદ્ધાવસ્થાથી સર્વથા જ-
ર્જરીભૂત થઈ ગયું છે શરીર જેનું એવી વૃદ્ધ સ્ત્રીઓ ધરના એક ખુણાને વિષે શૂન્ય
ચિત્તે પડી રહેલી છે. અહો ! અહો ! મહા આશ્ચર્યની વાત છે કે આ સંસારને
વિષે અમૃતમય શું છે ? અને ઝેરમય શું છે ? તેની ખબર પડી શકતી નથી. સં-
સારને વિષે ઝેરમય પદાર્થને અમૃત સમાન પ્રાણીઓ માને છે તે તેની અજ્ઞાન
દશાજ છે, પરંતુ બીજું કાંઈ પણ નથી. તત્ત્વ દૃષ્ટિથી વિચાર કરે તો સંસાર કેવળ
ઝેરનોજ ભરેલો છે. તેને વિષે અમૃતનો લવલેશ માત્ર નથી. વળી પણ કહ્યું છે કે—

યત:—

કુમુદવનમપશ્રિ શ્રીમદંજોજસ્વં, ત્યજતિમુદમુલુકઃ પ્રીતિમાંશ્વક્રવાકઃ ।
હૃદયમહિમરશ્મિર્યાતિ શીતાંશુરસ્તં, હૃત વિધિદ્વલ્લિતાનાં હૃદી વિચિત્રોવિપાકઃ ॥૧॥

૩૪૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ભાવાર્થ—જ્યારે ઉદયચક્ર ઉપર સૂર્ય ઉદયને પામી ગગન મંડળને શોભાવે છે, ત્યારે રાત્રિ વિકાશિત ક્રમણોત્તમ વન જે છે તે સંકેચાઈ જાય છે અને સૂર્ય વિકાશિત ક્રમણોના વનો જે છે તે વિકસ્વરપણાને પામે છે, તે સમયે ધ્રુવક પક્ષી હર્ષનો ત્યાગ કરે છે અને ચક્રવાક પક્ષી પ્રીતિને ધારણ કરે છે; કારણ કે ચંદ્રમાના ઉદયથી ચક્રવાકને ચક્રવાકીનો વિજેગ થાય છે અને પ્રભાતે સૂર્યના ઉદય થયાથી બંનેનો પાછો સંજોગ થાય છે તેથી ચક્રવાક પક્ષી પ્રીતિને ભજવાવાળો થાય છે; વળી સૂર્યના ઉદય પામવાથી ચંદ્રમા અસ્તપણાને પામે છે. કર્મની ચિત્ર વિચિત્રતાવાળા પ્રાણીઓનો વિપાક પણ તેવી રીતે ચિત્ર વિચિત્રજ રહેલો છે. કહેવાનો તાત્પર્ય એ છે કે એકજ સૂર્યના ઉદયથી કોઈને શોક તેમજ કોઈકને હર્ષ થાય છે, તેમજ આ અસાર સંસારને વિષે પ્રાણીઓને કાંઈક દુઃખ ને કાંઈક સુખ તથા કેટલાક પ્રાણીઓને એકાંત દુઃખ પણ રહેલું છે, તથાપિ પામર પ્રાણીઓ તેને સુખ માને છે તે પણ કર્મની વિચિત્રતા વિના બીજું કાંઈ પણ નથી. આવા દુઃખ-મય સંસારને વિષે જીવો બિચારા પરિભ્રમણને કર્યાજ કરે છે. કહ્યું છે કે—

યતઃ ઉક્તંસિદ્ધાંતેઽપિ

एगिंदिया उ सव्वे, असंखजस्सप्पिणीसकायंमि ।

उववज्जंतिमरंतिअ, अणंत काया अणंताउ ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ—એકેન્દ્રિય સર્વે અસંખ્યાતિ ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી સુધી સ્વકાયને વિષે ઉત્પન્ન થાય છે ને મરણ પામે છે, તેમજ અનંતકાયના જીવો સ્વકાયને વિષે અનંતી વાર જન્મ મરણને કરે છે. તથા—

યતઃ—

संखिज्जसमा विगहा, सत्तठ जवापणिंदितिरिमाणुआ ।

उववज्जंतिसकाए, नारयदेवानोचेव ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ—વળી વિકલેન્દ્રિય એટલે દ્વીન્દ્રિ ત્રીન્દ્રિ તથા ચતુરિન્દ્રિયો જે તે સ્વકાયને વિષે સંખ્યાતા જન્મ મરણને કરે છે, તિર્યચ પંચેન્દ્રિ તેમજ મનુષ્યો જે સ્વકાયને વિષે સાત આઠ વાર ઉત્પન્ન થાય છે, નારકી તેમજ દેવતા મરીને પોતાની કાયમાં ઉત્પન્ન થતા નથી. એટલે નારકી મરીને નારકીમાં અને દેવ મરીને દેવ થતા નથી. વળી પણ કહ્યું છે કે—

યતઃ—

न सा जाइ न सा जोणी, न तं ठाणं न तं कुलं ।

न जाया न मिया जत्थ, सव्वे जीवा अणंतसो ॥ ૧ ॥

શું વૈરાગ્યથી ધર્મ પ્રાપ્ત થાય છે?

૩૪૭

ભાવાર્થ—એવી કોઈ પણ બળતિ નથી, એવી કોઈ પણ યોનિ નથી, તેમજ એવું કોઈ પણ સ્થાન નથી કે કુળ નથી કે જેને વિષે સર્વે જીવો અનંતીવાર ઉત્પન્ન થયા નથી ને અનંતીવાર મરણ પામ્યા નથી. અર્થાત્ જીવો અનંતિ અનંતિવાર એકેક બળતિ, એકેક યોનિ, એકેક સ્થાન તેમજ એકેક કુળને વિષે અનંતીવાર જન્મ મરણ પામેલા છે. વળી પણ કહ્યું છે કે—

યત:—

ચંદસરજ્જુપમાણે, લોગે ઠાણંપિ તિલ્લતુસપમાણં,
તં નસ્થિ જત્થ જાવા, નય પત્તા જમ્મ મરણાણિ ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ—ચૌદરાજ પ્રમાણુવાળા લોકને વિષે એક તિલ્લતુસમાત્ર (જગ્યા વાળું) સ્થાન આકી નથી કે જે સ્થાનને વિષે જીવો જન્મ મરણને નથી પામ્યા. વળી કહ્યું છે કે—

યત:—

આનંદાય ન કસ્ય મન્મથકથા કસ્ય પ્રિયા ન પ્રિયા,
લક્ષ્મી: કસ્ય ન વદ્ધજ્ઞા મનસિ નો કસ્યાંગજ: ક્રીરતિ,
તાંવૂલ્લં ન સુખાય કસ્ય ન મતં કસ્યાન્નશીતોદકં,
સર્વાશાદ્રુમક્ષર્ત્તનૈકપરશુર્મત્યુર્ન ચેત્સ્યાજ્જને: ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ—પ્રાણીયોની સર્વ આશાસ્પીવૃક્ષને કાપવામાં કુહાડા સમાન એક મૃત્યુ ન હતો તો કામદેવની વિષયજન્ય કથા કોને વહાલી ન લાગત? અત્યંત મનોહર સ્ત્રી કોને પ્રિય ન હતો? લક્ષ્મી પણ કોને વદલ ન હતો? કોના મનને પુત્રક્રિડા આનંદ-જનક ન લાગત? તાંબૂલ કોના સુખને માટે ન થાત? ઉત્તમ પ્રકારના ખાનપાન તેમજ શીતલ પાણી કોને હર્ષ ન ઉપજાવત? પરંતુ પુદ્ગલનો શડન પડન વિધ્વંસતાનો સ્વભાવ હોવાથી સંસારના તમામ પદાર્થો કેવળ દુઃખદાયીજ છે વળી કહ્યું છે કે—

યત:—

ધર્મસ્યાવસરોસ્તિ પુદ્ગલપરાવર્તૈરનંતૈસ્તવા-
યાત: સંપ્રતિ જીવ હે પ્રસહતો દુઃસ્વાન્યનંતાન્યયં ।
સ્વરૂપાહ: પુનરેષ દુર્લભતમશ્ચાસ્મિન્ યતસ્વાર્હતો,
ધર્મં કર્તુમિમં વિના હિ નહિ તે દુઃસ્વક્રય: કર્હિંચિત્ ॥૧॥

ભાવાર્થ—હે જીવ તું અનંત પુદ્ગલ પરાવર્તન સંસાર ચક્રવાલને વિષે ભર્યો અને ભમતો ભમતો મહા પુન્યોદયથી આ સમયે તું માનવ ભવને પામેલો

૩૪૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

છે. વળી અનંત ભવોને વિષે અનંતા દુઃખોને સહન તે કયાં છે, તે આ માનવ-ભવને વિષે આયુષ્યની અસ્થિરતા હોવાથી હાલમાં ત્હારે ધર્મકરણી કરવાના થોડાજ દિવસો છે, માટે તું ધર્મકરણી કરી લે, ફરી ફરીને તને માનવભવ પ્રાપ્ત થયો મહા દુર્લભ છે, માટે ધર્મને વિષે ઉદ્યમવંત થા. આહત કહેતા જિનેશ્વર મહારાજના કથન કરેલા ધર્મ વિના કોટીકાળે પણ ત્હારા દુઃખનો ક્ષય થવાનો નથી, જે માટે કહ્યું છે કે—

યત:—

શરીરં સુરૂપં તથા વા કલત્રં, ધનં મેરુતુલ્યં વચશ્ચારુચિત્રમ્,

જિનેદ્રાંધ્રિયુગ્મેષ્વરેણ દત્તં, તતઃ કિંતતઃ કિંતતઃ કિંતતઃ કિમ્ ॥૧॥

ભાવાર્થ—રૂપવાળું શરીર હોય, મનોહર સ્ત્રી હોય, મેરૂ પર્વતના સમાન ધન હોય તેમજ મનોહર તથા ચિત્તને હરણ કરનારા વચનો હોય, પરંતુ જિનેશ્વર મહારાજના ચરણકમલને વિષે જો ચિત્તને જોડ્યું નથી, તો રૂપાળા શરીર વડે કરીને શું? રૂપાળી સ્ત્રી વડે કરીને શું? તેમજ મેરૂ તુલ્ય ધન વડે કરીને શું? તેમજ મનોહર વચન વડે કરીને પણ શું. અર્થાત્ જિનેશ્વર મહારાજની ભક્તિ વિના સર્વ વ્યર્થ બાણુવું વળી પણ કહ્યું છે કે—

યત:—

અધીતા ન કલા કાચિન્ન ચ કિંચિત્ કૃતં તપઃ,

દત્તં ન કિંચિત્ પાત્રેજ્યો, ગચ્છત્યેવ વરં વયઃ, ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ—માનવભવ પામી કોઈ પણ કલાને મૂકી નહિ, કાંઈ પણ તપસ્યા પણ કરી નહિ તેમજ સુપાત્રને વિષે કાંઈ પણ દાન પણ દીધું નહિ તો શ્રેષ્ઠ વય તે ફોગટ ગઈ સમજવી વળી પણ કહ્યું છે કે—

યત:—

શ્રીમજ્જિનેંદ્રપદપંકજપૂજનેન, જ્ઞાનક્રિયાકલિતસદ્ગુરુસેવેન,

સ્વાધ્યાયસંયમતપોવિનયાદિના ચ, કસ્યાપિ પુણ્યપુરુષસ્ય દિનાનિ યાંતિ. ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ—શ્રીમાન્ જિનેંદ્ર મહારાજના ચરણકમલનું પૂજન કરવાવડે કરીને, જ્ઞાનક્રિયાવડે કરી ચુકત એવા ઉત્તમ ગુરૂ મહારાજની સેવા કરવા વડે કરીને, સ્વાધ્યાય, ધ્યાન, સંયમ તથા તપના કરવાવડે કરી, તેમજ વિનયાદિકને અંગીકાર કરવાવડે કરી, કોઈ પુણ્યશાળી પુરૂષના દિવસો ધર્મકરણી કરવામાં બાંધ છે, અને તેજ પુરૂષનો માનવભવ સફળ ગણાય છે, આવી રીતે સંસારની અસારતાનું ચિંતવન કરવું તથા ધર્મકરણીનું અનુમોદન કરવું તેનું નામ વૈરાગ્ય કહેવાય છે.

શુ' વૈરાગ્યથી ધમ પ્રાપ્ત થાય છે ?

૩૪૯

શ્રી જંબૂસ્વામી, ધનગિરિ તથા વયરસ્વામી વિગેરે ઘણાં દ્રષ્ટાંતો વૈરાગ્યને માટે કહેવાયલા છે, જેમાં જંબૂસ્વામીનું દ્રષ્ટાંત કહે છે.

શ્રી જંબૂસ્વામિદ્રષ્ટાંતો યથા:

રાજગૃહનગરને વિષે શ્રેણીકરાજ રાજ્ય કરતો હતો. તે નગરમાં ઋષભદત્ત નામનો શ્રેષ્ઠિ હતો. જેને ધારિણી નામની સ્ત્રી હતી. પરંતુ તેણીને પુત્ર નહિ હોવાથી પુત્રની ચિંતામાં અઘૈર્યવાળી તેમજ શોકને કરનારી ધારિણીને હર્ષ ઉત્પન્ન કરવા માટે એકદા શ્રેષ્ઠિ તેને વૈભારગિરિ ઉપર ચૈત્યવંદન કરાવવા માટે લઈ ગયો. અને ત્યાં ચૈત્યવંદન કરી પાછા વળ્યા તે અવસરે સિદ્ધપુત્ર યશોમિત્ર નામના શ્રાવકને દીકો, તેથી શ્રેષ્ઠિયે તેને પુછ્યું કે તું કયા જાત છે ત્યારે તેણે કહ્યું કે ઇહાં ઉદ્યાનને વિષે પધારેલા એવા સુધર્માસ્વામી ગણધર મહારાજને વંદન કરવા જાઉં છું, તમો પણ આલો; તેથી તે સર્વે ગયા. ત્યાં ગણધર મહારાજને વંદન નમસ્કાર કરી સિદ્ધપુત્ર યશોમિત્ર બોલ્યો કે, હે ભગવન્! હે સ્વામિન્! જંબૂ કેવા હોય છે કે જેના નામથી જંબૂ નામનો દ્વીપ જગતને વિષે પ્રસિદ્ધિને પામ્યો.

ત્યારબાદ સુધર્માસ્વામિએ સર્વ વૃત્તાંત તેને વિસ્તારથી કહ્યો. તે અવસરે ધારિણીએ પૂછ્યું કે, હે ભગવન્! મહારે પુત્ર થશે કે નહિ? ત્યારે સિદ્ધપુત્ર યશોમિત્ર બોલ્યો કે, સાધુઓ જાણતાં છતાં પણ આવા સાવધને કહેતા નથી પણ તે પૂછ્યું તેનો ઉત્તર હું તને આપું છું.

તિથંકર મહારાજના શુભઆમાદિકના પ્રશ્નો કરતા ઇચ્છિત સંપત્તિ પ્રાપ્ત થાય છે. વળી તે જ્યારે પ્રશ્ન પુછ્યો ત્યારે બીજા શકુનો પણ ઘણા સારા થયા છે, વળી તું સ્વપ્નને વિષે પણ ત્હારા ઝોળામાં બેઠેલા શ્વેત કહેતા ઘોળા સિંહના બાળકને દેખીશ, તે ઉપરથી જાણુજે કે તને પુત્રની પ્રાપ્તિ થશે.

આવા વચનો સાંભળી હર્ષ પામી ધારિણી બોલી કે જો તમો કહો છો તેમ થશે તો, જંબૂવૃક્ષ દેવના નામના ૧૦૮ આંગેલ કરશું. એમ કહી સર્વ નગરને વિષે ગયા.

અન્યદા સ્વપ્નને સૂચિત વિદ્યુન્માલી દેવ પાંચમા દેવલોક થકી ચવી ધારિણીની કુક્ષિને વિષે ઉત્પન્ન થયો, તેથી ધારિણીને જિનેશ્વર મહારાજ તથા સાધુઓને પૂજવાનો ડોહોળો ઉત્પન્ન થયો, તે તેણે પૂર્ણ કર્યો.

સંપૂર્ણકાળે પુત્રનો પ્રસવ થયો અને તે જંબૂદેવની સાનિધ્યપણથી થયેલ હોવાથી તેનું નામ જંબૂકુમાર પાડ્યું. અનુક્રમે વૃદ્ધિ પામી તે જંબૂકુમાર ચૌવન અવસ્થા પામ્યા ને સુધર્માસ્વામી પાસે બ્રહ્મતત્ત્વે ગ્રહણ કરી માતા પિતાના પાસે દિક્ષાની રજા માગી.

માતાપિતાએ પણ દિક્ષાને માટે અરૂચી બતાવતા તથા વિલાપ કરતાં કહ્યું કે,

૩૫૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

હે પુત્ર, એક વખત કન્યાઓનું પાણિગ્રહણ કરી, અમારા મનોરથ પૂર્ણ કરી અમોને કૃતાર્થ કર. પછી અમો પણ તારી પછી દિક્ષા લેશું.

ત્યારબાદ માતા પિતાના આગ્રહથી જંબૂકુમારે આઠ કન્યાનું પાણિ ગ્રહણ કર્યું.

વિવાહ થયા બાદ જયપુર નગરને સ્વામિ વિંધ્ય રાજાને પુત્ર પ્રભવો નામે ચારસો નવાણું ચોરોને લઈ જંબુસ્વામિના ઘરમાં ચોરી કરવા આંચો. લક્ષ્મીની ચોરી કરતા હતા તે વખતે જ ચોરોને શાસનદેવે સ્તંભન કરી દીધા, તેથી પ્રભવો જંબૂસ્વામીને કહેવા લાગ્યો કે, હે કુમાર, અવસ્વાપિની નિદ્રા પી વિદ્યા તથા તાળા ઉઘાડવાની વિદ્યા તમે મહારા પાસેથી લ્યો તથા છોડી મુકવાની સ્તંભન કરવાની વિદ્યા આપો, ત્યારે જંબુસ્વામિ બોલ્યા, આ સર્વ લક્ષ્મી તેમજ સ્ત્રીઓનો, ત્યાગ કરી પ્રભાતે મહારે દિક્ષા લેવી છે. આવી રીતે કહી મધુબિંદુના દૃષ્ટાંતથી પ્રભવાદિક ચોરોને બ્રૂધ કર્યો તેથી તે સર્વે પણ દિક્ષા લેવા તપર થયા.

ત્યારબાદ જંબૂકુમારે પોતાના માતા પિતા સહિત તેમજ પોતાના સાસરા સમુદ્ર ૧ સમુદ્ર પ્રિય ૨ સમુદ્ર દત્ત ૩ સાગર દત્ત ૪ કુબેરસેન ૫ વૈશ્રમણ્યદત્ત ૬ વસુસેન ૭ વસુપાળ ૮ તેમજ સાસુઓ પદ્માવતી ૧ કનકમાલાર વિનયશ્રી ૩ ધનશ્રી ૪ કનકવતી ૫ શ્રીષેણા ૬ હીમતિ ૭ જયસેના ૮ તથા પોતાની સ્ત્રીઓ સીંધુમતિ ૧ પદ્મશ્રી ૨ પદ્મસેના ૩ કનકસેના ૪ નાગસેના ૫ કનકશ્રી ૬ કમલાવતી ૭ જયશ્રી ૮ તેમજ પ્રભવાદિક પાંચસો ચોરો સહિત જંબૂવૃક્ષ દેવે સાનિધ્ય કરવાથી સુધર્માસ્વામી ગણધર મહારાજના પાસે દીક્ષા લીધી.

ઘણું વર્ષ છદ્મસ્તપણામાં વિચરી, કેવળજ્ઞાન પામી, ઘણું લબ્ય જીવોને પ્રબોધ કરી—પ્રાંતે બલાહુક પર્વતને વિષે જઈ અણુસ્રજ કરી જંબૂસ્વામી કેવળજ્ઞાની મહારાજ નિર્વાણપદને પામ્યા.

इति वैराग्ये श्री जंबूस्वामि संबंध संपूर्णः

यतः—

लज्जातो भयतो वितर्कवशतो मात्सर्यतः स्नेहतो,
लोभादेवहठाभिमानविनयशृंगारकीर्त्यादितः,
दुःखात् कौतुकविस्मयव्यवहृतेर्भावात् कुलाचारतो,
वैराग्याच्च भजन्ति धर्ममसमं तेषाममेयफलम् ॥ १ ॥

ભાવાર્થ—લજ્જા થકી, ભય થકી, વિતર્કના વશવર્તિતપણાથી. મત્સર થકી, સ્નેહથી, લોભથી, હઠથી, અભિમાનથી, વિનયથી, શૃંગારથી, કીર્તિથી, દુઃખથી,

શ્રી જંબૂસ્વામી મહારાજનું વિસ્તારથી ચરિત્ર જોને વાંચવાની ઇચ્છા હોય તેણે અમારું છપાવેલ શ્રી જંબૂસ્વામી ચરિત્ર (ભાષાંતર) ગ્રંથ મંગાવવો.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

શ્રી વીર કર્ણ વેદ.

૩૫૧

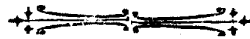
કૌતુકથી, વિસ્મયથી, વ્યવહારથી, લાભથી, કુલાચારથી તેમજ વૈરાગ્યથી આરાધન કરેલો ધર્મ અમેય ફળને આપવા સમર્થ માન થાય છે.

શિવાય શિયળને વિષે, ક્ષમાને વિષે, સમ્યક્ત્વને વિષે તેમજ પ્રભાવિકપણા-ને વિષે પણ ધર્મ રહેલો છે.

આવો ધર્મ જગતને વિષે સર્વે લગ્ય જીવોને શ્રી ગુરુમહારાજે ઉપદેશ કરેલો છે, તે ધર્મનું કપટ રહિતપણે તેમજ મન, વચન કાયાના યોગોની શુદ્ધિથી આરાધન કરવાથી ઇહલોકે તથા પરલોકે મહા લાભને માટે થાય છે.

માટે ઉત્તમ પ્રાણિઓ ધર્મનું જ આરાધન કરી મંગલિકની માલાને પ્રાપ્ત કરી સદ્ગતિના ભોક્તા થવું એ જ માનવજન્મનું સાર્થક છે.

(સમાપ્ત.)

શ્રી વીર કર્ણ વેદ.

મંદાકાન્તા.

૧

ઉગે લાનું નલ હરષતા પૂર્વમાં ઉછળે છે,
પક્ષી પ્રેમે શૃંગ પરહરીને ચાર માટે ફરે છે;
હા! અન્ધારું સકળ પ્રગટયું ત્હોય શાન્તિ વને છે,
કિન્તુ વા'ના જખર જપટાં વા'ય વૃક્ષો પરે છે.

૨

પાસે વે'તી જળસુધરણી! નિર્મળ નીર નિત્યે,
ત્રટે ત્હેના વનચર પ્રાણી પાન કર્તા હોંસે છે;
ત્યાં જુથો જો તરૂંવર લીલે વર્ણુ આપે અપારે,
પેખે નેત્રો સહજ બનતાં શીતળા સંકેનારે.

૩

નીચે ઉભા મુનિવર વસ્ત્રે કેા મહાત્મા અરેરે,
કાયા કાચી તસ નીરખતે તે તપી ત્હો કળાયે;
કાન્તિ ફીકી પણ સુન્દરતા ઝાંખ મારે ન લેશે,
હા! હા! ધન્ય લયક સ્થળમાં છે ખડા ધાક મુકી.

૪

હાથો બન્ને તસ શ્રમણના લીન્યતાં લાંમી રહામે,

ઉપર

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ને નેત્રો જો ! ઢળક પડતાં દીપતાં છે લગારે;
મોઢાં ધરાં નવ ઉગડને પાદ છે સ્થીર મુક્યાં,
શ્રાસોશ્રાસા જરૂર પડતાં લેત નીચે જણાયેં.

૫

દૃષ્ટિ ગાત્રે પડત તહીંથી ખૂનની રેલ જામી.
કમ્પી ઉઠયું હૃદય નીરજે તેજના અંખ પામી;
નીદેંધી આ મુનિવર કણે ખીલ કુરે જડેલાં,
હા ! ને કી શું મન ઉભરીના ઘા કરે તીવ્ર ખેલાં.

૬

ત્યાં જો પાસે યુગલ નરજો ! છિપડા શોક ધારી.
પીડા પેખી હૃદય બળતે રેમતા અંગ આવી;
હા ! હા ! હાવાં ! દુઃખદ સહની વીર ને ધન્ય છે ને !
જે આત્માથી અચળ રહીને કષ્ટ ભારે સહે છે !

૭

એ કે લીધી કરવટકી જ્યાં શીશ નીચે નમેલી.
ખીળ હાથે સરસ લુહની સાળસી છે જે સજેલી.
જેથી કાઢે મુનિવર કણે, ખીલ છે જે જડેલાં,
એ ચીતારે શકળ જનની આત્મ શું પીગળે ના.

૮

આકૃતિ આ ? મન હરણી શી ! દીપતી વીર તહારી !
મુખાવિન્દે હરખ ભયની, બ્રાંત દૂરે ટળેલી.
હું તહો તહારા ચરણ રજનો દાસ છું સર્વદારે
અર્પી સેવા ભજળ તીરે પાર કરશે કૃપાળા.

શાન્તિ ! શાન્તિ ! શાન્તિ

ઉત્પાદક.

Shayla D. Trikamji Keshavji

જૈન દ્રષ્ટિએ એક નરજંત.

ચાલતા મર્ધની તા. ૧૯ મી ફેબ્રુઆરીની રાત્રિએ શ્રીયુત ગોપાળકૃષ્ણ
ગોખલેનો આત્મા અસાધારણ પરોપકારી ભવનથી ઘણે અંશે કૃતકૃત્ય થઇ એ-
મના દેહને તણ અન્ય દિશામાં પ્રયાણ કરી ગયો છે, એ હીંદવાસી સહૃદય મનુ-

જૈન દૃષ્ટિએ એક નરરતન.

૩૫૩

ખ્યાને વિદિત છે. લગભગ દરેક પત્રકારે એમના આત્માને બની શકે તેવી રીતે સ્મરણ ગોચર કરી, તે તરફ સ્વબુદ્ધિ અનુસાર ગુણદૃષ્ટિએ પ્રેમની લાગણીઓ વ્યક્ત કરતાં એ નરરતનના આત્માના ગુણોની સમીક્ષા કરી યથાશક્તિ સંતોષ માન્યો છે. ખાસ કરીને મૃત્યુ પછી પ્રત્યેક ગુણવાન્ મનુષ્યની વાસ્તવિક કીમત થાય છે, એ સ્થિતિ ઘણે અંશે સત્ય લાગે છે. ‘ગોપાળરાવ જેવા રાજમાન્ય અને લોકમાન્યની પણ ખરી ઝોળખાણ એમની હયાતીમાં કોઈને થઈ નથી’ એ પ્રો. પટવર્ધનનું કથન પૂર્વોક્ત સત્ય સ્થિતિને સર્વાંશે મળતું આવે છે; શ્રીમદ્ આનંદ-ઘનશ્યમું દૃષ્ટાંત જૈનદર્શનમાં ખાસ કરીને આ સ્થિતિની મજબૂત સાક્ષી આપી શકે છે. એમની ઝોળખાણ એમના પોતાના જમાના કરતાં લગભગ એક સૈકા પછીના જમાનાએ પ્રબળપણે કરાવી છે, અને એ સત્પુરૂષના હૃદયની ઘટનાઓ અત્યંત સ્વ-રૂપે બહાર મૂકાઈ છે.

આટલું નિવેદન કર્યા પછી અમારે કહેવું જોઈએ કે આજે અમે શ્રીયુત ગોખલેનું જૈનદૃષ્ટિએ કાંઈક અવલોકન કરવા ઇચ્છીએ છીએ; આ ઉપરથી જૈન દૃષ્ટિના અર્થને સંકુચિત સ્થિતિમાં યોજનારા વર્ગને આશ્ચર્ય થશે કે શું ગોખલે જૈનધર્મ પાળતા હતા? આનો ઉત્તર અમારે નકારમાં આપવા સાથે કહેવું પડશે કે જૈનદૃષ્ટિના વ્યાપક અર્થને ધ્યાનમાં લઈ એમના ગુણોના આવિર્ભાવને જૈનદૃષ્ટિ સાથે સરખાવી; એ સંબંધમાં વિચારી, જેટલા અંશે એમનામાં જૈનદૃષ્ટિએ યોગ્યતા હતી, એનો ઉઠાપોહ કરવો, એ વ્યાપક જૈનદૃષ્ટિને સર્વાંશે આવકારદાયક છે. એમ માની આ પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો છે.

વિશાળ જૈનદૃષ્ટિ પ્રત્યેક મનુષ્યના આત્મગુણને સ્પર્શે છે, એ જૈનદૃષ્ટિનું બારીક જ્ઞાન ધરાવનારા પુરૂષો સમજી શકે છે. શું શ્રીયુત ગોખલે જેવા હિંદને ઉદ્ધાર ઇચ્છવાવાળા અસાધારણ પુરૂષને જૈનદૃષ્ટિ પોતાની બહાર રાખી શકે? જૈનદૃષ્ટિ એટલી બધી સંકુચિત નથી કે ગુણોને તિલાંજલી આપી તેના તરફ દુર્લ્લેખ રાખી, પોતાના અમુક આચારને જ માનનારને પોતાની કોટિમાં સ્થાન છે, એવી માન્યતા રાખે. શ્રીયુત ગોખલે જેવા નરરતનને જૈનદૃષ્ટિમાં જોઈએ તેટલું સ્થાન છે, અને જૈનદર્શનની માન્યતાનો દાવો ધરાવનારા પણ ગુણહીન વ્યક્તિઓ કરતાં વિશેષ પ્રમાણમાં તેઓ જૈનદૃષ્ટિએ અગ્રપદે વિરાજે છે. હવે આપણે એમના કેટલાક ગુણોનું સિંહાવલોકન કરી જૈનદૃષ્ટિ સાથે સરખાવીએ.

મનુષ્યને પોતાનું તુચ્છ અહંત્વ-મમત્વ (self-centredness) ઓગાળી વિશ્વસેવાની વેદીમાં પોતાના સુખસાધનો અને દ્રવ્યલાલસાની સ્વાર્થત્યાગ: આહુતિ આપવી એ ઓછું દુર્ઘટ કાર્ય નથી. અન્યના હિત અર્થે નાના મોટા સ્વાર્થોની અવગણના કરવી, તેમના સુખ અને વૃત્તિમાં પોતાનાં સુખ અને વૃત્તિ ઉપજાવી લેવાં, મનુષ્યોના ઉદ્ધારની વૃત્તિનો સર્વાંગે

૩૫૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અનુભવ થયો એ સ્વાર્થત્યાગની દિવ્ય ભાવનાનો રાજમાર્ગ છે. અન્ય મનુષ્યોની સરખામણીમાં આવા સ્વાર્થત્યાગવાળો મનુષ્ય અસાધારણ શબ્દથી અંકિત થાય છે. ‘હું મારે અર્થે નહિ પણ પરને અર્થે છું’ એ ભાવનાની સિદ્ધિમાં જ (consciousness) સ્વાર્થત્યાગનું લક્ષ્યબિંદુ છે. આવા લક્ષ્યવાળા સ્વાર્થત્યાગની શરૂઆત ઇ.સ. ૧૮૮૮ માં રા. સા. રાનડેનો સંબંધ થતાં થઈ હતી. તે વખતે સાર્વજનિક સભાનું ત્રિમાસિક ચલાવવાનું કાર્ય તેમને સોંપવામાં આવ્યું હતું, પરંતુ એમના મિત્ર આગરકરના દૃષ્ટાંતથી નિષ્કામવૃત્તિથી લોકસેવા કરવાનું તેમજ ધનસંચય તરફ દૃષ્ટિ ન રાખતાં ઉચિત કાર્યને પૂર્ણ કરવાનું તત્ત્વ એમના અંતરમાં ઈશ્યું હતું. સંપાદક તરીકેની મહેનત બદલ સાર્વજનિક સભા તરફથી આપવાનો ઈરાદેલો પગારલેવાની એમણે ના પાડી. અને મફત કામ કર્યું. એ પછી કેંગ્રેસદ્વારા એમણે બંધવેલી સેવા, હીંદુસ્તાનના લોકોને રાજકર્તાને શાંતિથી અરજ કરી તેમની પાસેથી વધારે હકો અને સગવડો પ્રાપ્ત કરાવવા એમનું વિલાયત ગમન, ત્યાં ચોક્કસ સવાલોનો અભ્યાસ કરી હીંદુ માટે ઉપયોગિતા સંપાદન કરવાનું એમનું અચૂક લક્ષ્ય, અને છેવટે એજ કાર્યમાં અંતર્પર્યંત દૃઢતાથી એમની અથાગ પ્રવૃત્તિ—એ સર્વમાં એ સ્વાર્થત્યાગ ઓતપ્રોત હતો. એ એવું જીવન અચ્છી રીતે પ્રકાશ આપી આપણને ગુણો તરફ અપૂર્વ માન ઉપજાવે છે.

એમના ચરિત્ર ઉપરથી સ્પષ્ટપણે ક્લિત થાય છે કે એમનામાં નિરાલિમાનતા ઘણા અંશેમાં વિરાજિત હતી. માનવ પ્રકૃતિમાં અનેક પ્રકાર નિરાલિમાનતા: ના ભાવો જુદા જુદા પ્રસંગે જુદા જુદા નિમિત્તોને આશ્રીને પ્રકટ થતા દેખાય છે. કેટલાક ભાવો તે કુસુમના જેવા કોમળ હોય છે જેનું સ્મરણ કરવાથી તે સ્મરણ કરનારનું હૃદય પીગળે છે એટલુંજ નહિ પણ તેને સાંભળનારનું પણ હૃદય દ્રવીભૂત થાય છે. કેટલાએક ભાવો વળી એવા તીવ્ર હોય છે કે જેનો વિચાર કરતાં ભય અને કઠોરતાનો સંચાર થાય છે. અને તેમાં કંઈના રસનો લેશ માત્ર સંચાર થતો નથી. મહાપુરૂષો જેઓમાં હમેશાં કંઈના પ્રધાન અંશે પ્રકટેલા હોય છે તેઓના ભાવો આશ્રિત મનુષ્યો તરફ કોમળ પ્રવાહમાં વહતા હોય છે જ્યારે કેટલાક મનુષ્યો દુઃખના ડુંગરો આવી પડતાં છતાં રહેજ પણ ચલાયમાન થતા નથી. બીજાની મદદ માગવાના સેંકડો પ્રસંગો પ્રાપ્ત છતાં બીજાની દયા કે પ્રીતિની બીજ માગવાનો વિચાર કરતા નથી અને પોતાના આત્માના બળ ઉપર નિર્ભર રહે છે. આવા પુરૂષોમાં એક પ્રકારનો કઠોર ભાવ છે એમ આપણને સ્પષ્ટ થાય છે. આમ હોઈ અલિમાન એ માનવ પ્રકૃતિનો એક પૂર્વોક્ત સ્વરૂપથી ભિન્ન સંયોગોવાળો કઠોર ભાવ છે અને તે પરપીડ હોય છે. જે અલિમાન બીજાની સ્વાધીનતા અને સન્માન ઉપર ગમે તે પ્રકારે આઘાત પહોંચાડવાથી જ

જૈન દૃષ્ટિએ એક નરરતન.

૩૫૫

આનંદ અનુભવે એટલે કે કોઈની પ્રતિષ્ઠા જોઈને હૃદયમાં સમગ્રતા કરે એ કોઈ પણ વિચારક મનુષ્ય પ્રશસ્ય ગણી શકેજ નહિ. શ્રીયુત ગોખલેને એમના ગુણપૂર્ણ જોકો તરફથી અનેકશઃ પ્રશંસાના પ્રસંગો આવી પડતાં, તેમજ રાજમાન્ય અને લોકમાન્ય હોવાના સંબંધે રાજ્યના અધિકારી તરફથી પણ એમની બાહોશી મટે પ્રશંસા થતાં, અને સુરતમાં કેંગ્રેસનાં ભંગાણુ પ્રસંગે કેટલાક યુવકો એમની મુલાકાતે જતાં પોતે અનેક ગુચ્છગુણા કાર્યમાં તકીન છતાં બહુજ સાદી રીતે તે યુવકોની પાસે પોતાના ઉતારાના બંગલાથો નિરભિમાનપણે નીચે ઉતરી ‘congress lost, reduced to dust, destroyed.’ એ શબ્દોથી ત્યાંનો વસ્તુ સ્વરૂપનું ભાન કરાવી પોતાની આંતર લાગણીઓ પ્રદર્શિત કરતા એ અનુભવેલા કેમળ સ્વરૂપને ધ્યાનમાં લેતાં એઓ આવા પ્રકારની વૃત્તિથીજ આગળ પ્રગતિ કરી શક્યા છે એ નિઃસંશય છે. જો એમને પોતે બળવેલા કાર્યો તરફ કીર્તિના લાલસારૂપે અથવા બીજી દિશામાં પ્રયત્ન કરતા પોતાની સરખા મનુષ્ય તરફ ઇર્ષ્યારૂપે પરિણામ થયું હોત તો તેમની પ્રગતિ એકદમ કુંકિત થઈ જાત.

એકમાંથી અનેક, સામાન્યમાંથી વિશેષ, સમમાંથી વિષમ સન્નતીયમાંથી વિન્નતીય એ વિશ્વના પરિવર્તનનો એક નિયમ છે. જો સદાકાલ વિવેકદૃષ્ટિ બ મનુષ્ય એકજ સૂત્રને અવલંબે તો પ્રગતિનો અવકાશ રહે નહિ. આમ હોઈ વિવેક દૃષ્ટિએ ઉભયદ્વંદ્વોનું યથાર્થ તોલન કરી આત્માને સુખ દુઃખનું કે સારા નરસાનું ભાન આપે છે. શ્રીયુત ગોખલેની વિવેક દૃષ્ટિએ રાજકીય પ્રવૃત્તિ દ્વારા લોકહિત સાધવાની પ્રતિજ્ઞા કરી હતી. અને એજ વિવેક દૃષ્ટિએ હિંદુસ્તાનની ઉન્નતિ અર્થે બ્રિટિશ સંબંધની આવશ્યકતા છે એ રાજકીય સૂત્ર દ્વારા મી. ગોખલે જે ‘બાયકોટ અને સ્વદેશીઝમ’ વચ્ચેનો તાત્ત્વિક (essential) ભેદ સમજાવ્યો હતો. તે મી. રાનડે પાસેથી એ વિવેકદૃષ્ટિ એમને મળી હતી એમ કહીશું તો તે અયથાર્થ નથી. એમણે એ દૃષ્ટિને લીધે જોયું કે પરદેશી તરફ દ્રેષ અથવા શત્રુભાવ ધારણ કરવો એ ખરું સ્વદેશીઝમ નથી, પણ સ્વદેશનો આર્થિક ઉત્કર્ષ જે રીતે થાય તે માર્ગે પ્રવૃત્ત થવું એજ ખરેખરી સ્વદેશ વ્રતની ઉપાસના છે. આવી દૃષ્ટિથી જ તેઓ રાજ્ય પ્રજા ઉભયનો સંબંધ એકત્રિત રાખીને કાર્ય કરી શક્યા હતા. રાજકીય ઝીણામાં ઝીણી વસ્તુ સ્થિતિમાં ચંચુપાત કરવો અને એમાંથી રહસ્ય જોઈ તેને વ્યવસ્થા પુરઃસર સમયોચિત મુકવું એ આવી દૃષ્ટિ શિવાય બની શકેજ નહિ અને એથી જ તેઓની ગણના લગભગ પ્રત્યેક હિંદવાસીના ગુણપાક્ષિક મગજમાં રમી રહી છે.

૩૫૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મનોદ્રવ્યના આંદોલનો એટલા બધા વેગવાળા અને શક્તિસંપન્ન હોય છે કે જેઓ તેનો જ્ઞાન પૂર્વક ઉપયોગ કરી શકે છે, તેઓ તેને મનોબલ ગમે તે સ્થળમાં પોતાનું ઇષ્ટ કાર્ય સાધવા માટે યોગ્ય શકે છે. મનોબળવાળા મનુષ્યોની ઇચ્છા આપણી ઇચ્છા જેવી ક્ષણશૂન્ય હોતી નથી. હજારો મનુષ્યોને તેઓ પોતાની ઇચ્છાનુસાર વર્તીવી એમને ઇચ્છિત પ્રવૃત્તિઓમાં ઘસડી જાય છે. આમ હોઈ શ્રીયુત ગોખડેના મનોબળે અનેક પ્રાણીઓનું આકર્ષણ કરી લીધું હતું. એમનો સતત પ્રયત્ન અભ્યાસ, એમની 'સર્વન્ટસ ઓફ ઈંડિયા સોસાયટી' ના સ્થાપન દ્વારા લોક સેવા અને વેદબી કમીશન આગળ એમણે દેહ નિશ્ચય પૂર્વક, હિંમતથી અને નિખાલસપણે આપેલી જુખાની એ સર્વ એમના મનોબળને અભારી છે.

આ ગુણ આત્માના જે અંશમાંથી ઉદ્ભવે છે, તે અંશ સ્વાર્થ-સ્વદેશભક્તિ ના વિવિધ અંશે સામે બળવો ઉઠાવે છે. આત્મ વિસર્જન પૂર્વક બંધુ સેવા એ વાસ્તવિક ભક્તિ છે. આવી ભક્તિ ઉત્પન્ન થવા માટે પ્રાણીઓમાં આત્મવત્ બુદ્ધિ થાય, તેઓનું સુખ દુઃખ એ પોતાનું સુખ દુઃખ છે એવી વિશ્વવ્યાપી વિશાળ ભાવના ઉદયમાન થાય અને મનુષ્યોના મોટા ભાગ તરફ પ્રેમની વૃત્તિ અનુભવાય એવા હૃદય વિસ્તારની પ્રથમ જરૂરીઆત છે. આવા પ્રકારનો હૃદય વિસ્તાર શ્રીયુત ગોખડેમાં કેટલેક અંશે realised થયો હતો અને એથીજ એઓ વાણી અને કર્મ (activity) ની એકતા સાધી શક્યા હતા. એમની નસોનસમાં એ ભક્તિ પૂર્ણપણે ખીલી નીકળી હતી. જેમ એક તરફ સરકાર પાસેથી રાજકીય હક્કો મેળવવા ચત્ન કરતા તેમ બીજી તરફ પ્રજા કેવી અજ્ઞાન દશામાં પડી છે એનું એમને સંપૂર્ણ ભાન હતું. આથી પ્રજાનું આંતર જીવન બાણી એમની ઉન્નતિ કયા પ્રકારે અને કયા ધોરણે તૈયાર કરવી એ એમની સ્વદેશભક્તિનો અંતિમ સિદ્ધાંત હતો.

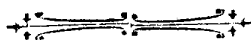
અહીં સુધી આપણે શ્રીયુત ગોખડેના ફક્ત પાંચ ગુણોનું કાંઈક અંશે અવલોકન કર્યું પરંતુ આ ગુણોની પાછળ તે તે સંબંધ રાખતા સમગ્ર ગુણો અનેક ગુણો તેમનામાં અ.વી નિવસેલા હતા એ સર્વાનું અવલોકન કરવાને માટે કલમ અને વચનશક્તિ અપૂર્ણ છે. અને એથી જ એ અને એમના જેવા બીજા દિશામાં ઉચ્ચ પ્રગતિ કરનારા અનેક પુરૂ-

જૈન દૃષ્ટિએ એક નરરતન.

૩૫૭

ધો 'વિશિષ્ટપણા' ને પામેલા છે. જેટલા પ્રમાણમાં મનુષ્ય પોતાના ઐહિક સુખોનો ભોગ આપી શકે તેટલા પ્રમાણમાં તે મહાન છે. ખાસ કરીને શ્રીચુત ગોખલે પ્રત્યેક વસ્તુનો તલસ્પર્શી અભ્યાસ કરવા પ્રયત્ન કરતા; એમની વિશાળ બુદ્ધિએ એમનું હૃદય ઘડયું હતું. અને એજ હૃદય પ્રદેશમાંથી રાજકીય સવાલો ઉપર પોતાનું સમગ્ર વલણ રાખી હિંદવાસીઓના ઉદ્ધાર તરફ એમની પ્રવૃત્તિ વેગવાળી હતી. એમની આસપાસની પરિસ્થિતિઓમાં એક એવા પ્રકારનું ચોક્કસ વાતાવરણ બંધાયું હતું કે જે અનેક અનુભવોની આપલે કરતાં છતાં એમના ઉચ્ચ ગુણોને પુષ્ટ કરતું હતું. અને એમના આરંભેલા કાર્યને સિદ્ધિ તરફ પ્રત્યેક પળે દોરતું હતું. જે ગુણોનું જવાહિર એમનામાં હતું તે એમના જીવન ઉપર એવો સુંદર પ્રકાશ પાડે છે કે એમનું ચરિત્ર સાંભળવા અને વિચારવા ગુણુચ્છક મનુષ્યો લલચાય અને એ દ્વારા પોતાની ઉન્નતિ કરવા પ્રેરાય. એમના મુખનું માધુર્ય અને સજ્જનતા છેવટની ઘડી સુધી ટકી રહ્યા હતા. અને એવા અનેક ઉચ્ચ-પાઘલવાળી વસ્તુસ્થિતિથી ઘડાઈ તૈયાર થયેલા આત્માને એવી સ્થિતિ ટકી રહે એમાં આશ્ચર્ય પણ નથી. જૈનદૃષ્ટિ જ્યાં જ્યાં ગુણો દેખે ત્યાં નમે છે. પ્રાણીઓના ઉદ્ધારની પ્રવૃત્તિ અનેક માર્ગો વિચારી અને કરી શકાય છે, પ્રાણીઓના ઉદ્ધારને માટે આધ્યાત્મિક (spiritual) પ્રવૃત્તિ કરનાર જુદી જ દિશામાં કાર્ય કરે છે અને તે ઘણા જ ઉચ્ચ સ્વરૂપવાળી છે. પણ જે ઉદ્ધાર કરવારૂપ ઇચ્છા પ્રકટવી અને એ ગુણનો અમુક અંશોમાં—પ્રાણીઓને ઉપકારક થાય તે અંશોમાં વિકાસ થવો એ જૈનદૃષ્ટિ પોતાની કોટિમાં સંગ્રહે છે અને ત્યાં ત્યાં ગુણ સંપત્તિથી આત્મા આશ્ચર્યવહે નમતો જણાય છે; જેથી શ્રીચુત ગોખલે દર્શન માન્યતાની અપેક્ષાએ અતૈન છતાં એમના ગુણોની પરિસ્થિતિએ જૈનદૃષ્ટિ વિચારી એમના આત્માની શાંતિ ઇચ્છીએ છીએ અને એવી ગુણાધિક વ્યક્તિઓ અનેક દિશામાં જુદા જુદા કાર્ય પરત્વે પ્રાણીસેવા, દેશસેવા, અને ગુણુસેવાદિ કૃત્યોમાં જોડાઈ 'અસાધારણ મનુષ્ય' શબ્દથી અંકિત થઈ પ્રાણી માત્રને ઉપકારક બને એવું ઇચ્છી વિરમીએ છીએ.

વિજય.

૩૫૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આત્માના માનસીક કારણો.

ગયા અંકમાં “હું” નું ભાન જાગૃત કરવા સંબંધી કેટલીક પ્રાથમીક સુચના હમે આપી ગયા છીએ. પરંતુ તે લેખમાં માત્ર આત્મા સ્થૂળ શરીરથી ભિન્ન હોવાનું સિદ્ધ કરવા ઉપરાંત કાંઈ અધિક કહી શક્યા નથી. સ્થૂળ શરીર એ માત્ર આત્માનું સૌથી ઉપરનું અને તુર્ત દૃષ્ટિ એ આવે એવું ભૌતિક આવરણ છે તેના કરતા સૂક્ષ્મ અને આત્માની સાથે વધારે નિકટનો સંબંધ ધરાવતા બીજા આવરણો પણ છે જે સામાન્ય મનુષ્યોને તુર્ત દૃષ્ટિમાં આવી શકતા નથી. અને તેમ છતાં તે સૂક્ષ્મ પડો પણ સ્થૂળ જેટલાજ આત્મસ્વરૂપથી ભિન્ન અને અતિરિક્ત છે સ્થૂળ અને સૂક્ષ્મ સર્વ આવરણોને આત્મા આ કાળે પોતાના કરણ (tools) અથવા હથિયાર (instruments) તરીકે વાપરે છે અને ખરી રીતે કરણો આત્માને એક ઉપાધી રૂપે નથી પરંતુ તેના વિકાસક્રમમાં આ કાળે તેને તે કરણો અત્યંત ઉપયોગી અને સાહાયક હોવાથી જ પ્રાપ્ત થયેલા છે. તે આત્માની પ્રગતિ વિકાસ સંબર્ધન અથવા અભિવ્યક્તિ ને અર્થે આવશ્યક વસ્તુઓ છે, અને તેનો ઉત્તમ પ્રકારે ઉપયોગ કરવાથી આત્મા ઉન્નતિના મહા માર્ગમાં ગતિ કરી શકે છે.

આત્માથી જે કાંઈ અતિરિક્ત છે તેના પ્રત્યે આપણને ધિક્કારની દૃષ્ટિએ જોવાની ટેવ પડી ગયેલી છે. આમાં ખરી રીતે દોષ કેટલેક અંશે આપણી પે તાની વસ્તુ સ્વરૂપની સમજણની ખામીનો અને મોટે અંશે તે વસ્તુ સ્વરૂપની જ ન સમાજને સમજણ પાડવા નિમાએલા મનુષ્યોનો-ધર્મગુરુઓનો છે. પોતાથી જે કાંઈ પર છે તેને આપણા દુઃશ્મન રૂપે નિહાળવાની ખુરી આદત એટલા ઉડા મૂળ ઘાલી બેઠી છે, અને હજારો વર્ષથી તેને પ્રબળભાવનાનું એવું પોષણ મળતું રહ્યું છે કે આ કાળે તે વિષ વૃક્ષને હચમચાવવું એ કાર્ય પણ સાહસ ભરેલું ગણાવા યોગ્ય છે.

આ જીનુ અજ્ઞાન આપણને સત્યથી હમેશા દૂરને દૂર રાખે છે અને વસ્તુ સ્થિતિને ઉલટા રૂપમાં દર્શાવે છે. વિપરિત સમજણ હમેશા એમજ કરે છે. પરંતુ હવે આપણે સમજવું જોઈએ કે આપણને આ કાળે સાંપડેલા સ્થૂળ સૂક્ષ્મ કરણો દ્વારાજ આપણી ઉર્ધ્વગતિ સિદ્ધ થવાની છે. ઓથી તે કરણો પ્રત્યે આપણે તે પર હોવાના કારણથી તિરસ્કારની નજરે જોવું ન જોઈએ, પરંતુ આપણા સ્વરૂપની અભિવ્યક્તિ તેમના દ્વારા થવા નિર્માએલી હોવાથી તેમના પ્રત્યે આપણે અત્યંત સન્માન અને પ્રેમની દૃષ્ટિથી જોવાનું છે. આપણા શરીરનું રક્ષણ કરનાર વસ્ત્રો ઘર બાર આદિ આપણાથી ભિન્ન હોવાના સખખથી આપણે તેમના પ્રત્યે કાંઈ દ્રેષની દૃષ્ટિથી જોતા નથી. પરંતુ તેમને જેમ અને તેમ ઉત્તમ સ્થિતિમાં રાખવા ઉચ્ચમ શીલ રહીએ છીએ, તે પ્રમાણે આપણી નિકટની સ્થૂળ સૂક્ષ્મ સામગ્રી પ્રત્યે આપણે ઉદાસીન ભાવથી અથવા આત્મસ્વરૂપને ઝુઝવનાર ઉપાધી રૂપે ન જોતાં તે આ-

પાઠ ૩૫૯ ની કૂટનોટ—ખુલાસો.

આત્માના માનસિક કારણોના આ લેખના આ પાનાના છેલ્લા પારિગ્રાહમાં તે લેખના લેખકે જણાવ્યું છે કે—

“ ૧ શાસ્ત્રકારે કોઈ કોઈ સ્થળે ઇન્દ્રીયો પ્રત્યે અવગતો ધિક્કાર દર્શાવ્યો છે. * વળી પોતાના નિયત પ્રદેશથી બહાર વધી જઈને જે ભાગ ઉપર હુમલો લઈ જવાનો પ્રયત્ન નહોતો તે ભાગ ઉપર પણ તેમણે વધારે પડતા પ્રહાર કરી લીધા જણાય છે. * અને શુભ પ્રવૃત્તિનો આવેશ બાંધેલી સીમાની બહાર ઘસડી જઈને નહિ ધારેલું બોલાવી નાંખે છે. વગેરે વગેરે. ”

તે બાબતમાં હકીકત એમ છે કે શાસ્ત્રકારોએ ઇન્દ્રીયો ઉપર અવગતો ધિક્કાર દર્શાવ્યો નથી પરંતુ તેના વિષયો ઉપરની આસક્તિને માટે ધિક્કાર બતાવ્યો છે, અને કોઈ કોઈ સ્થળમાં ઇન્દ્રીયોને ધિક્કાર આપતામાં આવે છે, તે પણ માત્ર આસક્તિરૂપ જે કાર્ય તેના કારણમાં ઉપચાર કરીને કોઈ કે ઇન્દ્રીયો તિરસ્કાર બતાવ્યો છે. વળી શાસ્ત્રકારો પોતાના નિયત પ્રદેશની બહાર જઈને નહાં પરંતુ હૃદમાં રહીને હુમલો ન કરતાં માત્ર ઉપર મુજબ સ્વરૂપ બોધકપણું જણાવ્યું છે. શાસ્ત્રકારોને શુભ પ્રવૃત્તિ હોય છે, પરંતુ એવો આવેશ હોતો નથી કે સૂચના આશયની બહાર જઈને ગમે તે રીતે લખી જવાતું હોય !

“ ૨ શાસ્ત્રાદિ સર્વ પરોક્ષ પ્રમાણો કરતાં વિવેક અને વિશુદ્ધ બુદ્ધિનું પ્રમાણ બળવત્તર છે, ” તે બાબતમાં જણાવવાનું કે પરોક્ષ પ્રમાણોના ભેદમાં વિશુદ્ધ બુદ્ધિના પ્રમાણનો સમાવેશ થાય છે, જ્યાં તે પણ પરોક્ષ પ્રમાણ હોઈને કોઈ વખત તે પ્રમાણ પણ બળવત્તર દેખાય છે.

“ ૩ શાસ્ત્રવચનો એ માત્ર અંગુલિ નિર્દેશ જોવા છે, અને આંગળી ચિંચવા ઉપરાંત અધિક કરું જ કરી શકતા નથી. ” તે બાબતમાં હકીકત એ છે કે શાસ્ત્રો તો માત્ર સૂચના કરનાર છે. કહ્યું છે કે— સૂચનાત્ સૂત્રમ ધતિ વચન પ્રમાણ્યાત્ માટે શાસ્ત્રો અર્થના સૂચક છે, પરંતુ બળાત્કારે પ્રવૃત્તિ કરાવતાં નથી, પ્રવૃત્તિ કરવી તે પોતપોતાને આધિન છે. આમાં લેખકનો આવો આશય હોવા સંભવ છે.

પ્રકાશક.

આત્માના માનસીક કારણો.

૩૫૯

પણ સાંપ્રત વિકાસની ભૂમિકાએ અત્યંત આવશ્યક છે એમ ગણી તેને અને તે-ટલી સારી અને આપણા વિકાસક્રમમાં ઉત્તમોત્તમ સહાય આપી શકે તેવી કાર્ય-ક્ષમ સ્થિતિમાં રાખવા જોઈએ.

આ લેખમાં હમે “હું” ના સૂક્ષ્મ કરણો સળધી કાંઈક રૂપરેખા આપવા ચત્ન કરીશું. તે કારણોનું સ્વરૂપ અને આત્માનું તેમના કાર્ય ઉપરનું સ્વામીત્વ સમજ્યા પછી તે કરણોનો આત્મા અત્યંત લાભપ્રદ ઉપયોગ કરી શકવા સમર્થ થાય છે. અને તે સૂક્ષ્મ સામગ્રી જે ઉદ્દેશથી આપણને પ્રાપ્ત થએલી છે, તે ઉદ્દેશ સિદ્ધ કરવા આત્મા શક્તિમાન અને છે. આ કાળે તે સામગ્રીનો આપણે સ્વેચ્છ સર-ખો પણ ઉપયોગ કરી શકતા નથી. કારણકે તે આપણા આધિપત્ય તળે છે અને આત્માનું તેના કાર્યપ્રદેશ ઉપર સ્વામીત્વ છે એવા લાનમાં હજી આપણે આવ્યા નથી. જનસમાજ જ્યારે તે સામગ્રીનું સ્વરૂપ સમજતો થશે અને તેના ઉપયોગ કરી લાભ ઉઠાવવા જેટલી હદે આવશે ત્યારે આ વિશ્વનું રૂપ કાંઈ જુદા જ પ્રકારનું બની જશે. પછી મનુષ્ય હાલની તેની ઇન્દ્રીઓની ગુલામગીરીમાંથી મુક્ત થશે અને તેની ઇન્દ્રીઓનું બળ જે હાલ તેના અધઃપતન અર્થે વપરાય છે તે તેના ઉર્ધ્વગમન માટે વપરાતું થશે. દુઃકામાં હાલમાં મનુષ્ય જે પશુ જેવો છે તે તેવો મટીને દેવ કોટીનો બનતો જશે. પરંતુ તે દૂરના ભાવિના રમણીય પ્રદેશમાં પ્રવેશવાનું આપણું વર્ત-માન કર્તવ્ય નથી. હાલ તો તે ઉચ્ચ અવસ્થાને પ્રાપ્ત કરવા માટે પ્રાથમીક બાળ ધોરણમાં શિક્ષણ લેવાનું છે.

શાસ્ત્રકારોએ કોઈ કોઈ સ્થળે ઇન્દ્રીઓ પ્રત્યે અઘટતો ચિહ્નાર દર્શાવ્યો છે ત્યાં તેમનો હેતુ એવો હતો કે મનુષ્યોએ તે ઇન્દ્રીઓના બળથી ઘસડાઈને પશુ વૃત્તિના ક્રિયક્રમાં રાજાવું ન જોઈએ, અને તે સામે ચેતવણી આપવાના ઇષ્ટ કર્ત-વ્યન્ના આવેગમાં તેઓ જરા પોતાના નિયત પ્રદેશથી બહાર વધી જઈને, જે ભાગ ઉપર હુમલો લઈ જવાનો તેમનો મુદ્દલ ઇરાદો ન હતો તે ભાગ ઉપર પણ તેમણે વધારે પડતા પ્રહાર કરી લીધા જણાય છે. ઇન્દ્રીઓના બળને ખોટો ઉપયોગ કરવા સામે લોકોને ચેતવવામાં તેમણે કોઈ કોઈ સ્થળે તે ઇન્દ્રીઓને દમી દમીને સત્વહિન, નિર્બળ અને ઢીલી કરી નાખવાનું સુચવી દીધું છે. પરંતુ એક મુદ્દા ઉપર વધારે ભાર મુકવાનો પ્રયત્ન કરવા જતાં હમેશાં એમજ બનવાનો સંભવ રહે છે. પછી હદ કે મર્યાદા રહેવા પામતી નથી અને શુભ પ્રવૃત્તિનો આવેગ બાંધેલી સિમાની બહાર ઘસડી જઈને નહિ ધારેલુ બોલાવી નાખે છે. ઇન્દ્રીઓના બળને શિથિલ કે પરાક્રમ હિન બનાવવાનો ઉપદેશ એ ઉન્નતિકર ઉપદેશ નથી, પરંતુ અવનતિના માર્ગે લઈ જનાર છે. અને જ્યાં જ્યાં કોઈ શાસ્ત્રકારોએ તેવો ઉપદેશ કર્યો હોય, ત્યાં ત્યાં તેમના શુભ આવેગનું હદ બહારનું પ્રમાણ લક્ષમાં રાખી, અને તે આવેગના બળમાં જ તેવું બોલાઈ ગયું છે એમ ગણી, આપણે

૩૬૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વિવેકની હદમાં જ વસવું જોઈએ. હમેશાં સ્મૃતિમાં રાખવું જોઈએ કે શાસ્ત્રાદિ સર્વ પરૌષ પ્રમાણો કરતાં વિવેક અને વિશુદ્ધ બુદ્ધિનું પ્રમાણ બળવત્તર છે. શાસ્ત્રવચનો એ માત્ર અંગુલિ નિર્દેશ જેવા છે અને આંગલી ચીંધવા ઉપરાંત કશું જ અધિક કરી શકતા નથી. વિવેક બુદ્ધિને અજમાવી તેની કસોટી કરવાનો આપણો જન્મ હક ગુમાવવો એના જેવી બીજી કોઈ મુખાંધ હોઈ શકે નહીં.

આપણી વિવેક બુદ્ધિ આપણને એમ જણાવે છે કે આપણા સ્થૂળ સૂક્ષ્મકરણોને કદ આપીને અથવા દમીને તેમને બળહિન બનાવવા જરૂર નથી, પરંતુ તેના બળનો ઉચ્ચતર લક્ષ્યની સિદ્ધિ અર્થે ઉપયોગ કરવો જોઈએ. અને તેમ થવા માટે તે કરણોનું સ્વરૂપ સ્પષ્ટ રીતે સમજવું જોઈએ. આત્માનું સ્થૂળ કરણ અર્થાત શરીર એ દેખીતી રીતે જ “હું”થી ભિન્ન પ્રતિત થતું હોઈને તેનાથી પ્રથકવ અનુભવવું અને “હું” ના આધિપત્ય તળે તેને રાખવું એ સૂલભ છે. પરંતુ સૂક્ષ્મ કરણો આત્માની સાથે એટલો નિકટનો સબંધ ધરાવે છે કે તેનાથી આત્માનું જીહાપણું અનુભવવું એ મૂકેલ છે અને અભ્યાસની અપેક્ષા રાખનાર છે. શરીરથી સ્વતંત્ર હોવાનું અનુભવ્યા પછી મનુષ્યો ઘણી વાર પોતાના “હું”ને મનોતત્ત્વ સાથે સેળસેળ કરી નાખે છે. આ ભૂલ છે. મન તેની વિવિધ પ્રકારની કક્ષામાં અને વિવિધ કાર્યમાં આત્માનું એક હથીયાર માત્ર છે, અને તેના ગમે તેવા સૂક્ષ્મ કાર્ય પ્રદેશમાં પણ “હું”ની સાથે તેનું એકત્વ નથી. આ મુદ્દાને પ્રધાનપણે લક્ષ્યગત કરાવવા આ લેખમાં હમે ઉદ્યમ કરીશું. ખનતા સુધી શાસ્ત્રીય અને પારિભાષિક શબ્દોના ઉપયોગથી છટા રહી ચોખ્ખી વાત કહેવા પ્રયત્ન કરીશું. વિદ્વાનોએ બાંધેલી જુદી જુદી સંભાવનાઓ (the dry) મનનું સ્વરૂપ, તેની ઉત્પત્તિ, તેનો હેતુ એ વિગેરે ઉપર રોકાઈ ન રહેતાં મનનું પ્રચ્છર કરી આત્માનું તેનાથી ભિન્નત્વ દર્શાવવા ઉપર જ હમે હમારૂ પ્રધન લક્ષ્ય રાખશું. બુદ્ધિવડે તમે મનનું કાર્ય, તેના વિભાગ સમજી શકશો અર્થાત મનના બળ વડે મન પાસેથી મન પોતાના સ્વરૂપનું જ્ઞાન મેળવી શકશે.

“હું” ના માનસ બંધારણના વિદ્વાનોએ ત્રણ વિભાગ કર્યા છે. મન એકનું એક હોવા છતાં કાર્ય પરત્વે તેના ત્રણ વિભાગ કહી શકાય અને તે બધા કાર્ય ઉપર આત્માનું સ્વામીત્વ છે. આ ત્રણ વિભાગ આ પ્રમાણે છે:—(૧) સંજ્ઞાત્મક મન અથવા આંતર મન (Instinctive mind or conscious) (૨) બાહ્યમન અથવા બુધ્યાત્મક મન (outer or-conscious mind) અને (૩) ઉપરી મન અથવા દ્વિતીય મન spiritual or super-conscious mind.

સંજ્ઞાત્મક મન એ મનુષ્ય તેમજ પશુ ઉભયને સમાન પણ છે. આપણા

આત્માના માનસીક કારણો.

૩૬૧

વિકાસક્રમમાં આપણને તે મૂળથી જ પ્રાપ્ત થએલ છે. આ મનની પ્રાથમીક અવસ્થામાં રૂપિ અથવા ભાનનું સ્ફુરણ નહિવત્ હોય છે, અને જ્યારે આ મન તેની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિએ પહોંચે છે, ત્યારે તે લગભગ બુદ્ધિ અથવા વિવેકની હદે આવી પહોંચે છે. આપણા શરીરનું જીવન નિભાવી રાખવામાં સંજ્ઞાત્મક મન બહુ અગત્યની મદદ આપે છે. અને ખરી રીતે શરીર સંરક્ષણ અને તેના ભૌતિક કર્તવ્યોની સંભાળ તેને જ સોંપાયેલી છે. શરીરના કોઈ ભાગેલા અથવા વિશેષ ભાગને સમારવાનું, નવા અણુઓ સ્થાપવાનું, જુના અને સડીગયેલા પુટોને દૂર કરવાનું, પચન ક્રિયાનું અન્નના રસોને પરિણામ પમાડી સૌસૌના યોગ્ય સ્થાને તે રસોને પહોંચાડવાનું, રૂધિરાલિસરણનું, અને મળવિસર્જનનું કાર્ય આ આંતર અથવા સંજ્ઞાત્મક મનજ નિભાવે છે. હુંકામાં આપણા ભાનની મર્યાદા બહાર શરીરમાં જે જે કાર્યો ચાલે છે, તે આ આંતર મનના સંકેતથી જ ચાલે છે.

પરંતુ આંતર મનના કાર્યોના આ તો એક સૌથી નાનામાં નાનો ભાગ છે. ઉપર જણાવ્યું તે કામ ઉપરાંત આ આંતરમન આપણા પોતાના અનુભવો તેમજ આપણા પૂર્વ પુરૂષોના અનુભવ-સંસ્કારોને સંગ્રહી રાખે છે. ખનીજ જીવનથી માંડી વર્તમાન વિકાસની હદે પહોંચતા સુધીની સુસંસ્કૃતિમાં આત્માએ જે જે અનુભવો મેળવ્યા છે તે આ મન ઉપર અંકિત થએલા છે, આપણી સર્વ પ્રકારની પશુ વૃત્તિઓ (જે આપણને તે ભૂમિકાએ સ્વસંરક્ષણ અર્થે ઉપયોગી અને પોતાના આજીવી સ્થાને હતી) ના બધા ચિન્હો અને લક્ષણો હજી આ મનના પ્રદેશ ઉપર રહેલા પામ્યા છે. અને તે તક મળતા મનની બહાર સંપાદી ઉપર આવી ચઢે છે. આ લક્ષણો એવી પ્રબળ અવસ્થામાં રહ્યા છે, કે ઘણીવાર જ્યારે આપણે એમ માનતા હઈએ છીએ કે હવે અમારામાં એવા પશુને સુલભ લક્ષણો રહ્યા નથી ત્યારે પણ તે અસાધારણ પ્રમાણમાં પ્રતિત થાય છે. પશુઓમાં જે કલહ વૃત્તિ જે વિકારો દ્રેષ, ઈર્ષ્યા, ક્રોધ વિગેરે હોય છે, તે આ મનમાં હજી કાયમ રહેલા છે. અને તે ખરી રીતે આપણા ભૂત જીવનનો વારસો છે. ગત જીવનમાં આપણને પડેલી નાની મોટી અને સારી નરસી ટેવોને સર્વનો સારાંસ હજી તે આંતરમનના વિશાળ ગ્રહમાં સચવાઈ રહ્યો છે. ખરેખર આ મન એક વિચિત્ર વખાર જેવું છે. તેમાં વિવિધ પ્રકારના અનુભવો કેટલાક સારા અને કેટલાક કચરા સરખા કેટલાક ઉપયોગી અને કેટલાક પ્રગતિના અવરોધક રહેલા છે.

મનના આ પ્રદેશ ઉપર આપણી વાસનાઓ-ઈચ્છાઓ, રૂચિઓ, આવેગો, લાગણીઓ, સ્પૃહાઓ, લાલસાઓ અને એવી બીજી બધી અધમ વૃત્તિઓ વસેલી હોય છે. પશુમાં, જંગલી મનુષ્યમાં અને હાલના કેળવાયલા મનુષ્યમાં તે સમાનપણે છે. પરંતુ કેળવાયેલા મનુષ્ય અને પશુ અથવા જંગલી મનુષ્યમાં તફાવત એટલો છે

૩૬૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કે જ્યારે પશુ અથવા જંગલી મનુષ્ય તે અધમ વૃત્તિઓ ઉપર મુદ્દલ કાબુ રાખી શકતો નથી, ત્યારે કેળવાયેલો મનુષ્ય ન્યુનાધિક અંશે તેને પોતાના કાબુમાં રાખી શકે છે. અને જેટલા અંશે તેમ કરવાને શક્તિમંત્ર હોય છે તેટલે અંશે તે પશુ કરતા ચઢીઆતો અથવા મનુષ્યના અભિધાનને યોગ્ય બનતો જાય છે. મનમાં જે ઉચ્ચ પ્રકારનો મહત્વાકાંક્ષાઓ રહેલી છે, તે આ પ્રદેશ ઉપર નથી પરંતુ તે દિવ્ય મન ઉપર રહેલી છે. જેનું સ્વરૂપ હમે હમણાજ કહેવાના છીએ.

આ સંજ્ઞાત્મક મન ઉપર માત્ર પશુને સહજ વૃત્તિઓ (animal nature) રહેલી હોય છે. આપણા વિકારો સાહજીક આવેગો અને લાગણીઓ આ મનના આધિન છે. ક્રુધા, તૃષ્ણા, સંભોગ, ઇચ્છા, સ્થૂળ પ્રકારના રાગ, દ્રેષ, મોહ, તિરસ્કાર, ઇર્ષ્યા, વૈર, એ સર્વ જે આપણામાં પ્રસંગોપાત ફાટી નીકળે છે, તેમનો સ્થાયી મુકામ મનના આ પ્રદેશ ઉપર હોય છે. ઉચ્ચ ઉદ્દેશ વિનાના અન્ય સ્વર્થી હેતુઓને લક્ષ્યમાં રાખી આપણે જે સ્થૂળ સામગ્રી એકત્ર કરીએ છીએ તે કરવાની વૃત્તિ પણ મનના આ વિભાગમાંથી ઉદ્ભવે છે. ભોગેષણ, ચક્ષુરગ, ઇન્દ્રિયોના વિલાસભાવ, એ બધું આ મન ઉપર અવલંબીને રહેલું હોય છે.

આમ કહીને હમે આ વિકારોનો તિરસ્કાર કરીએ છીએ અથવા તેની નિંદાના પ્રકરણમાં ઉતરી છીએ એમ માનવાનું નથી. હમારૂં તો એમ જ માનવું છે કે એ સર્વને એક વખત પોતપોતાનું વ્યાજખી સ્થાન આપણામાં હતું. ભૂત જીવનમાં આપણને ઉપયોગી અને ઉત્તરિક્રમમાં સાહયક હતું અને હજી પણ આંતર મનના કેટલાક કાર્યો આપણું ભૌતિક જીવન નિભાવવા અર્થે અનિવાર્યપણે આવશ્યક છે. જેને આપણે “નરસુ” કહીએ છીએ તે પોતપોતાના સ્થાને હમેશાં યોગ્ય જ હોય છે. જ્યારે તે પોતાના યોગ્ય સ્થાનથી ખીજે જાય છે, અથવા જે ભુમિકાએ તે હોવું જોઈએ તે કરતા ખીજી ભુમિકાએ હોય છે ત્યારે જ તે “નરસુ” સંજ્ઞાને પામે છે અને તેમાં પણ જ્યારે તે “નરસુ” આપણા ઉપર પોતાનું આધિપત્ય સ્થાપી આપણને તેના કાબુ રાખે છે ત્યારે તે ખરી રીતે “નરસુ” ગણાવા યોગ્ય છે. આપણા ક્રમિક વિકાસમાં જે જે લક્ષણોને હવે આપણે વળોટી ગયા છીએ અને જેની વર્તમાન ભુમિકાએ જરૂર નથી તેવા લક્ષણોને જ્યારે આપણે સ્વીકારીએ છીએ, ત્યારે તે લક્ષણો “નરસા” કહેવાય છે. બાકી વસ્તુતઃ તે લક્ષણો ખરાબ નથી. કયા લક્ષણો સારા અને કયા નરસા એ શિક્ષણને આ વિષય સાથે સંબંધ નથી. હમારો કહેવાનો આશય એટલો જ છે કે આ બધા લક્ષણો હજી આપણા આંતર મનમાં રહેલા છે અને તક મળતા તે મનની બહારની સપાટી ઉપર તરી આવે છે. આ બધું જણાવીને જે કાંઈ કરીતોય છે તે એ જ છે કે આ લક્ષણો એ “હું” નથી, પણ આપણા વાસ્તવ સ્વરૂપથી પર છે. તમે જેને “હું” કહો છો તેનો આ લક્ષણો વિભાગ નથી. તમારો આ લક્ષણો સાથે ગુણુ ગુણી સંબંધ પણ નથી પણ તમારા

આત્માના માનસીક કારણો.

૩૬૩

માનસ-ચક્ષુથીજ દશ્યમાન થાય એવી તે સૂક્ષ્મ સામગ્રી છે અને તમે તટસ્થ ભાવે, નિરાળા રહીને તેને અવલોકી તોળી, માપી અને નિર્ણય કરી બાહ્ય પદાર્થોની માફક તેને સ્વીકારી કે દુર કરી શકો તેમ છો.

આ અંતર મન પછી ક્રમમાં બીજી બાહ્ય મન આવે છે. જેને આપણે તર્ક પ્રયત્નરણ, વિચાર, ન્યાય આદિ બુદ્ધિ વ્યાપારમાં યોગ્ય શકીએ છીએ. આ લેખ વાંચતી વખતે પણ તમે એ મનનોજ ઉપયોગ કરો છો. તમે જાણ શક્યા હશે કે તમે આ મનનો ફક્ત ઉપયોગ કરો છો તમે પોતે એ તર્ક, વિચાર કે બુદ્ધિ વ્યાપાર નથી. જેમ સંજ્ઞાત્મક એ તમારા સ્વરૂપથી અત્યંત ભિન્ન છે, તેમ આ બાહ્ય મન પણ તમારાથી ભિન્ન છે અને તમારૂં એક હથિયાર માત્ર છે. ક્ષણવાર વિચાર કરશો તો આ મુદ્દે તમને સ્પષ્ટ રૂપમાં સમજાઈ જશે બુદ્ધિ અથવા વિવેક શક્તિના સ્વરૂપ સંબંધે હમારે આ સ્થળે કશું કહેવાનું નથી. જે કંઈ કહેવાનું છે તે ફક્ત એટલુંજ છે કે આ બુદ્ધિ એ “હું” નું હથિયાર છે અને તેનું આપણા વાસ્તવ સ્વરૂપથી ભિન્નત્વ છે.

મનનો ત્રિજ્ઞે અને સર્વથી ઉચ્ચત્તમ વિભાગ એ ઉપરી મન અથવા દિવ્ય મન છે. મનના આ અંશના કાર્યનું અને તેના સ્વરૂપનું જ્ઞાન આ જમાનામાં કોઈ વિરલ મહા પુરૂષનેજ હોવું સંભવે છે, તેમ છતાં આ યુગના ઘણા મનુષ્યોમાં તે મનની અભિવ્યક્તિ ધીરે ધીરે થતી જતી દશ્યમાન થાય છે. આપણે જેને પ્રતિભા, દિવ્ય સ્પુરણ, સ્વરૂપજ્ઞતા આદિ ઉચ્ચ પ્રકારના વિશેષણોથી સંબોધીએ છીએ તે આ મનમાંથી ઉદ્ભવે છે. મહદ્ વિચારો અને ભવ્ય ભાવનાઓ મનના આ ઉપરી વિભાગમાં વિરાજે છે. જન સમાજની ઉત્ક્રાંતિના બિજકો ત્યાં રહેલા હોય છે. પ્રગતિનો આવેગ, સાચી ધાર્મિકતા, પ્રેમ, સત્ય, દયા, પરોપકાર, ન્યાય-વૃત્તિ, સ્વાર્થણ ભાવના, આદિ ઉચ્ચ વૃત્તિઓનું સ્થાન આ દિવ્ય મનમાં છે. ઇશ્વર પ્રત્યેનો અને પોતાના મનુષ્ય બંધુઓ પ્રત્યેનો પ્રેમ જન હૃદયમાં આજ સ્થાનમાંથી ઉદ્ભવે છે. મહાન્ આધ્યાત્મિક સત્યોનું જ્ઞાન પણ આજ પ્રભવસ્થાનમાંથી વહે છે. “હું” ને તેના સ્થૂળ સૂક્ષ્મ કરણોથી ભિન્ન અનુભવી આત્માનીતે કરણો ઉપર આધિપત્ય સ્થાપવાની મહત્વાકાંક્ષા પણ આ વિકાસને માટે તત્પર બનેલા દિવ્ય મનમાંથીજ ઉદ્ભવે છે, અને તે મનના સાધન દ્વારાજ આપણું વાસ્તવ સ્વરૂપ પ્રાપ્ત થવા યોગ્ય છે. તમે પોતે આ લેખ વાંચવામાં જે રસ અનુભવો છો, તે પણ એજ સુચવે છે કે તમારામાં આ મનનો અંશ અભિવ્યક્ત થવા વેગવાન બનેલ છે, અને તે વેગને અનુકુળ થઈ તેની સ્વાભાવિક ગતિમાં તમારી પોતાની ગતિ ભેળવી દેવી એજ સર્વ પ્રકારના શ્રેયનો રાજમાર્ગ છે.

તેમ છતાં તમારે ભૂલવાનું નથી કે આ ઉચ્ચતમ મન પણ તમારા “હું”

૩૬૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

નું એક સૂક્ષ્મતમ યંત્ર માત્ર છે. યંત્ર કરતા અધિક તેની કિંમત તમારે આંકવી વ્યાજબી નથી.

મન અને તેની સર્વ અવસ્થાઓથી “હું” એ તદ્દન ભિન્ન છે, એવો અનુભવ દૈનંદ થાય એ અર્થે કેટલાક અભ્યાસ પાઠો હમે આ લેખમાં આપીશું. આ સંબંધમાં પુનઃ પુનઃ કહેવાતું એજ છે કે મનનો પ્રત્યેક વિભાગ, તેનું પ્રત્યેક કાર્ય અને પ્રત્યેક અવસ્થા પોતાના વ્યાજબી સ્થાને અત્યંત આવશ્યક અને અનિવાર્ય છે, અને એમ માનવાની ભૂલ કદી કરવા યોગ્ય નથી કે મન એ આત્માથી ભિન્ન હોવાના કારણથી અમે તેની કિંમત ઓછી આંકવા માગીએ છીએ. અથવા આત્માને તે ઉપાધી રૂપે અથવા સંસારના કારાગ્રહમાં આત્માને પુરી રાખનાર છે. એથી ઉલટું પ્રત્યેક જ્ઞાની મહાજ્ઞાનોનો એવો દૈનંદ નિશ્ચય છે કે, આ મનના ઉપયોગ અને વ્યાપાર દ્વારાજ મનુષ્ય પોતાનું સ્વરૂપ પ્રાપ્ત કરી શકે છે, અને હજી અનેક અવસ્થાઓમાંથી સહિસલામત પસાર થવા માટે મનની શક્તિના વિકાસ અને વ્યાપાર ઉપર આધાર રાખ્યા શિવાય અન્ય કોઈ માર્ગ નથી.

અત્યારે તો મનુષ્ય તેની માનસ સામગ્રીનો હલકો અંશજ વાપરે છે. હજી તેને મુદ્દલ ખચર નથી કે, તેના માનસ બંધારણમાં એવી અજ્ઞાત મહાન્ સૃષ્ટિઓ પડેલી છે કે જેનું અત્યારે તેને સ્વપ્ન પણ નથી. તેના માનસ મહાસાગરને કાંઠે હજી મનુષ્ય માત્ર શંખલા અને ચક્રચક્રતા પથ્થરના કટકાજ લેગા કરે છે, તે મહાસાગરના ગર્ભમાં રહેલા અમૂલ્ય રત્નોનો તેને હજી કશો ખ્યાલ નથી. આથી મન એ આપણને સંસારમાં જકડી રાખનાર બંધન નથી પણ આપણા ઉન્નતિક્રમમાં જે સામગ્રીની આવશ્યકતા છે તે પુરી પાડનાર એક મહાન્ સહાયક છે. પરંતુ જ્યાંસુધી આપણે તે મનના કાર્ય ઉપર આપણું સ્વામીત્વ સિદ્ધ કર્યું નથી ત્યાંસુધી તે આપણે માટે નકામા જેવુંજ છે. એક પદાર્થમાંથી લાલ કે હાનિ મળે તેનો આધાર તે પદાર્થના આપણે કરેલ શુભાશુભ ઉપયોગ ઉપર રહે છે. અગ્નિ જેમ એક પક્ષે આપણા જીવન નિર્વાહમાં અતિ આવશ્યક અને સાહાયક છે, તેમ અન્ય પક્ષે તેનો વગર વિચાર્યો ઉપયોગ કરવાથી બાળી પણ નાખે છે, તેમ મન સંબંધે પણ એમજ છે કે તેના ઉપર આપણું સામ્રાજ્ય ન હોય તો આપણી પ્રગતિમાં વિઘ્નરૂપ બને છે અને આપણા કાળમાં તે હોય તો તે પોતાનું ગુપ્ત રહસ્ય આપણી આગળ પ્રકટ કરી દે છે. અત્યારે તમે આ લેખ વાંચો છો તે પણ તે મનની મદદ વડેજ વાંચો છો. તમારા મનના ઉચ્ચતમ અંશને જાગૃત કરવા માટે જે સલાહ આ લેખ દ્વારા તમને અપાય છે તે પણ તમે મન દ્વારાજ ગ્રહી શકો છો. આ અક્ષરો દ્વારા તમારા મન સાથે હમે સંબંધમાં આવીએ છીએ.

હવે આ નિચે કેટલીક અભ્યાસની રિતીઓ આપીએ છીએ.

આત્માના માનસીક કારણો.

૭૬૫

અને તેટલા વિશ્રાંતિવાળા અને ઉપદ્રવ રહિત સ્થાનમાં પ્રવેશો અને જે વિષય તમારી આગળ રજૂ કરવામાં આવે છે તેના ચિંતન અર્થે યોગ્ય સ્થિતિમાં તમારી જાતને મુકવા પ્રયત્ન કરો. આ વિષય પ્રત્યે આદર અને પ્રેમની દૃષ્ટિથી જુવો અને તેટલું અનુકૂળ વળણ ધારણ કરો.

જેમ શરીર એ તમારાથી ભિન્ન વસ્તુ છે, તેમ મનના બધા કાર્યો પણ ભિન્ન છે. આ મુદ્દો સિદ્ધ થવો એ જરા મુશ્કેલ છે. તમને અત્યારે એમ જણાય છે કે તમારું “હું” એ તમારા વિચારોનો, લાગણીઓનો, આવેગોનો અને મનોસ્થિતિઓનો સમુહ માત્ર છે. પરંતુ તમારે “હું” ને આ માનસીક અવસ્થાઓથી અતિરિક્ત અનુભવવાનો અભ્યાસ સિદ્ધ કરવાનો છે.

શરીરજન્ય આવેગો જેવા કે ક્રુધા, તૃષ્ણા, દર્દ, શાન્તા, અશાન્તા, સ્પર્શ-ઇ-રજા એ આપણા વાસ્તવ “હું” નો વિભાગ નથી અને આપણું ખરું સ્વરૂપ તેના અંગભૂત નથી. આ લાગણીઓ એટલી બધી સ્થૂળ છે કે સામાન્ય મનુષ્ય પણ તેને “હું” ના સંકલ્પના બળ વડે ભિન્ન અનુભવી શકવા સમર્થ બને છે, ભિન્ન અનુભવવી એનો અર્થ એવો નથી કે એ લાગણીઓનો રસ જ્ઞાનીજનો ભોગવતા નથી; તેનો અર્થ એટલોજ કે તે લાગણીઓને જ્ઞાનીજનો શરીરજન્ય લાગણીઓ ગણી સ્થૂળ દેહના આનુષંગિક વ્યતિકર તરીકે ગણે છે. તેઓ પોતાના “હું” ની સાથે તે લાગણીઓનું એકત્વ થવા દેતા નથી. તેઓએ તે લાગણીઓ ઉપર પોતાનું આધિપત્ય સિદ્ધ કરી તેને કાળમાં રાખેલ હોય છે, આથી તેઓ તે લાગણીઓથી પોતાનું ભિન્નત્વ સાચવી શકે છે. ઘણા માણસો આ લાગણીઓ સાથે એટલા બધા એકીભાવ પામેલા હોય છે કે જ્યારે તેઓ “હું” નો ઉચ્ચાર કરે છે કે તે સાથે જ તેમની ઉપરોક્ત સર્વ લાગણીઓનો સમૂહ તરીકે આવે છે. તેઓ તેને પોતાથી મનોમય રીતે વેગળી મુકી શકતા નથી તેમજ મરણ પડે ત્યારે વાપરી શકાય એવી વસ્તુઓ રૂપે ગણી શકતા નથી, પણ “હું” ની સાથે અલેદ લાવે મળી ગયેલી હોય એ રૂપે જુવે છે. મનુષ્ય જેમ જેમ વિકાસક્રમમાં આગળ વધે છે, તેમ તેમ આ પ્રકારની તેની ભ્રાંતિ ટળતી જાય છે. પરંતુ એમ માનવાનું નથી કે તેવા મનુષ્યને ભૂખ લાગતી નહીં હોય, અથવા તેમના અજ્ઞાન બંધુઓ જે શરીરજન્ય લાગણીઓ અનુભવે છે તેવું તેમને કશું જ થતું નહીં હોય. તેને પણ ક્રુધા, તૃષ્ણા અનુભવાય છે અને તે વિવેક પુરઃસર તેની તૃપ્તિ પણ શોધે છે. તે જાણે છે કે જ્યાં સુધી તેને સ્થૂળ શરીર વળેલું છે, ત્યાં સુધી તેની જરૂરી માગણીઓ પ્રત્યે અનાદર કરવો પાડવો તેમ નથી પરંતુ તકાવત આ પ્રકારે છે:—“હું” ભૂખ્યો છું, હું તરસ્યો છું, મને ઠંડા થાય છે” એવા ભાનપૂર્વક બોલવાને બદલે તે એમ માને છે, કે “મારું શરીર અન્ન જળની માગણી કરે છે, શરીરને શાન્તા અશાન્તા થાય છે” વિગેરે. જેમ આપણે ઘોડો કે ગાય ક્રુધાતુર થઈ ખોરાકની માગણી

૩૬૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કરે અને તેમની ક્ષુધા પ્રત્યે જે દૃષ્ટિથી આપણે જોઈએ છીએ તેજ પ્રકારે જ્ઞાનીજનો પોતાના સ્થૂળ સૂક્ષ્મ કરણોથી ભિન્નત્વ અનુભવનારાઓ-પોતાના શરીરની હાજતો અને તેની માગણીઓ પ્રત્યે જુવે છે. તમારી ગાય ભૂખી હોય તો જેમ તમે પોતે ભૂખ્યા હોવાનું તમે માનતા નથી તેમ જ્ઞાનીજનોને ભૂખ લાગે ત્યારે પોતે ભૂખ્યા હોય એમ માનતા નથી, પણ શરીર ભૂખ્યું છે અને ગાય કે ઘોડાની માફક પોષણ માટે જુમો મારે છે, એમ અનુભવે છે. તફાવત સમજ્યા ? જે લાગણીઓ સ્થૂળ શરીર સાથે સંબંધ ધરાવે છે તે સાથે તમારું એકત્વ નથી. ભૂખ કે તરસ “હું” ને નહીં પણ શરીરને લાગી છે, એમ જ્ઞાનીજનો માને છે. તેઓ એમ કહે છે કે “આ મારી હોજરી, આ મારો પગ, આ મારું માથું છે” પરંતુ તે એવા અર્થમાં કે તે તેમના હથિયારો છે, તેના ઉપર તેમનો કબજો ભોગવટો છે અને નહીં કે તેઓ પોતેજ તેના હથિયારો છે. જ્યારે જ્યારે તેમને એવી લાગણીઓ થાય છે, ત્યારે તેમનું સ્વાભાવિક ભાન એમજ હોય છે કે એ મને નથી પણ મને આગંતુક પ્રકારે પ્રાપ્ત થયેલી છે, અને તેના ઉપર મારે સંભાળ અને કાળજી રાખવી એ મારી ફરજ છે. તેના અંતઃકરણના ઉંડાણમાં એ ભાન સતત જાગ્રત હોય છે કે “હું” એ આ બધી સામગ્રી અને શરીરજન્ય લાગણીઓથી નિરાળું છે. “હું” તેના વિના પણ રહી શકે તેમ છે. આ ભાન સિદ્ધ કરવું એ આત્મ સાક્ષાત્કારનું પહેલું પગથીયું છે.

હવે આગળ વધતા પહેલાં તમે તમારી શરીરજન્ય વૃત્તિઓ ઉપર જરા નજર ફેરવી જાઓ. તમે એનું માનસ-ચિત્ર ખડું કરો અને તમારા અંતઃકરણના અત્સત્તમ પ્રદેશમાં એ ભાન અંકિત કરો કે એ પ્રકારની શારીરિક વૃત્તિઓ મારા વિકાસક્રમની આ ભૂમિકાએ આવશ્યક છે માટેજ પ્રાપ્ત થયેલી છે, અને તે કોઈ રીતે મારા સ્વરૂપનો વાસ્તવીક વિભાગ નથી; જેમ જેમ મારી ઉર્ધ્વગતિ થતી જશે તેમ તેમ હું તેને જીર્ણ વસ્ત્રની માફક છોડતો ચાલવાનો છું. આ પ્રકારે મનોમય ચિત્ર ઉપર દૃષ્ટિ ઠરાવવાથી અને એકાગ્રપણે તેના ઉપર ચિંતવન કરવાથી એ ભાન દૃઢપણે અંકિત થઈ તમારા જીવન સાથે તેનો નિત્ય સંબંધ થશે.

જ્યારે તમે આ પ્રકારની વૃત્તિઓને તમારાથી વેગળી જોઈ શકો છો, અને તમે તટસ્થ ભાવે તેની ગતિ, વેગ કે પ્રવૃત્તિના દૃષ્ટા બની શકો છો ત્યારે તમે સ્વાભાવીક રીતે જ તેને અનાત્મ કોટીમાં દાખલ કરી શકો છો. હવે તમે વસ્તુ માત્રને બે વિભાગમાં વિભક્ત કરેલી હોય છે (૧) “હું” અને (૨) “હું” સિવાયનું સર્વ ટાંધ, ઉપરોક્ત શરીરજન્ય વૃત્તિઓને “હું” થી અતિરિક્ત વર્ગમાં તમે દાખલ કરવા શક્તિમાન બન્યા છો. જેમ આ માસીક એ તમે નથી અને તમારા “હું” સાથે તેને કશોજ સંબંધ નથી, તેમ તમારી ક્ષુધા, તૃષ્ણા, શાતા, અશાતા આદિ એ તમારા “હું” થી તદ્દન નિરાળા છે. અને તમારા વર્તમાન વિકાસની

આત્માના માનસીક કારણો.

૩૬૭

ભૂમિકાએ જરૂરના હોવાથીજ તેઓ તમને આ કાળે ઉપલબ્ધ થએલા છે અને કાળે કરી છુટી પણ જશે એ પ્રકારનો સાક્ષાત્કાર સિદ્ધ કરો.

આ શરીરજન્ય વૃત્તિઓથી આગળ વધતા તેથી સૂક્ષ્મ પ્રકાર માનસ વિકારો આવે છે, ક્રોધ, તિરસ્કાર, મોહ, ઇર્ષ્યા, લોભ, અને એ પ્રકારના હજારો વિકારો આપણા મસ્તિષ્કમાં તોફાન મચાવી રહેલા હોય છે. તમે ઘણી વાર જોઈ શક્યા હશે કે આ પ્રકારના માનસ-આવેગોને તમે તમારાથી દૂર રાખી તેના ઉપર વિચાર કરી શકો છો, તેના પ્રેરક હેતુઓને લક્ષ્યગત કરી શકો છો, તેનું પ્રથક્કરણ કરી તેના સારાસારપણા ઉપર ફેંસલો પણ આપી શકો છો. આવો પ્રત્યેક આવેગ ક્યાંથી ઉદ્ભવે છે, ક્યાંથી પોષણ મેળવી વધે છે, અને કેવી રીતે તેનો અંત આવે છે, તેનું તમે નિરીક્ષણ કરી શકો છો, તેમજ તમારી મરણમાં આવે ત્યારે તમારી કલ્પનાની સૃષ્ટિમાં સ્મૃતિના બળ વડે તેને પુનઃ ઉપજાવી તેનું દર્શન કરી શકો છો. આ મનોમય આવિષ્કારોને તમે ગમે ત્યારે ઉપજાવી ગમે ત્યારે વિલય લાવને પમાડી શકો છો. જેમ તમે તમારી પેટીમાંથી તમારી મરણ અનુસાર ચીજ કાઢી પાછું મરણ અનુસાર પેટીને સ્વાધિન કરી દો છો, તેમ તમારા માનસિક મજ્જામાંથી કોઈ સંગૃહિત વસ્તુને ગમે તે વખતે તમે બહાર કાઢી, જોઈ, આનંદ અથવા ખેદ અનુભવી, પાછું પુનઃ તે મજ્જામાં પુરી દો છો. જેમ સેનાધિપતિ પોતાના લશ્કરને પોતાની સન્મુખ રાખી પોતાની ઇચ્છાનુસાર તેમની પાસે ગતિ આગતિ કરાવી શકે છે તેજ પ્રમાણે તમે પણ તમારા માનસ લશ્કરીઓને મરણ પડે ત્યારે તમારા આગળ થઈને પસાર થવા દો છો અને મરણ પડે ત્યારે તમારી માનસ કોથળીમાં તે વ્યક્તિઓને એક બહુગરની માફક સમાવી દો છો. વસ્તુતઃ તે મનની ભૂતિઓ એ તમે નથી પણ તે એવું કાંઈક છે કે જેને તમે સાથે રાખીને નિરંતર વિહરો છો. જેમ આપણા પુરાણમાં વર્ણવેલા દેવો પોતાની વૈક્રિય લબ્ધિના બળ વડે પોતામાંથી બેસુમાર વ્યક્તિઓને બહાર કાઢી પાછી પુનઃ પોતામાં દાખલ કરી દે છે, તેમ તમે પણ તમારી માનસ વ્યક્તિઓને ગમે ત્યારે ઉપજાવી પાછી શમાવી દેવા શક્તિમાન છો. તમે હવે જોઈ શક્યા હશે કે તમારા “હું” ને એ બધા નલે તેમ છે. તે ન હોય તો તમારા સ્વરૂપને કશી જ ઈબ્બ આવવાની નથી અથવા સ્વરૂપ હાની થવાની નથી. તેના વિના પણ તમારું “હું” તો જેવું છે તેવું ને તેવું જ રહેવા નિર્માયું છે.

તમે આ પ્રકારે આ માનસ વિકારોને તમારાથી દોઢ હાથ દૂર રાખી, તેની પરીક્ષા કરી શકો છો અને તેની શુભાશુભતા ઉપર ન્યાય આપી શકો છો એજ અતાવી આપે છે કે તમે તે વિકારો નથી. ઉપર જણાવ્યું તેમ વસ્તુના બે પ્રકાર છે. (૧) તમે કે જે તમારાથી બીજા તમામ વસ્તુઓને અર્થચક્ષુ અથવા મનોચક્ષુથી જોઈ તેના ઉપર વિચાર ચલાવી શકો છો, અને (૨) પરીક્ષા અથવા વિચારનો

૩૬૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વિષય બનનારા અને તમારાથી છેટે રહી તમારી સન્નુબ ઉભા રહેનારા સ્થુળ સૂક્ષ્મ પદાર્થો તમે જોઈ શક્યા હશે કે ક્રોધ, માન, મોહાદિ વિકારો એ બીજી કાઠીમાં- વિષયોના વર્ગમાં સમાવેશ પામે છે. આ વિષયોનો સંગ્રહ એટલો મોટો છે અને પ્રત્યેક ક્ષણે એટલો બધો વિશાળ બનતો જાય છે અને તે સાથે તમારું ધ્યાન નિરંતર એટલું બધું પોતા તરફ આકર્ષી રહેલ છે કે તમે એ વિષયોથી તમારી જાતને નિરાળી અનુભવવા પ્રસંગ સરખો પણ કદી લાગ્યેજ લીધો છે. અને ટેવના બળથી તમે તમારા વિષયોની સાથે એકત્વ માની બેઠા છો.

આ સ્થળે અમારો કથિતાશય એટલોજ છે કે ઉપરોક્ત પ્રકારના સૂક્ષ્મ આવેગો એ તમારા સ્વરૂપથી ભિન્ન છે. હમે એમ સુદલ કહેવા માગતા નથી કે એ આવેગોને તમે કાઠી નાખો અને તેને નિર્મૂળ કરી દઈ તમે એકદમ વિશુદ્ધ બની જાવો. અલબત્ત તમને જે લક્ષણો અનિષ્ટ અને વિદ્ન કરનારા જણાતા હોય અને જે વૃત્તિ અથવા કલ્પનાતું મુખ જોવા તમે માગતા નથી અથવા જેના ઉપર તમને હવે નિર્વેદ ઉપજ્યો છે એને તમે તમારા માનસ બંધારણમાંથી કાઠીને ફેંકી દઈ શકો છો. બધાજ આવેગો બરાબ છે અને તમને અનાત્મ વિશ્વમાં ડુબાડી રાખનાર છે એમ માનવાની બ્રાંતિમાં પડવું યોગ્ય નથી. કેટલાક આવેગોની તમારી વર્તમાન વિકાસની ભૂમિકાએ ઘણીજ જરૂર છે અને તેના વેગને આધિન બની તમારે પ્રવૃત્તિમાં ચોખ્ખા વિના છુટકો નથી, અને જ્યારે તમે એ ભૂમિકાને વળોટી આગળ ગયેલા હશે, ત્યારે એ આવેગો સ્વતઃ છુટી જશે અને પછી તમને કદી મુંઝવશે નહિ. બળાત્કારથી પ્રકૃતિજન્ય આવેગોતું બંડન કરવું અથવા તેમને દાબી દેવા એ કુદરતના સ્વાભાવિક ક્રમથી વિરોધી છે અને એમ કરવામાં કદી પણ વિજય મળતો નથી, વિજય મળ્યા જેવું બહારથી જણાય તો પણ પુનઃ પ્રત્યાઘાત થઈ પાછું તેજ પાઠ શીખવા ફરીથી આવવું પડે છે. જેમ ઠોઠ છોકરો પરીક્ષાના વખતે ચોરી કરી પાસ થવા પુરતા માઠું મેળવી ઉપરના વર્ગમાં ચઢી જાય છે અને દેખીતો વિજય મેળવે છે. પરંતુ જેમ ત્યાં ઝાઝો વખત નભી નહિ શકતા પાછું તેને પુનઃ પૂર્વના હલકા વર્ગમાં આવવું પડે છે તેજ પ્રકારે જે ભૂમિકાએ જે આવેગો સ્વાભાવિક છે, તે ભૂમિકાએ તેને આધિન ન બનતા અને પ્રવૃત્તિમાં ન બેસતા ઉપરના વર્ગના ચળકાટથી મોહ પામી ત્યાં જવા જે આત્મા લલચાય છે, તેને ત્યાંથી પુનઃ ધકકો ખાઈ પાછું નિચેની ભૂમિકાએ પોતાનો કાચો પાઠ ફરીથી શીખવા આવવું પડે છે.

આથી હમે આ સ્થળે બધા વિકારોને નિર્મૂળ કરી નાખવાનો પાઠ શીખવાના ધરાદારી બેઠા નથી, તેમ વિકારોની નિંદાનું પ્રકરણ પણ હાથમાં લીધું નથી, હમે જાણીએ છીએ કે સર્વ કંઈ પોતપોતાની ભૂમિકાએ યોગ્ય અને યથારથાનેજ છે. આ સ્થળે હમે એટલુંજ કહેવા માગીએ છીએ કે તમારું વાસ્તવીક “હું” એ

આત્માના માનસીક કારણો.

૬૬૮

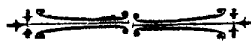
ઉપરોક્ત વિકારો અને માનસ સૃષ્ટિથી ઉપરના ભાગમાં બિરાજે છે, તેનાથી તમે સંપૂર્ણ રીતે સ્વતંત્ર છો, તમે તેના સ્વામી છો, અને તે તમારા ગુલામો છે. તમે તેને તમારા મન દ્રવ્યમાંથી ઘડી કાઢ્યા છે. અને એક ગુપ્ત ભાગમાં સંગ્રહી રાખ્યા છે. અત્યારસુધી તમે તેના ગુલામ અને સેવક હતા, હવે તમે ધારો તો તેના ઉપર તમારો જન્મહક્કે સ્થાપી શકો તેમ છો. આજસુધી તમે તેને વાપરવાને બદલે ઉલટા તેનાથી વપરાયા છો.

એકવાર પુનઃ તમારા આવેગો વિકારો અને લાગણીઓનું લીસ્ટ તપાસી જાઓ, તે વખતે જાણે કે એ વસ્તુઓ તમારી પોતાની નથી પણ તમારા કોઈ મિત્રની છે અને તેને તમે તટસ્થ પણ અનુભવો છો એવી રીતે જુઓ. એમ કરવાથી તમારા “હુ” થી તે લાગણીઓ છેક જ જુદી જણાઈ આવશે.

આ પ્રકારે હૃદયના આવેગો (Emotional nature) તમારા સ્વરૂપથી ભિન્ન હોવાનું સિદ્ધ થયા પછી તમારા બુદ્ધિગત વ્યાપારો (Intellectual Processes) તે પણ સહેલાઈથી જુદા અનુભવી શકશો. માનસ વિધાનું એકાદ નાનું સરખું પુસ્તક તમે કોઈવાર અવલોક્યું હશે તો તમને અત્યાર સુધીમાં માલુમ પડી ચુક્યું હશે કે પ્રત્યેક વિચારનું પ્રત્યક્ષરૂપ તેમજ તેની ઉત્પત્તિના કારણો આપણને જ્ઞાત થઈ શકવા યોગ્ય છે. તેનું ભૌતિક પદાર્થોની માફક વર્ગીકરણ બની શકે છે અને તેના ભિન્ન ભિન્ન કાર્યને અનુસરતા પ્રકારોનો તેમજ મસ્તિષકમાં તેના વ્યાપારની અભિવ્યક્તિના કેન્દ્રોનો પણ નિર્ણય થઈ શકે છે. તમારા ન્યાય-વ્યાપારને તર્કની ક્રિયાને, કે વિચારની ગતિ આ ગતિને, તમે તમારા “હુ” થી દુર રાખી જોઈ શકો છો, તેની પરીક્ષા કરી શકો છો અને અન્ય પદાર્થોની માફક તેને તમારા “હુ” નો વિષય બનાવી શકો છો. આ વ્યાપારશક્તિ એ “હુ”નું અતિ સૂક્ષ્મ યંત્ર છે અને તેથી તેને ઘણીવાર “હુ” થી નિરાળું પાડી અનુભવવું એ વિષમ થઈ પડે છે. તેમ છતાં અભ્યાસથી તમે તેને તમ-રાયો દુર નીહાળવાની ટેવ પાડી શકો તેમ છો. અને તે સિદ્ધ થયે તમે આ સૂક્ષ્મ હૃદયીઆરને અધિકપણે તમારા આધિપત્યમાં લાવવા સમર્થ બનો છો. આ પ્રકારે બુદ્ધિના વ્યાપારો ઉપર તમારું દૃષ્ટાપદ સિદ્ધ કરવામાં સૌથી અધિક આશ્ચર્ય જેવું તો તમને એ જણાશે કે બુદ્ધિગત વ્યાપારોને બુદ્ધિના સાધન વડે જ તમારું “હુ” વિષય બનાવી શકે છે. જેમ એક હિરાની સહાયથી અન્ય હિરાને કાપી શકાય છે તેમ એક પ્રકારની બુદ્ધિની ક્રિયાનું અવલંબન ગ્રહી અન્ય તેવાજ વ્યાપારને “હુ” અનુભવી શકે છે.

આ બુધ્ધ્યાત્મક મન પછી ક્રમમાં ત્રીજું દિવ્ય મન (Spiritual or super conscious mind) આવે છે, જે હવે પછી ચર્ચાનું. (અપૂર્ણ)

અધ્યાયી.

૩૭૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આ સભા તરફથી આ શહેરમાં શેઠ દેવકરણુભાઈ મુળજીને માનપત્ર
આપવાનો કરવામાં આવેલો મેળાવડો.

વંથળી નિવાસી ઉક્ત શ્રીમાન્ ગૃહસ્થ કે જેઓ ધાર્મિક અને સમાજહિતના અતેક ખાતાઓમાં પોતાનો ઉદાર હાથ લક્ષ્મીના વ્યવ કરી વારંવાર લંબાવવા માટે સુપ્રસિદ્ધ છે, અને તેવીજ રીતે હાલમાં ગયા માસમાં પ્રતિષ્ઠા, જૈનપરિષદ વગેરે કાર્યો કરી અત્રે પધારતાં તેઓશ્રીને આ સભા તરફથી માનપત્ર આપવાનો વિચાર થતાં તેના સ્વીકાર થયો અને જયેષ્ઠ વદી ૧૦ બુધવારના રોજ શેઠ ત્રિભુવનદાસ ભાણુજી જૈન કન્યાશાળાવાળા સકાનમાં આરોટના મુખ્ય દિવાન સાહેબ મુરારજી આણંદજી તત્તા સાહેબના પ્રમુખપણા નીચે કરવામાં આવ્યો હતો.

આ સભા તેમજ શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા એ બંને સભાઓ તરફથી સાથેજ માનપત્ર આપવાનું પ્રથમથી નક્કી કરવામાં આવ્યું હતું જેથી બંને માનપત્રો સાથેજ આપવામાં આવ્યા હતાં.

સદરહુ મેલાવડામાં આ રાજ્યના નાયબ દિવાન સાહેબ, દરેક ખાતાના મુખ્ય મુખ્ય અધિકારી સાહેબો, નગરશેઠ પરભુદાસ ભગવાનદાસ અને ઇતર દર્શનના વ્યાપારી આગેવાનો અને જૈન કોમના આગેવાનો વગેરે મળી સારી સંખ્યામાં માણસો એકત્ર થયા હતા.

પ્રથમ વોરા અમરચંદ જસરાજની દરખાસ્તથી અને શાહ મગનલાલ એધવજીના ટેકાથી મેહેરખાન દિવાન સાહેબે પ્રમુખસ્થાન લીધું હતું. ત્યારબાદ બંને સભાઓની વતી મેલાવડાનો હેતુ કહેતાં શાહ કુંવરજી આણંદજી બોલ્યા હતા કે હિંદુસ્થાનની જૈન કોમમાં પ્રખ્યાતી પામેલી આ બંને સભાઓ તરફથી ઉક્ત શેઠ સાહેબને માનપત્ર આપવાનો આ મેલાવડો કરવામાં આવ્યો છે અને ત્યારબાદ મજકુર શેઠ દેવકરણુભાઈની તેઓની સખાવતો વગેરે ઉત્તમ કાર્યોથી ઓળખાણ આપી હતી. ત્યારબાદ બંને સભાના સેક્રેટરીઓને માનપત્ર વાંચવાની સુચના કરી હતી. શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભાના માનપત્રની હકીકત શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશના અશાહ માશના અંકમાં બહાર પડેલી છે જેથી અમારી શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા તરફથી આપવામાં આવેલું માનપત્ર કે જે સભાના સેક્રેટરીએ વાંચી સંભળાવ્યું હતું તે તથા શેઠ દેવકરણુભાઈનો જવાબ આ નીચે આપવામાં આવે છે.

શ્રી પરમાત્માને નમઃ

સદ્ગુણ સંપન્ન, પરોપકાર પરાયણ, દૃઢદર્મી, ધર્મોદ્ધારક,
વિદ્યોત્તેજક, માન્યવર,
શેઠ સાહેબ દેવકરણુભાઈ મુળજીભાઈ.

શ્રીયુત્ત મહાશય !

આપના નિવાસ સ્થળ વંથળીમાં એક ભવ્ય છનાલય બંધાતી, હાલમાં પ્રતિષ્ઠામહોત્સવ જેવું મહાન માંગલ્ય કાર્ય કરી અને સાથેજ વધારામાં સુધારણા અર્થે વિવિધ વિષયો પર ઉદ્ઘાટના કરી સમાજને પોતાના કર્તવ્યનું ભાન જગૃત કરાવવા એક પરિષદ ભરી, મનુષ્ય જન્મનું સાર્થક ઉદાર હાથે અને અહોળા બચ્ચે કરીને છેવટે પવિત્ર શ્રી સિદ્ધાયળજીની યાત્રા કરી આ શહેરમાં આપનું ઉજ્જવલ આગમન થતાં અમોને તે માટે થયેલ હર્ષોદ્ગાર જણાવવાની આ ઉત્તમ તક હાથ ધરીએ છીએ.

શ્રીઃ દેવકરણુભાઈ મુળભાઈને આપેલ માનપત્ર.

૨૭૧

આપશ્રીએ જૈન જેવા ઉત્તમ કુળમાં જન્મ પરીને જેમ કુળને કીર્તિમાન કરેલું છે તેમ ઉત્તમ શ્રાવક તરિકે પણ આપની અનેક સખાવતોને લઈને આપની કારકીદી પ્રસંશનિય છે.

આપશ્રીએ કરેલા અનેક જનહિત—સમાજહિતના કાર્યો આપશ્રીની સમુદાય પ્રત્યે લાગણી, ઉદારતા અને ધર્મશ્રદ્ધા આદિ સદ્ગુણો બતાવે છે.

આપશ્રીએ કરેલા ધાર્મિક અને સમાજહિતના કાર્યો જેવા કે વંચળીમાં પ્રતિષ્ઠામહોત્સવ, કામના નિરંધાર બાળકો રજાની રખડી, બીજા માગી ધર્મભ્રષ્ટ ન થાય તેને માટે શ્રી સિદ્ધસેત્ર બાળાશ્રમને અપૂર્વ સહાય, કેળવણીના ઉત્તેજન અર્થે જુનાગઢમાં બોર્ડીંગની સ્થાપના અને વંચળીમાં શ્રી ચારિત્રવિજયજી જૈન લાઇબ્રેરી, એટલુંજ નહીં પણ ગુરૂભક્તિના પુરાવા તરિકે મુંબઈ શહેરમાં શ્રીમાન મોહનલાલજી જૈન સેન્ટ્રલલાઇબ્રેરી સ્થાપવામાં મુખ્ય હાથ, સારી રકમની મદદ અને સંપૂર્ણ દેખરેખ રાખવા સાથે દયાના પુરાવા તરિકે ત્રીજા વર્ષ ઉપર પાલીતાણામાં થયેલ હોનારત પ્રસંગે એક સારી રકમની સહાય વગેરે કાર્યોથી આપ ખરેખર એક દાનવીર નરસભ છે. જેથી આપના તે સખાવતી કાર્યો માટે અમો ધન્યવાદ આપીએ છીએ અને તે પ્રશંસનીય તમામ પ્રસંગોનું રમરણ કરી અમો આનંદમાં આતિ નિમગ્ન થઈએ છીએ.

આપશ્રીની ધર્મ ગુરૂઓ પ્રત્યેની અપૂર્વ ભક્તિના પ્રસંગો તપાસતાં અમારે સહર્ષ કહેવું પડે છે કે, પરમકૃપાળુ શ્રીમદ્ વલ્લભવિજયજી મહારાજનું ગદ્ય સાલ મુંબઈ શહેરમાં આતુર્ભાસ થતાં તેઓ પ્રત્યેની આપની અપૂર્વ ભક્તિ, તેઓના ઉપદેશ, ચારિત્ર અને ઉત્તમ મુનીપણ માટે આપની દૃઢ શ્રદ્ધા, અપૂર્વતા, જેને અત્યાનંદતાને લઈ ઉક્ત મહાત્માના ઉપદેશથી સ્થાપન થયેલ શ્રી મહાવીર વિદ્યાલય જેવા કેળવણી વૃદ્ધિના મહાન કાર્યને આર્થિક વગેરે સહાય આપવામાં પણ આપે ઉદારતા સાથે ખરેખરી નિરપ્રહીપણે ગુરૂભક્તિ બતાવી છે.

ઉક્ત મહાત્માના પ્રસંગથી ધર્મશ્રદ્ધામાં વૃદ્ધિ થઈ છે, એટલુંજ નહિ પરંતુ સ્વામી ભાઈઓની ઉન્નતિ અર્થે, સાહિત્ય અર્થે અને નિર્વાહના ક્ષેત્રોને પોષવા માટે ઉત્તમ કાર્યો કરવાની વધતી જતી અભિલાષા માટે ઉક્ત મહાત્માનાજ પવિત્ર મુખથી આપશ્રીના ઉપરના ઉચ્ચ ગુણો માટે પ્રશંસા સાંભળતાં તે ઉત્તમ ગુણો માટે અમારું અંતઃકરણ હર્ષથી ઉભરાઈ જાય છે. જેથી પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે આપ સુખ સાંતિમાં દીર્ઘાયુષ્ય ભોગવી અનેક જનહિતના કાર્ય કરી મનુષ્ય જન્મનું વધારે સાર્થક કરવા ભાગ્યશાળી બનો.

છેવટે એક હકીકત જણાવવા રજા લઈએ છીએ કે, અમારી આ શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાની દેવગુરૂની કૃપાથી દિનપ્રતિદિન વૃદ્ધિ થતી જાય છે. તે સાથે આપ જેવા પ્રતિષ્ઠિત અને ધર્મયુક્ત ગૃહસ્થના પધારવાથી આજે અમોને જે હર્ષ થયો છે, તે બતાવવાને અમારી પાસે પૂરતા શબ્દો નથી. તો પણ આપના ઉપર જણાવેલા અનેક ગુણોને ફરીથી યાદ કરી આ લઘુ માનપત્ર આપશ્રીને ઐનાયત કરીએ છીએ.

વીર સંવત ૨૪૪૧ આત્મ સંવત ૨૦

જેઠ વદ ૧૦ બુધવાર

તા ૦ ૭-૭-૧૯૧૫

} અમો છીએ આપના સ્વધર્મી બંધુઓ

૧ શાહ મગનલાલ ઓધવજી પ્રમુખ.

૨ શ્રી ગુલાબચંદ આણંદજી ઉપપ્રમુખ.

૩ વેરા ગીરધરલાલ ગોરધન ટ્રેડર.

૪ ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ સેક્રેટરી.

૫ શ્રી હરજીવનદાસ દીપચંદ સેક્રેટરી.

વગેરે શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના સભાસદો—ભાવનગર.

૩૯૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શેઠ દેવકરણુભાઈનો જવાબ.

મહેરબાન પ્રેસીડન્ટ અને અત્રે પધારેલા શુદ્ધસ્થા ?

શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા અને શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા તરફથી મને જે માનપત્રો આપવામાં આવ્યાં છે, તે મારી યોગ્યતા ઉપરાંતના છે. મેં એક ધર્મકાર્ય માં શક્તિના પ્રમાણમાં કંઈ છે. તેથી કાંઈ વિશેષ કંઈ નથી. મારી કરતાં વધારે દ્રવ્યનો વ્યય સતકાર્યમાં વિવેક પૂર્વક કરનારા પૂર્વે અનેક ગ્રહસ્થો થઈ ગયા છે અને અત્યારે પણ ઘણા વિદ્યમાન છે. મેં એવું કાંઈ પણ અપૂર્વ કાર્ય કંઈ નથી. કે જેથી હું આવા સમુદાયના માનપત્રને લાયક ગણાઉં છતાં મારી ઉપરના રહેલા આકર્ષણથી આકર્ષાઈને મારા નાના કાર્યને મોટું લેખવીને તેમજ મારા અદ્ય માત્ર ગુણોને મહાન લેખવીને આ માનપત્ર આપવાનો જે પ્રયાસ કર્યો છે, તેને માટે હું બંને સભાનો અંતઃકરણથી આભાર માનું છું. અને માત્ર એવા સમુદાયનો તેમજ અત્રે તરફી લઈને પધારેલા આ રહેતા મહેરબાન દીવાન સાહેબનો હાથ પાછો ન હોવો તેમની આજ્ઞાના સ્વીકાર કરવો એવા વીચારથીજ મારી યોગ્યતા ઉપરાંતના આ માનપત્રનો હું સ્વીકાર કરું છું.

હાલમાં જરૂરીયાત ખાસ કેળવણી વધારવાની છે. અમારી જૈન કોમ કેળવણીમાં હજી બહુ પાછળ છે. તેને માટે બોર્ડિંગો વીગેરે સાધવાની ધણી અપેક્ષા છે. તે માટે એવા કેળવણી લીધેલા ઉછરતી વયના બંધુઓ ધર્મશ્રદ્ધાથી વિમુખ થઈ ન જાય તે માટે તેની સાથે સાથે ધાર્મિક કેળવણી આપવાની પણ જરૂર છે.

હાલમાં પ્રજાના બહોળા ભાગનું વલણ તે તરફ ખેંચાયેલું છે અને તેમ થવાથીજ ઉત્તરોત્ત ઉન્નત દશા થવાનો સંભવ છે. મારું લક્ષ પણ તે તરફ ખેંચાયેલું છે. પોતાથી બની શકતું કરવાની દરેક વ્યક્તિની ફરજ છે હું જે કાંઈ કરું અને કરીશ તે મારા ફરજ સમજીનેજ કરું છું અને કરીશ તેમાં હું કાંઈ ઉપકાર કરતો નથી. છતાં આપ તેને બહુ માનો છો તો હું તેને માટે આપનો આભારી છું.

બંને સભા પ્રત્યે હું નિરંતર પ્રેમવાળી દ્રષ્ટીથી જોઉં છું અને જોઈશ તેઓ પણ મારા તરફ પ્રેમભાવ કાયમ ગાંધી એમ હું ઇચ્છું છું. અને ફરીને મહેરબાન દીવાન સાહેબ કે જેમણે મારી ખાતર અહીં પધારવાની તરફી લીધી છે. તેથી તેમનો બંને સભાના સભાસદોનો અને અત્રે પધારેલા સર્વે સદ્ગ્રહસ્થોનો આભાર માનું છું. અને જેથી જવાની રજા લઉં છું.

ત્યારબાદ આ સભાના શાસ્ત્રી નર્મદાશંકર દામોદર અને કવિ શામળ લવણએ સમયોચિત સંસ્કૃત અને ગુજરાતી પદ્યોવડે સભા રંજન કરી હતી. ત્યારબાદ પ્રમુખ સાહેબે બહુ સુંદર શબ્દોમાં વિવેચન કર્યું હતું. ત્યારબાદ શેઠ ગુલાબચંદ આણંદજીએ પ્રમુખ સાહેબનો, શેઠ દેવકરણુભાઈનો, આવેશા અધિકારી સાહેબનો, ગ્રહસ્થોનો ઉપકાર માનવાની દરખાસ્ત મૂકી હતી, ત્યારબાદ શેઠ કુંવરજી આણંદજીએ પ્રમુખ સાહેબે કરેલ વિવેચન ધ્યાનમાં રાખવા સુચના કરતાં પોતાના લઘુ બંધુની ઉપકાર માનવાની દરખાસ્તને ટેકા આપ્યા બાદ ફૂલહાર તોરા આપ્યા બાદ મેલાવડો વિસરજન થયો હતો.

સુરતમાં માનપત્રનો મેળાવડો.

૩૯૩

રાધનપુર નિવાસી સદ્ગુણાલંકૃત શ્રીમતી બેન ગલબીબાઈને સુરતમાં
શ્રી જૈન સમાજ તરફથી આપવામાં આવેલું માનપત્ર.

ઉકત બેન જે કે ખરેખર વિદ્યાવિલાસી છે જેને માટે પોતે હાલમાં કરેલ સખાવત માટે ના-
મદાર બ્રિટીશ સરકારે તેઓશ્રીને કયસરે હિંદનો માનવંતો ખેતાબ એતાયત કર્યો તેનો આનંદ
પ્રદર્શિત કરવામાં સુરતના શ્રી જૈનસમાજ તરફથી તેઓને ગયા માસમાં એક માનપત્ર આપવામાં
આવ્યું હતું. જે માનપત્રે નીચે મુજબ છે.

શેઠ ખોડીલાલ સોભાગચંદના ધર્મપત્ની ધર્મપરાયણ બલબીબાઈ.

ધર્મનિષ્ઠ બહેન !

નામદાર બ્રિટીશ સરકાર તરફથી સમ્રાટ શ્રી પંચમ જ્યોર્જના જન્મદિવસની ખુશાલીના
શુભ પ્રસંગે “ કેસરે હિંદનો રૂપેરી ચાંદ ” આપને બક્ષવામાં આવ્યો છે તે બાબતની ખુશી
દર્શાવનાર આ માનપત્ર સુરતના શ્રી જૈન સમાજ તરફથી આપને અર્પણ કરવામાં આવે છે.

જ્યારે આપની યોગ્યતાની કદર આપણી નેક નામદાર કે જેની છત્રછાયામાં આપણે તો શું
પણ દરેક પ્રગ્ન પોતાનો યોગ્ય હક જાગવી નહીં છે તે સરકારે કરી છે તો અમે પોતાની એક
ધર્માત્મા બહેનની કદર બુઝીએ એમાં કાંઈ નવાઈ જેવું નથી.

આપે આપણા પવિત્ર તીર્થાધિરાજ શ્રી શત્રુંજય તીર્થની યાત્રાનો છંદ્રી પાળતાં સંઘ કાઢી
હજારો રૂપિયા ખર્ચી ધણુ જીવોને યાત્રાનો શુભ લાભ આપી તેમજ રાધનપુર વગેરે ધણુ સ્થળે
પ્રતિષ્ઠા વગેરે શુભ કાર્યોમાં પોતાના પુણ્યના વારસામાં મળેલ લક્ષ્મીનો સદુપયોગ કરી પોતાની ધર્મ
પ્રતિ ઉડી લાગણી પુરવાર કરી આપી છે.

આપના પુર્વજોની જે કીર્તિ રાધનપુર તેમજ બહાર દેશવરોમાં મશહૂર છે તેમાં આપે તે
“ મસાલોઆ કુટુંબ ” ના અંગ રૂપે વધારો કર્યો છે એ આપનું કાર્ય અનુભવેલ કરવા યોગ્ય
તેમજ અનુકરણીય છે.

હાલનાં જમાનામાં કેળવણીની ખાસ જરૂર છે. દેશ તેમજ વિદેશમાં એ બાબતનાં સાધનો
પુરાં પાડના ચારે તરફથી માંગણી ઉપર માંગણી આવે છે. વિદ્યા-તાન દાનના પ્રેમી તેમાં યથાશક્તિ
ભાગ લઈ પોતાની લક્ષ્મીનો સદુપયોગ કરી પોતાની કીર્તિની સાથે પોતાનું નામ આ દુનિયામાં
અમર કરે છે એવા સમયમાં આપે પણ પોતાની જન્મભુમી થરાદમાં અંગ્રેજી સ્કૂલને માટે સારી
રકમ આપી પોતાની કેળવણી પ્રત્યેની લાગણી દર્શાવી થરાદની પ્રજાને આશિર્વાદનો પોતાના
વારસામાં વધારો કર્યો છે.

આપ એક રાધનપુર નિવાસી બાતુ વૈધવ્ય દશાને પ્રાપ્ત થયેલાં છતાં “ કેસરેહિંદ ” નો રૂપેરી
ચાંદ મેળવનાર પ્રથમ જૈન છો એ બીના રાધનપુરના જૈનોને હરખાવનારી છે.

છેવરમાં આપ સુખી દીર્ઘાયુષી થઈ મેળવેલ માનનો સદુપયોગ કરી પોતાની કોમને, દેશને,
અને મનુષ્યમાત્રને તો શું જીવમાત્રને પણ આપની લક્ષ્મીનો સદુપયોગ કરી હિતકારી નીવડે. અને
જેવી રીતે સન્કરના માનના પાત્ર બન્યાં છો તેવીજ રીતે સર્વત્ર ધર્મના કામ કરી શ્રી સંઘના

૩૭૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

માનતા પાત્ર બનો અને આપનું અનુકરણ અન્ય જૈન બાઇ બાઇ કરો એવી શાસન દેવતા પ્રત્યે અમારી નમ્ર પ્રાર્થના છે.

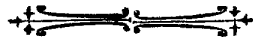
તા. ૯-૭-૧૫.
વીરસંવત્ ૨૪૪૧ વિક્રમ ૧૯૭૧
જેઠ વદી ૧૨ શુક્રવાર.

શેઠ નગીનચંદ કપૂરચંદ.

સુધારો.

ગયા અંકના મંદિરોરની ઉત્પત્તિવાળા લેખમાં પાને ૩૬૩ માં ૬ મી લીટીમાં “જેઓએ આ-
ર્હત ધર્મની ઉન્નતિ માટે છ અનુયોગ દ્વારને પ્રથક કરીને ભારતવર્ષના જૈન સ્વંધ ઉપર ઉપકાર કર્યો
છે” તેમ જણાયેલ છે, તેમાં છ અનુયોગ દ્વારને બદલે ચાર અનુયોગ દ્વાર સમજવાં.

ગયા અંકમાં સાધુના ચાતુર્માસમાં મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજનું ચાતુર્માસ સુરત
ગોપીપુરા શેઠ નગીનદાસ ઝવેરચંદને બદલે સુરત ગોપીપુરા નવી ધર્મશાળામાં શેઠ નગીનદાસ કપૂરચંદ
સમજવું. વળી તેવીજ રીતે પંચાસજી મહારાજશ્રી સોહનવિજયજીનું ચોમાસું બડનગરમાં એમ
જણાયેલ છે તેને બદલે મુકામ બદનાવર વાયા બડનગર જીલ્લા ધાર માલવા એમ સમજવું.

શ્રીમદ્ વિજયાનંદ સૂરિ આત્મારામજી મહારાજના પરિવાર
મંડળના મુનિરાજનેના ચાતુર્માસનો નિર્ણય અને ઉક્ત
મહાત્માઓને વિનંતિ.

પૂજ્યાપાદ શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરિ (આત્મારામજી) મહારાજના પરિવારના મુનિરાજને વિનં-
તિ કે તેઓશ્રીના ચાતુર્માસ કયા કયા સ્થળે નહી થયા છે, તેના તેમજ કેટલા મુનિરાજે છે, તે વ-
ડિલ મુનિમહારાજના નામ સાથે અમોને જણાવવા કૃપા કરવી, જેથી આ માસિકમાં તે સર્વની
જાણ માટે પ્રગટ કરાય.

ભાવનગર—આવડનો ઉપાશ્રય.

મુનિરાજશ્રી પ્રેમવિજયજી મહારાજ મુનિરાજશ્રી મનહરવિજયજી મહારાજ

,, રામવિજયજી મહારાજ

દક્ષિણ હૈદરાબાદ.

મુનિરાજશ્રી દોલતવિજયજી મહારાજ

,, ધર્મવિજયજી મહારાજ

,, કપૂરવિજયજી ,,

વીરમગામ.

મુનિરાજ માણેકવિજયજી અને નરેન્દ્રવિજયજી આદિહાણા-૪

ભાવનગર—આવડનો ઉપાશ્રય.

મુનિરાજ શ્રી જયવિજયજી મહારાજ

મુનિરાજ શ્રી વિનયવિજયજી

મુનિરાજ શ્રી કનકવિજયજી મહારાજ

મુનિરાજ શ્રી મંગળવિજયજી

મુનિરાજ શ્રી પ્રતાપવિજયજી મહારાજ

મુનિરાજ શ્રી કેશરીવિજયજી મહારાજ

,, મણિવિજયજી ,,

વર્તમાન સમાચાર.

૩૭૫

પાલીતાણા—કચ્છીની ધર્મશાળા.

ઉપાધ્યાયજી મહારાજશ્રી વીરવિજયજી મહારાજ.

પન્થાસશ્રી મહારાજશ્રી દાનવિજયજી મહારાજ.

મુનિરાજ	કલ્યાણવિજયજી	મુનીરાજ	પદમવિજયજી મહારાજ
„	રંગવિજયજી	„	શંકરવિજયજી „
„	ભકિતવિજયજી	„	સુમતીવિજયજી „
„	જશવિજયજી	„	ઉષાતવિજયજી „
„	કેશરવિજયજી	„	મેરૂવિજયજી „
„	મોતીવિજયજી		
„	મંગળવિજયજી		

ગુજરાત પાઠશુ—મણીયાતી પાઠા આવકનો ઉપાગ્રય.

પ્રવર્તકજી મહારાજ	શ્રી કાન્તવિજયજી મહારાજ	મુનિ શ્રી હેમવિજયજી મહારાજ
મુનિ શ્રી લગ્ધિવિજયજી	„	મુનિ શ્રી મોતિવિજયજી „
મુનિ શ્રી ચતુરવિજયજી	„	મુનિ શ્રી લાભવિજયજી „
„ „ કીર્તિવિજયજી	„	„ „ નાયકવિજયજી „
„ „ ગુણવિજયજી	„	„ „ રત્નવિજયજી „
„ „ મેઘવિજયજી	„	„ „ જ્ઞાનાવજયજી „
„ „ પુણ્યવિજયજી	„	„ „ ઉદયવિજયજી „

વર્તમાન સમાચાર.

દેશ માળવામાં મંદસોર નજીક રીંગણાદમાંથી પાંચ પ્રતિમા હાલમાં પ્રગટ થયા છે. પ્રતિમા-જી ધણાંજ સુંદર ચમત્કારિક અને પ્રાચીન છે અને પુષ્કળ અમી ઝરે છે. હજારો લોકો દર્શનાર્થે આવે છે. (મળેલું)

માલવા મેવાડમાં સાંધુ વિહારથી થતા ફાયદા.

શ્રીમાન મુનિ મહારાજ શ્રી હંસવિજયજી સાહેબના શિષ્ય પન્થાસજી શ્રી સંપદ-વિજયજી મહારાજ ગુરૂ આજ્ઞા અનુસાર શેઠ ચંદનમલજી નાગોરી આદિ આવક વર્ગની વિનંતીથી મેવાડ જીલ્લામાં આવેલી “ છોટી સાદરી ” પધાર્યા હતાં. ત્યાં અમદાવાદમાં દીક્ષિત થયેલા મુનિ શ્રી શંભુવિજયજીને વડી દિક્ષા આપી છે. ત્યાંના રહીશ શેઠ હેમરાજભાઈએ જીવદયાને ફેલાવો કરવા “ પ્રાણી પોકાર ” નામની હિંદી બુકો (૫૦૦) છપાવવાનું ખર્ચ આપવાની પ્રુશી બતાવી છે. તથા “ સ્નાન પૂજા ” છપાવવામાં પણ ચારી ઉદારતા બતાવી છે. તત નિયમ પણ ધણા થયા હતા. સાંથી ગુરૂભકિતમાં હાજર થતાં ચિત્તાખેડા પધાર્યા હતાં. ત્યાંના જગીરદાર સાહેબના કુવરજી શ્રીચુત દુલેસિંહરાવજીએ વ્યાખ્યાનમાં પધારી મોટી સભા વચ્ચે ઉપદેશ શ્રવણ કરી મહિનામાં દશ દિવસ (દશપર્વી) શિકાર નહિ કરવા પ્રતિજ્ઞા (નિયમ) લીધી હતી. અને ત્યાં દશરા ઉપર મરતા પાડા-

३७६

श्री आत्मानन्द प्रकाश.

आने छोटी मुक्त्वानी हाक्षिप करवा स्वीकार्युं हतुं. त्यांनी अंध पडेली जैन पाठशाळा पुष्पी मुक्त्वाने अद्वायस्त थछ गयो छे. त्यांथी जुरणुगाम पधारतां. पूज्य प्रभावना अने अनेक प्रकारना नियमो थया हता. त्यांथी कणुगेटी थछ त्यांना रहीश आवडो साथे प्राचीन संप्रति राजना वपतनुं श्री व-
हीपार्थनाथनुं तिर्थ छे. त्यांनी यात्रा करी मन्दसोरमां गुर महाराज पासो हानद थछ गयो छे.

“ मुनि महाराजका शहर प्रवेश. ”

मन्दसोर नवा परामेंसे परमोपकारी हंसवर्निर्मल श्रीमान् हंसविजयजी महा-
राज साहेबादि ६ मन्दसोर शहरमें बडे ढाढसें जेठ शुदि १५ के रोज पधारे है
संख्याबंध मनुष्योने लाभ उठाया था, इतनाहि नहि बल्के प्रतापगढवाले शेठ
लक्ष्मीचंदजी घीयाजी सपरिवार हाजर थे, महाराज साहेबका तथा पन्न्यासजी
श्री संपदविजयजी महाराजादिने पोरवाडोंकी हवेलीमें मूकाम कीया है, बांहि
श्रीमान् हंसविजयजी महाराज साहेबे मधुर ध्वनि सें सदुपदेश दियाथा, प्रभा-
वनाके साथ सहर्ष विदाय हुवेथे, उक्त महाराज साहेबका चर्तुमास मन्दसोर
में होवेगा.

“ परीक्षा लीई ”

मन्दसोर शहरमें श्री आत्मानन्द जैन पाठशाळाके विद्यार्थीयोकी तथा
लडकीयांकी श्री हंसविजयजी महाराज साहेबकी आज्ञानुसार मुनि कुसुमविय-
जीने परीक्षा लीई, संघ तरफसें देवसीराई प्रतिक्रमण की पोथीयां वगैरे, इनाम
तरीके देनेमें आया था.

“ गुरु वन्दनार्थ आगमन ”

मन्दसोर शहरमें श्रीमान् हंसविजयजी महाराज साहेब तथा पन्न्यासजी
श्री संपदविजयजी महाराजादि मुनियोका दर्शनार्थ मेवाड जीलेकी छोटी सादरी
के आवक समुदाय साथ श्रोयुत् चंदनमलजी नागोरी हाजर हुवेथे, इनोने महा-
राज साहेबके मुखारविंदसें श्री आवश्यकजीसूत्रकी टीका का व्याख्यान सुणके
थोडे दिनोके वास्ते श्री पन्न्यासजी को सादरी भेजनेकी अरज गुजारीथी लाभ
जाणके गुरु महाराजजीने बांहां जानेकी पन्न्यासजी महाराजको परवानगी दीईथी.

આજના અંકનો આ પત્રનો વધારો.

ધણીજ સસ્તી-અર્ધ કરતાં પણ ઓછી કિંમતે સુરસ પુસ્તકો
જોઈતાં હોય તો આ જાહેરાત
વાંચી મિત્રોને વંચાવો ને આ સસ્તી પુસ્તકમાળાના
ગ્રાહક થઈ તરતજ લાભ લો.

જ્ઞાનવર્ધક પુસ્તકમાળા.

ગ્રાહકો માટેના નિયમો.

૧. પ્રવેશકીના આઠ આના મેનેજરને મળેથી ગ્રાહક તરીકે નામ નોંધાશે. પ્રવેશ શી પહેલા પુસ્તકના વિ. પી. સાથે વસુલ લેવાનું જણાવશે તો તેમ કરવામાં આવશે.
૨. ગ્રાહકને આ માળાનાં તે ગ્રાહક થયા પછીનાં તમામ પુસ્તકો અર્ધી કિંમતે આપવામાં આવશે, ને તે લેવા તે બંધાયેલા ગણાશે. (પાછલાં પુસ્તકો ઉપર નવા ગ્રાહકનો હક્ક ગણાશે નહિ.)
૩. વર્ષની અધવચ થનારા ગ્રાહકને વર્ષની શરૂઆતથી ગ્રાહક તરીકે નોંધવામાં આવશે, ને તે વર્ષનાં બહાર પડેલાં પુસ્તકોમાંનાં જે સિલકે હશે તે બધાં તેને મોકલવામાં આવશે. ગ્રાહકને પુસ્તકોની કિંમત બદલ એક વર્ષમાં વધારેમાં વધારે રૂપીયા બેથી વધારે આપવું ન પડે તે માટે એક વર્ષમાં આ માળાનાં ચાર રૂપીઆથી વધારે કિંમતનાં પુસ્તકો કાઢવામાં આવશે નહિ.
૪. આ માળાનું દરેક પુસ્તક ત્રણથી ચાર ચાર મહીનાને અંતરે બહાર પડશે. નવું પુસ્તક તૈયાર થયેથી ગ્રાહકને વિં પીં પોસ્ટથી મોકલવામાં આવશે. વિ. પી. પોસ્ટજ ગ્રાહકને શીર.
૫. કોઈ ગ્રાહક પુસ્તકનું વિં પીં ન રાખતાં પાછું વાળશે તો તેની પ્રવેશકીના આઠ આના ઉપર તેનો હક રહેશે નહિ, ને તેની શી “ફારથીટ” ફરી તેનું નામ ગ્રાહકમાંથી કમી કરવામાં આવશે. આવી રીતે કમી થયેલાને ફરી ગ્રાહક થવું હશે તો પ્રવેશકી નવા ગ્રાહક તરીકે ફરી ભરવી પડશે.
૬. કોઈ ગ્રાહકને ગ્રાહકમાંથી કમી થવું હશે તો ગ્રાહક થયાને એક વર્ષ પુરું થયા પછી કમી થઈ શકશે. આ પ્રમાણે કમી થએલા ગ્રાહકની પ્રવેશકીના આઠ આના તેમના અર્ધે પાછા મોકલવામાં આવશે, યા છેલ્લા પુસ્તકની કિંમતમાં મજરે અપાશે.
૭. આ માળાના પાંચ વર્ષ સુધી કાયમ ગ્રાહક ચાલુ રહેનારને દર પાંચ વર્ષે એક રૂપીઆ ઓનસ તરીકે મજરે આપવામાં આવશે.
૮. આ માળાના વર્ષની શરૂઆત ઇ. સનના અંગ્રેજી વર્ષની શરૂઆતથી ગણાશે.
૯. આ નિયમોમાં પ્રસંગોપાત ફેરફાર કરવાની જરૂર અમને જણાશે તો અગાઉથી ગ્રાહકોને જણાવીને કરવામાં આવશે.

જીવનલાલ અમરશી મહેતા

મેનેજર, પીરમશાહ રોડ-અમદાવાદ.

જ્ઞાનવર્ધક પુસ્તકમાળામાં કેવાં પુસ્તકો છપાશે?

આ માળા માટે અમુકજ વિષયનાં પુસ્તકો પસંદ કરવાનું બંધન બાંધી-ચીનાઓની સ્ત્રીઓનાં, પગની પેઠે-માળાનું સ્વરૂપ સંકેતી ન નાંખતાં નવલકથા, જીવનચરિત્ર, વિદ્યાકળા, હુન્નર, ધર્મ, નીતિ, ઇતિહાસ, સાહિત્ય, સમાજ, વગેરે વિવિધ વિષયનાં પુસ્તકો પસંદ કરવાનું વિશાળ ક્ષેત્ર રાખવામાં આવશે. અર્થાત્ ગૃહસ્થો, સ્ત્રીઓ, બાળકો, ધર્મના ભાવિક જનો તથા નવલકથા ને નાટકના રસિકો વગેરે સર્વ વર્ગના વાંચનારાઓને આનંદદાયક થઈ તેમના જીવનના ઉન્નતિક્રમમાં સહાયક ને પ્રોત્સાહક થાય તેવાં પુસ્તકોની પસંદગી થશે; અને તે માટે ગ્રાહકો તરફથી પુરતું ઉત્તેજન મળેથી જરૂર પડતાં પ્રતિષ્ઠિત લેખકોને પારિતોષિક આપીને પણ પુસ્તકો લખાવવામાં આવશે.

આ માળાનાં પુસ્તકોના કામળ, છપાઈ, બંધાઈ વગેરે લાઇબ્રેરીને શોભાડપ થાય તેવાં પુસ્તકોના કદના પ્રમાણમાં ઘટતાં રાખવામાં આવશે.

આ પુસ્તકમાળાના ગ્રાહકોને જોખમદારી કાંઈ છે?

ગ્રાહકોને આ માળાનું આખા વર્ષનું લવાજમ અગાઉથી એકદમ ભરીને નવાં પુસ્તકો માટે આખું વર્ષ વાટ જોતા બેસવાનું નથી, પણ પુસ્તક હાથમાં લઇને જ તેની અર્ધી કિંમત આપવાની છે; લવાજમ યા કિંમતના પૈસા સામટા ભરવા પડે તેમ નથી; દરેક પુસ્તક વિં. પીં. થી આવવાનું હોવાથી ગેરવલ્લે જવાનો પણ ભય નથી. પ્રવેશીના માત્ર આઠ આના આપવાના છે તે પણ ગ્રાહકમાંથી કમી થનારને રોકડ પાછા મળે છે. એટલે આ યોજના તદ્દન બીનજોખમી છે.

આ માળાના કાયમના ગ્રાહકોને મળવાનો બેવડો લાભ.

નિયમ પ્રમાણે આ માળાના કાયમના ગ્રાહકને અર્ધી કિંમતે પુસ્તકો મળવા ઉપરાંત પાંચ વર્ષે એક રૂપીઆ બોનસનો આપવાનો છે, એટલે લગભગ ૧૦-૧૨ ટકાનું બોનસ યા કમીશન વધારાના લાભ દાખલ મળવાનું છે, એ ખાસ ધ્યાનમાં લેવા જેવું છે. (દાખલા તરીકે-અમે. ઑન. રા. બ. રમણભાઈ મહીપતરામ નીલકંઠનું “રાધાનો પર્વત” નામે એક રૂ.ની કિંમતનું નાટક પ્રસિદ્ધ કર્યું છે તે આ માળાના ગ્રાહકને મળવાનું હોય તો નિયમ પ્રમાણે રૂ. ૧ ને બદલે આઠ આનામાં મળે ને તે ઉપરાંત બોનસનો લગભગ એક આનો મજરે મળવાનો એટલે એક રૂ.નું પુસ્તક કાયમના ગ્રાહકને લગભગ સાત આને મળે.)

અમારી આશા-પાંચ હજાર ગ્રાહકો થવાં જોઈએ.

પ્રથમથી લાંબાં લાંબાં બજારમાં ફૂંકવા કરતાં કામ વડે ખાત્રી કરી આપવી એજ યોગ્ય ને ઉત્તમ છે, તેથી અમે પહેલાંથી મોટી મોટી આશ્ચર્યો ન આપતાં ટુંકામાં એટલીજ ખાત્ર આપીશું કે, જુનર ભાઈઓ અને બહેનો અમારી આ યોજનાની કદર કરી પુરતી સંખ્યામાં ગ્રાહકો થશે તો અમે વિદ્વાનોનાં સારાં સારાં પુસ્તકો ઘણાજ સસ્તા દરથી બહાર પાડવા શક્તિમાન થઈશું. ગ્રાહકો વધારે હોય તેમ કિંમત ઓછી રાખવાનું યોસાય એ દેખીતુંજ છે એટલે અમારી બધી ધારણા પાર પડવાનો આશ્ચર્ય ગ્રાહકોની સંખ્યા ઉપરજ રહે છે. આવી યોજના ફતેહમંદ થવા માટે કમીમાં કમી પાંચ હજાર ગ્રાહકો ની જરૂર છે. “આ કાર્ય સાડું છે તો તેમાં સહાયક થવાની પરમ કૃપાળુ પરમેશ્વર સૌને ત્રેરણા કરશે એવી પૂર્ણ આસ્થા છે.”

“જ્ઞાનવર્ધક પુસ્તકમાળા” માટે

અર્થી કિંમતે આપવા પસંદ કરવા ધારેલાં કેટલાંક પુસ્તકો.

આ પુસ્તકમાળા સાડી નીચેનાં પુસ્તકો તૈયાર કરાવવાની તજવીજ ચાલે છે. તેમાંનાં જે વહેલાં તૈયાર થશે છપાવવાની ગોઠવણુ થશે. કોઈ વિદ્વાન કે જ્ઞણીતા લેખક પોતાનું પુસ્તક આ સસ્તી પુસ્તકમાળા માટે આપવાની ઇચ્છા દર્શાવશે તો તે આભાર સાથે સ્વીકારવામાં આવશે. આ ઉપરાંત ખીજાં પુસ્તકો માટે પણ તજવીજ ચાલુ છે.

૧ હાસ્યમંદિર—કર્તા ઓન. રા. બ. રમણભાઈ મહીપતરામ નીલકંઠ
ખી. એ., એલએલ. ખી. આ પુસ્તકમાં “હાસ્યરસ”

વિષેનો ૧૦૦-૧૨૫ પૃથનો તેમનો નિબંધ તથા હાસ્યરસના તેમના અને તેમનાં પત્ની સૌ. વિદ્યાગૌરી ખી. એ. ના ત્રીશેક લેખો-વાર્તાઓ-સંવાદો વગેરે આવશે. ખાસ તૈયાર કરાવેલાં ચિત્રો સાથે. પૃષ્ઠ લગભગ ૨૫૦ ઉપર. આ પુસ્તક છાપવાનું શરૂ પણ થઈ ગયું છે.

૨ જેમ્સ એલન ગ્રન્થમાળા—સુપ્રસિદ્ધ નીતિબોધક મહુમ મહાત્મા

સર જેમ્સ એલનનાં ધર્મપત્નીની એલનના સર્વે ગ્રન્થોનું ગુજરાતીમાં ભાષાન્તર કરવા માટે ખાસ પરવાનગી મેળવી છે.

૩ સંસારકથામંજરી—સુશિક્ષિત વિદુષી ગુજરાતી સન્નારીઓ, વિદ્વાનો તથા ગ્રેજ્યુએટ ગૃહસ્થાએ લખેલી સાંસારક,

નૈતિક વગેરે વિષયની ન્હાની ન્હાની સુરસ વાતો.

૪ કવીશ્વર દલપતરામ—કં ૬૦ ૩૦ ના ગદ્ય લેખોનો નવોજ સંગ્રહ. આ સંગ્રહ છાપવા ગુ. ૧૦ સોસાઈટીએ

અમને પરવાનગી આપવાની કૃપા કરી છે.

૫ કીતો ને રીદો—મહાત્મા સોક્રેટીસનો વિષયપાન-મરણ-વખતનો છેલ્લો આધ્યાત્મિક સંવાદ.

૬ શ્રીમતી કમલાદેવી (મનોવેધક નવલકથા.)—મૂળ બંગાળીમાં કર્તા-સવાલાખ

રૂપીઆનું નોખલ પ્રાઇઝ મેળવનાર પ્રસિદ્ધ બંગલકવિવર રવિન્દ્રનાથ ટાગોર. પૃષ્ઠ ૩૫૦ થી ૪૦૦ થશે.

૭ મુક્તિમાલા—અથવા જીવરાજ જીવન-મુક્તિ આખ્યાન. કર્તા ભરૂચના મહુમ વહીલ પ્રાણુલાલ શંભુલાલ દેસાઈ. વેદાન્તશાસ્ત્રના

ગૂઢ સિદ્ધાન્તો ને પ્રમાણો સમજાવનારો સ્વતંત્ર નવો ગ્રન્થ. સંવાદ રૂપે.

૮ હૌડ બેકનના નિબંધો—અગ્રેજ ઉપરથી ભાષાન્તર.

૯ પત્નીની પસંદગી—આપણી હાલની સામાજિક સ્થિતિનો ચિતાર આપનાર પાંચ અંકો નવું ગદ્ય નાટક. (સચિત્ર.)

૧૦ ન્યા. મૂ. રાનાડેનાં ધાર્મિક વ્યાખ્યાનો—મરાઠી ઉપરથી ભાષાન્તર.

૧૧ સુશિક્ષિત સ્ત્રી—અથવા ગૃહકેળવણીનો ઉત્તમ આદર્શ—કેળવાયેલી

સ્ત્રી બાળકોને ઘરમાં શિક્ષણ કેવી રીતે આપે તેની નમુનેદાર નવલકથા.

૧૨ નવીન કાવ્યદોહન—નર્મદ-દલપતથી ઓજ સુધીના કવિઓનાં કાવ્યોમાંથી ચુંટણી. વગેરે-વગેરે.

આ પુસ્તકમાળા વિષે કેટલાક વિદ્વાનો તરફથી મળેલા અભિપ્રાય.

આ યોજના બહાર પાડતાં પહેલાં અભિપ્રાય તથા સલાહ માટે અમે તે ગુર્જર વિદ્વાનોને મોકલી હતી. તે ઉપરથી જે અભિપ્રાય મળ્યા છે, તેમાંના કેટલાક નીચે પ્રમાણે છે.

રા. રા. નરસિંહરાવ લોળાનાથ દિવેદીઆ, બી. એ.—પ્રોસપેક્ટસ હું ધ્યાનથી વાંચી ગયો છું. યોજના ખરેખર યશ આપનારી છે.

રા. સા. જમીયતરામ ગૌરીશંકર શાસ્ત્રી, બી. એ. ઉત્તર વિભાગના એન્યુકેશનલ ઇન્સ્પેક્ટર—તમે જે કામ કરવા ધાર્યું છે તેને હું ફતેહ ઇચ્છું છું.

રા. રા. કેશવલાલ હર્ષદરાય ધ્રુવ, બી. એ.—યોજના પુરેપુરી ફતેહમંદ થાઓ એમ હું ઇચ્છું છું.

રા. રા. કૌશિકરામ વિઠ્ઠલદરરામ મહેતા, બી. એ. ભાવનગર સ્ટેટના કેળવણી ખાતાના ડીરેક્ટર—આપની યોજનાથી ગુજરાતી સાહિત્યક્ષેત્રમાં સારો લાભ થવા સંભવ છે; અને એ યોજના ઉત્તેજનને પાત્ર છે.

રા. રા. છગનલાલ હરિલાલ પંડ્યા, જુનાગઢ સ્ટેટના ચીફ એન્યુકેશનલ ઓફિસર—યોજના વાચકવર્ગને લાભકારક જણાય છે, અને તેમાં આપે પ્રસિદ્ધ કરવા ધારેલાં પુસ્તકો પણ આજસુધી ગુર્જર પ્રજા સમક્ષ મૂકાયેલાં નાહ હોવાથી અભિશય ઉત્પન્ન કરે એવાં છે.

રા. રા. કૃષ્ણલાલ મોહનલાલ ઝવેરી, બી. એ., એલ્.એલ્. બી.—મુંબઈ સ્કૉલકૉલ કોર્ટના જજ—તમારી ધારેલી યોજના સારી છે.

રા. સા. ગણપતરામ અનુપરામ ત્રવાડી—તમારી પ્રવૃત્તિ શુભ તથા પ્રગતિવાળી હોવાથી મને આનંદ થાય છે. આપણા સાહિત્ય પ્રત્યેની આપની પ્રીતિ, તેના પ્રસાર માટે આપનાં ઉત્સાહ અને સાહસ તથા તેને આચારમાં મુકવા માટેની યોજના હું વર્ષોથી જોતો આવ્યો છું ને હાલમાં તેનો સાક્ષાત્ અનુભવ થતાં એ લોકહિતના તથા સાહિત્યની અભિવૃદ્ધિના કાર્યમાં તમારો જય ઇચ્છું છું.

ઓન. રા. બ. રમણલાઈ મહીપતરામ નીલકંઠ, બી. એ., એલ્.એલ્. બી.—યોજના બહુ ઉપયોગી છે. એ રીતે વાંચવા લાયક પુસ્તકોનો સારો સંગ્રહ સસ્તી કિંમતે વાચકવર્ગના હાથમાં આવશે, અને સાહિત્યભંડારમાં ધીમે ધીમે વધારો થતો જશે.

એ. કે. ખુશરૂ અરદેશર બાલા, બી. એ., પ્રે. રા. ટ્રેનિંગ કૉલેજના પ્રિન્સિપાલ—તમે જ્ઞાનવર્ધક પુસ્તકમાળાની યોજના કરવા ધારી છે તેના પ્રોસપેક્ટસ ઉપરથી જણાય છે કે, જો તેજ પ્રમાણે તે યોજના અમલમાં મૂકાય તો પસંદ કરવા જેવી થઈ પડે.

રા. રા. હિંમતલાલ ગણેશભાઈ અંબારિઆ, એમ. એ., એલ્.એલ્. બી. મુંબઈની નિશાળોના ઇન્સ્પેક્ટર—તમારો પ્રયાસ વાચકોને યોગ્ય લાભ આપી પ્રકાશકોને વેચાણ માટેની આપનારો સર્વ પક્ષને લાભકારક છે એમ માઈ માનવું છે; અને ગુર્જર પ્રજા તેને આનંદથી સ્વીકારે તેવો છે.

રા. રા. રણજીતરામ વાવાલાઈ મહેતા, બી. એ.—યોજના ધણી સારી છે. તમને સાઈ ઉત્તેજન મળશે એવી આશા છે. તમ પસંદગી (પુસ્તકોની) પણ સારી કરી છે.

રા. રા. હીરાલાલ વૃજભાઈપણદાસ આફ, બી. એ. વડોદરા શ્રી સયાજી હાઈસ્કૂલના પ્રિન્સિપાલ—યાજના અતિ આવકારદાયક છે.

ડૉ. પીરમશાહ રોડ

અમદાવાદ.

જીવનલાલ અમરશી મહેતા,

મેનેજર, જ્ઞાનવર્ધક પુસ્તકમાળા.

ધી ડાયમંડ જ્યુબિલી પ્રીન્ટિંગ પ્રેસમાં પરીખ દેવીદાસ છગનલાલે છાપ્યું, સલાપોસ મોડ—અમદાવાદ.

રા. રા. કેશવજી વિશ્વનાથ ત્રિવેદી કૃત (ખાસ સ્ત્રી ઉપયોગી)

સતીમંડળ, ભાગ ૧-૨.

સ્ત્રી પુરૂષના ધર્મ સાથેના દરેક ભાગ કિં. રૂ. અઢી. આ પુસ્તકના પહેલા ભાગની સાતમી તથા બીજા ભાગની ત્રીજી આવૃત્તિ ધણા સુધારા વધારા સાથે બહાર પડી છે તે જ તેની ઉપયોગીતા ને લોકપ્રિયતાની ખાત્રી છે. દરેક કુટુંબમાં એકેક નકલ ખાસ કરીને રહેલીજ નોંધએ તેવું સ્ત્રી ઉપયોગી ઉત્તમ આ પુસ્તક છે. નામદાર સરકારે તથા વડોદરા રાજ્યે ઇનામ તથા લાઠીએરી અને માટે મંજૂર કરેલું છે. વનિતાવિશ્રામ ને સનાતન ધર્મનું પ્રવર્તક મંડળી તરફથી દેવાતી પરીક્ષાઓ તથા શ્રાવિકાશાળાઓમાં રાખવા માટે પણ આ પુસ્તક પસંદ થયેલું છે.

ગુજરાતી શબ્દકોષ.

લાઈબ્રેરીના શાળુગાર રૂપ ૭૦૦૦૦ શબ્દોનો સંગ્રહ.

ગુજરાતી ભાષામાં સારામાં સારો ગણાતો “નર્મકોષ” ધણું વર્ધથી મળતો ન હોવાથી એક સારા કોષની આવશ્યકતા ધણી લાંબી મુદત થયાં ગુજરાતી સાક્ષરો અને અભ્યસીઓને જણાતી હતી આ ખોટ પુરી પાડવાના હેતુથી આ કોષ તૈયાર કરવામાં આવ્યો છે. આ કોષમાં “નર્મકોષ” માંના શબ્દો ઉપરાંત હજારો શબ્દોનો મોટો સંગ્રહ કરવામાં આવ્યો છે. શબ્દોની વ્યુત્પત્તિ અને આધાર માટે પ્રાચીન કાવ્યો તેમજ આધુનિક લેખકોનાં લખાણોમાંથી અવતરણુ પણ આપવામાં આવ્યાં છે. મોટા કદનાં પૃષ્ઠ ૧૦૦૦ ઉપર. પુકું સોનેરી. કીંમત મહેનતના પ્રમાણમાં છેકજ ઓછી-માત્ર છ રૂપીઆ પો.૦-૬-૦.

વેપારોપયોગી પાઠમાળા.

દી૦ બ૦ અંબાલાલભાઈના “નાણાંબીડ” વિશેના આખા ભાષણ સહીત.

પાકું પુકું — કીંમત દસ આના.

આ પુસ્તકમાં નાના મોટા સર્વે વેપારીઓને હમેશાં ઉપયોગી થઈ પડે તેવા નીચે પ્રમાણે ૨૮ પાઠ છે. (૧) વેપારનું મહત્વ. (૨) ધંધો. (૩) મુડી. (૪) નાણું. (૫) શાખ. (૬) પેઢીઓ, બેંકો અને શરૂઆત. (૭) વેપારમાં નામાનું મહત્વ અને તેની અગત્ય. (૮) ધરાક અને વસ્યાનું. (૯) જાહેરાત-પ્રસિદ્ધિ. (૧૦) પંત્યાણુ-સહારો વેપાર. (૧૧) વેપારીના ગુણવત્તાવ. (૧૨) વેપારમાં ફતેહ મેળવવાનાં સાધનો. (૧૩) ધંધામાં ખોટ આવવાનાં કારણો. (૧૪) ઉધારીઆ વ્યવહારથી થતી હાની. (૧૫) વેપારમાં વિશ્વાસનું મહત્વ. (૧૬) નીમો, તેની જરૂર ને તેની લાભ. (૧૭) વેપારી જ્ઞાનનાં સાધનો. (૧૮) તેજ મંદીનું જ્ઞાન. (૧૯) વેપારીને અર્થશાસ્ત્રના અભ્યાસની જરૂર. (૨૦) જકાત અને વેપારનાં તત્ત્વો. (૨૧) મુસાફરી. (૨૨) વેપારની સમવડો. (૨૩) પત્રવ્યવહાર. (૨૪) અનુભવ, અભિપ્રાય અને સલાહના નિયમ. (૨૫) પ્રામાણિકપણું. (૨૬) ઈશ્વર ઉપર આરથા. (૨૭) વેપારીનીતિ. (૨૮) બજારમાં નાણાંબીડ કેમ થાય છે?

જીવનલાલ અમરશી મહેતા; પીરમશાહ રોડ; અમદાવાદ.

જ્ઞાનવર્ધક પુસ્તકમાળા.

આ પુસ્તકમાળાના આહકને હાલ શું લાભ મળે છે ?

હાસ્યમંદિર } કર્તા-રા. બા. રમણલાલ મહીપતરામ તથા તેમના પત્ની
સૌ. વિદ્યાગૌરી બી. એ. આ પુસ્તકમાં “હાસ્યરસ”
વિષેનો નિબંધ તથા હાસ્યરસિક લેખો-મનોરંજક વાર્તાઓ-
સંવાદો વગેરે ૩૫ લેખો છે. ખાસ તૈયાર કરાવેલાં એ રસુછ ચિત્રો. કેમી આઠ પેજ ૫૪
૨૫૦ ઉપર. પુલું સોનેરી નામનું પાકું. કિંમત રૂ. દોઢ. જ્ઞાનવર્ધક પુસ્તકમાળાના
આહકોને માટે ખાર આના છે.

ગોપાળ કૃષ્ણ ગોખલે } મૂળ લેખક પ્રો. પરવર્ધન, બી.
એ. ગોખલેના જીવનને લગતી
કથા નવી માહિતી તથા આ-
બતોથી મરુપર આવું વિસ્તૃત જીવનચરિત્ર એજરાતીમાં આ એકજ છે. “વસન્ત” જવડાં
૯૦૦ પૃષ્ઠ આમાંની પાંચ છબીઓજ પુસ્તકની આખી કિંમત લાગી દે તેવી છે. કિં. આઠ
આના. પુસ્તકમાળાના આહક માટે ચાર આના. આ ઉપરાંત નીચેનાં ત્રણ પુસ્તકો.
પર અર્ધી કિંમતે મળે છે. એટલે આ પુસ્તકોમાં રૂ. એનો ચોખ્ખો આહકને લાભ મળે
છે. નીચેનાં પુસ્તકોમાંથી કોઈ એકને તેજ લેવાય છે. બધાં લેવાનું બંધન નથી.

શ્રી પ્રહ્લાદ } કર્તા: સ્વ. ડા. હરિલાલ હર્ષદરાય ધ્રુવ. કિંમત દસ
આના. આ નવીન નાટકની દ્રક્ત પાંચસોજ નકસો છપાવેલી
હોવાથી છપામણી, ઉચી જાતના એકપેપર્સ તથા બંધામણીના
ખર્ચની લાગત ચાર આના આવી છે, ને “જ્ઞાનવર્ધક પુસ્તકમાળા” ના આહકોને
ખાસ લાભ તરીકે અર્ધી કિંમતે એટલે પાંચ આને આપીએ છીએ.

બાળ મહાભારત.

“જ્ઞાનવર્ધક પુસ્તકમાળા”ના આહકોને માટે કિંમત અર્ધી એટલે ત્રણ આના.
લખનાર સ્વ. નારાયણ હેમચંદ્ર. આ પુસ્તકમાં મહાભારતના આદિપર્વથી સ્વર્ગા-
રાહણ પર્વ સુધીના અઠારે પર્વની હકીકત નાના મોટા તથા બાળકો આનંદથી રસપૂર્વક
વાંચે તેવી રીતે કુંકમાં આપી છે, ને છેવટે કોની પાસેથી શું શીખવું તેનું એક ખાસ
બોધક પ્રકરણ આપેલું છે. સુપરરોયલ ૧૬ પેજ ૫. ૬૬. કિં. છ આના.

બ્રિટીશ રાજ્યની બાલિહારી.

કર્તા સ્વ. ઉમીયાશંકર બુશાનરાય જોશી. કિંમત રૂ. એક.
આ પુસ્તકમાં પ્રતાપી બ્રિટીશ શહેનશાહતની જડોજલાલીનું બહુ અસરકારક રીતે
વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે, અને દુરનોટમાં તેની સમજ આપેલી છે. આ પુસ્તકના
પાંચ માસપાસેના પહેલા ભાગમાં બ્રિટીશ રાજ્યની સ્થાપના; બીજામાં બ્રિટીશ
રાજ્યના લાભ, ત્રીજામાં હુમલો પુરુષોનાં કાર્યો અને જીવનચરિત્રો, ચોથામાં સામાન્ય
રાજ્યનીતિ બોધ અને પાંચમામાં જ્યુબીલી મહોત્સવો વગેરે છે.

જીવનસૌલે અમરશી મહેતા, ડૉ. પીરમશારદા—અમદાવાદ.

આ સભાનું જ્ઞાનોદ્ધાર ખાતું અને હાલમા છપાતા ઉપયોગી ગ્રંથો.

તેમાં થતો જતો સંખ્યાબંધ વધારો.

માગધી—સંસ્કૃત મૂળ, અવચૂરિ ટીકાના ગ્રંથો.

- ૧ “ સત્તરીસય ઠાણુ સટીક ” શા. યુનીલાલ ખુબચંદ પાટણવાળા તરફથી
- ૨ “ સિદ્ધ પ્રાણુત સટીક ” પ્રાંતિજવાળા શેઠ કરમચંદની બીજી સ્ત્રીના સ્મરણાર્થે હા. શેઠ મગનલાલ કરમચંદ તરફથી.
- ૩ “ પ્રતિક્રમણુ ગર્ભ હેતુ ” શા. હીરાચંદ ગહેલચંદની દીકરી બેન પશી-બાઈ પાટણવાળા તરફથી,
- ૪ “ દાન પ્રદીપ ” શા. મુળજી ધરમશી તથા હર્લભજી ધરમશી પોરબંદરવાળા તરફથી.
- ૫ “ મહાવીર ચરિત્ર ” શ્રી જીનેશંદ્રસૂરિ કૃત. શા. જીવરાજ મોતીચંદ તથા પ્રેમજી ધરમશી પોરબંદરવાળા તરફથી શા. મુળજી ધરમશીના સ્મરણાર્થે.
- ૬ “ સંખ્યાધ સત્તરી સટીક ” શા. કલ્યાણજી ખુશાલ વેરાવળવાળા તરફથી.
- ૭ “ સમયસાર પ્રકરણુ સટીક ” શેઠ મોતીચંદ દેવચંદ માંગરોળવાળા તરફથી.
- ૮ “ ગુરુગુણુષ્ટત્રિશિકા ” શા. સોમચંદ ઉત્તમચંદ માંગરોળવાળા ત.
- ૯ “ ષટસ્થાનક પ્ર-સટીક ” શા. પ્રેમજી નાગરદાસની માતૃશ્રી બાઈ ર-ળીયાત બાઈ માંગરોળવાળા તરફથી.
- ૧૦ “ ચૈત્યવંદન મહાભાષ્ય ” શા. કુલચંદ વેલજી માંગરોળવાળા તરફથી
- ૧૧ “ સુમુખાદિમિત્ર ચતુષ્ક કથા ” શા. ઉત્તમચંદ હીરજી પ્રભાસપાટણવાળા ત.
- ૧૨ “ ષડાવશ્યક વૃત્તિ નમિસા-કૃત ” શા. હરખચંદ મકનજી પ્રભાસપાટણવાળા ત.
- ૧૩ “ પેથક ઝાંઝણુ પ્રબંધ ” શા. મોહનદાસ વસનજી પોરબંદરવાળા ત.
- ૧૪ “ પુન્યધન ચરિત્ર ” શા. મનસુખભાઈ લલ્લુભાઈ પેથાપુરવાળા ત.
- ૧૫ “ કુમારપાળ પ્રબંધ શ્રી જિનમંડનગણી કૃત } શેઠ લલુભાઈ નથુભાઈ પાટણવાળા તરફથી.
- ૧૬ “ સંસ્કારક પ્રકીર્ણુ સટીક ” શા. ધરમશી ગોવીંદજી માંગરોળવાળા ત.
- ૧૭ “ શ્રાવકધર્મ વિવિધ પ્રકરણુસટીક ” શા. જમનાદાસ મોરારજી માંગરોળવાળા ત.
- ૧૮ “ અષ્ટકજી, ઉપાધ્યાયજી મહારાજશ્રી યશોવિજયજી કૃત મૂલ; અને શ્રીમદ્ દેવચંદ્રજી મહારાજ કૃત જ્ઞાનમંજરી ટીકા સહિત.
- ૧૯ “ ઠલ્પસૂત્ર સુબોધિકા ટીકા ” શા. યુનીલાલ સાકરચંદ પાટણવાળા તરફથી
- ૨૦ “ પ્રાચીન ચારકર્મ ગ્રંથ ટીકાસાથે ” શેઠ પ્રેમચંદ ઝવેરચંદ પાટણવાળા તરફથી
- ૨૧ “ ધર્મ પરિક્ષા શ્રીજિન મંડનગણી કૃત, બે શ્રાવિકાઓ પાટણ તરફથી.

- ૨૨ “સમાચારી સટીક શ્રીમદ્ — શા. લલ્લુભાઈ ખુમચંદની વિધવા બેન
યશોવિજયજી ઉપાધ્યાયજી કૃત. મેનાબાઈ પાટણવાળા તરફથી.
- ૨૩ “ઉપદેશ સમતિકા” બહેન વીજળીબાઈ વડોદરાવાળા તરફથી.
- ૨૪ “પંચ નિશંથી સાવચૂરિ. ૨૫ “પર્યંત આરાધના સાવચૂરિ.
- ૨૬ “પ્રજ્ઞાપના તૃતીયપદ સંગ્રહણી સાવચૂરિ.
- ૨૭ “બધોદય સત્તા પ્રકરણ સાવચૂરિ.
- ૨૮ “પંચ સંગ્રહ” શેઠ રતનજી વીરજી ભાવનગરવાળા તરફથી.
- ૨૯ “શ્રાદ્ધ વિધિ. શેઠ જીવજીભાઈ જેયંદ ગોધાવાળા તરફથી.
- ૩૦ “પ્રતિમાશતક લઘુ ટીકા. શા. ગોવિંદજી ત્રિકુલદાસ વાળુકડવાળા તરફથી.
- ૩૧ “પદ્મદર્શન સમુચ્ચય શેઠ જીવજીભાઈ જેયંદ ગોધાવાળા તરફથી.
- ૩૨ “શ્રી ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર” શ્રીમદ્ ભાવવિજયજી ગણીકૃત ટીકા. બાણુ સાહેબ.
ચુનીલાલજી પન્નાલાલજી સુંબઘવાળા તરફથી.
- ૩૩ “બૃહત્ સંઘયણી શ્રી જિનભંદ્રગણી
ક્ષમા શ્રમણ કૃત. એક સભા તરફથી.
- ૩૪ “જીવાનુશાસન સટીક શા મગનચંદ ઉમેદચંદની વિધવા બાઈ
ચંદન પાટણવાળા તરફથી.
- ૩૫ “ક્ષેત્ર સમાસટીક” શેઠ અમૃતલાલ છગનલાલ ભાવનગરવાળા તરફથી.
- ૩૬ “કુવલયમાલા [સંસ્કૃત]” એક શ્રાવણ તરફથી.
- ૩૭ “ધર્મીલ ચરિત્ર
- ૩૮ “ધર્મા ચરિત્ર
- ૩૯ “ચૈત્યવંદન ચોવીશિ (સંસ્કૃત) શેઠ રામજી ઉકાજી બંલાલપુરવાળા તરફથી

એકલા ભાષાંતરના છપાતા ગ્રંથો.

- ૪૦ “શ્રાદ્ધશુષ્ક વિવરણ” (ભાષાંતર) વેરા હઠીસીંગભાઈ ઝવેરચંદ ભાવનગરવા-
૪૧ “તપાવલી (તપરતન મહોદધિ)” વિધિ વિધાન સહિત ગુજરાતીમાં, પ્રત
આકારે શેઠ આણંદજી પરશોતમના તરફથી.
- ૧૨ “પૂજા સંગ્રહ” પૂજ્યપાદ ન્યાયાલિનિધિ શ્રીમદ્ વિજયનંદસૂરિ (આત્મા-
રામજી) મહારાજ કૃત તથા મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજ કૃત)
બિપરના ગ્રંથો સિવાય બીજા ગ્રંથોની પણ ચોક્કસના પાઠ છે, તેની પણ બહાર
બાબર હવે પછી આપવામાં આવશે.

આ સભામાં આ સાસમાં નવા હામલ થયેલાં માનવંતા સભાસદો.

- ૧ શા માણેકચંદ મોતીચંદ રેડ ભાવનગર પે-વર્ગના વાર્ષિક મેમ્બર.
૧ વકીલ મોહનલાલ નાગજીભાઈ ચીનાઈ રેડ ધોરાજી. બી-વ-વાર્ષિક મેમ્બર.
૩ શા ધનજી ખુશાલચંદ ભાવનગર. બી-વ-વાર્ષિક મેમ્બર.